

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

**TEXT PROBLEM
WITHIN THE
BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

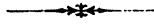
OU_200636

UNIVERSAL
LIBRARY

ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಾವ್ಯಕಲಾಸಿಧಿ, ಕೋಶಸಂಖ್ಯೆ—೪೧

ನ ರ ಹ ರಿಯ

ವೈರಾವ'ಣನ ಕೌಳಿಗ'
(ಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟದಿ)



ಮಂ. ಆ. ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್ಯ
ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮ್ಯಾಸ್ಟರ್, ಮಹಾರಾಣೀ ಕಾಲೇಜ್, ಮೈಸೂರು—
ಇವರಿಂದ ಪರಿಶೋಧಿತವಾಗಿ



ಮೈಸೂರು
ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮುದ್ರಣಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಯಿತು.

1912

ಶ್ರಯ ಲ ಆಣಿ]

PRINTED BY
S. NANJUNDA SASTRI
AT THE SREENIVASA PRESS, MYSORE

ಪೀಠಿಕೆ

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದವನು ನರಹುಯೆಂದೂ ಈತನ ಗುರುವು ವಿದ್ಯಾ ಶಂಕರೋತ್ತಮನೆಂದೂ ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಕವಿಯು ತಾನು “ಬುಧವಂಶಜನು” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿಯೂ, ತನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ‘ಪರಮಹಂಸ’ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಗುರುವು ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ‘ತೋರವೆಯ ಹರಿ’ ‘ತೊರವೆಯ ರಾಯ ರಘು ನಾಥ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ವಿಶೇಷಿಸಿ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಈತನು ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಳವು ಷೋಲಾಪುರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ತೊರವೆಯೆಂಬ ಗ್ರಾಮವಾಗಿಯೂ, ಆವೂರಿನ ದೇವರು ಅವನ ಇಷ್ಟದೈವವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ಇಷ್ಟೇ ಈಗ್ರಂಥದಿಂದ ಕವಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬರುವುದು.

ತೊರವೆಯು ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಬರೆದ ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿಯೇ ಈ ಮೈರಾವಣನ ಕಾಳಿಗವನೂ ಬರೆದನು ಎಂದು ಪ್ರವಾದವಿದೆ. ಈ ಪ್ರವಾದವು ಆಧಾರವಲ್ಲದೆ ಹುಟ್ಟಿರಲಾರದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ತೊರವೆಯ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರುವಂತೆ ಈಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿಯೂ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರುವನು. ತೊರವೆಯ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ರಾಮನಾಮಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಇಷ್ಟದೈವವಾದ ತೊರವೆಯಧಿನಾಥನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿರುವನು. ಎರಡು ಗ್ರಂಥಗಳ ಶೈಲಿಯೂ ಒಂದೇಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ. ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿಯೆಂಬುದು ಬಿರುದೇ ಹೊರತು ಆತನ ಹೆಸರಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ‘ವಿರಚಿಸಿದ ಬುಧವಂಶಜನು ನರಹುಯೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮೈರಾವಣನ ಕಾಳಿಗವ’ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ತೊರವೆಯರಾಮಾಯಣ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನು ಈ ನರಹುಯೇ ಎಂದು ಊಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಲುಮಟ್ಟಿಗೆ ತೊರವೆಯರಾಮಾಯಣದ ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿಯ ಹತ್ತನೆಯ ಪಟ್ಟಿವು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ:—

ಚಾರುತರ ಕರ್ಣಾಟಕದ ವಿ |

ಸ್ತಾರ ರಾಮಾಯಣಕೆ ಕರ್ತೃ ಕು |

ವಾರ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯೆ ಕಥಾಪತಿ ತೊರವೆಯಧಿನಾಥ ||

ವೀರನರಹರಿಯನಲು ಮೆಚ್ಚಿದ |

ರಾರು |

(ಸಂಧಿ. ೧-೧೦)

ಕವಿಯು ತನ್ನ ಹೆಸರೂ ತನ್ನ ಇಷ್ಟದೈವದ ಹೆಸರೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರಲಾಗಿ ಅವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ “ ತೊರವೆಯಧಿನಾಥ ವೀರನರಹರಿ ” ಎಂದು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹೆಸರೂ ಇಷ್ಟದೈವದ ಹೆಸರೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ “ ತನ್ನ ಡಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ನಾರಣಪ್ಪನು 7’ ದುಗಿನ ವೀರ ನಾರಾಯಣ ” ಎಂಬುದರಲ್ಲಿಯೂ, ಜೈಮಿನಿಭಾರತವನ್ನು ಬರೆದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನು “ ಸುರಪುರದ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ ” ಎಂಬುದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವೆರಡನ್ನು ಸೂಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ, ಇವನೂ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ತೊರವೆಯ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ—

ಶರಣಜನಪರಿಪಾಲನಾತ |

ಪರಿಧಿ ನಿರುಪಮತತ್ವವಿದ್ಯಾ |

ಶರಧಿ ಸಲಹೆಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾರದ್ವಾಜ ಗುರುರಾಯ || ಎಂದೂ

ಈಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ—

ಪರಮಹಂಸಪರೇಶವಾನನ |

ಚರಿತವಿದ್ಯಾಶಂಕರೋತ್ತಮ |

ಗುರುಪದಾಂಬುಜಯುಗಳಕಾಂ ನಮಿಸುವೆನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||

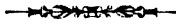
ಎಂದೂ ಗುರುಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ವಿದ್ಯಾ ಶರಧಿ, ವಿದ್ಯಾಶಂಕರ ಎಂಬುವು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಪರ್ಯಾಯಪದಗಳಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಈಯೆರಡು ಸ್ತುತಿಗಳೂ ಒಬ್ಬ ಗುರುವಿನ ವಿಷಯವಾಗಿಯೇ ಇರಬಹುದು. ವಿದ್ಯಾಶಂಕರನೆಂದು ಒಂದುವೇಳೆ ಅವನ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಭಾರದ್ವಾಜ ಗುರುರಾಯ ಎಂಬುದರಿಂದ ಭಾರದ್ವಾಜ ಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಆ ಗುರು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ನಿಯತವಾಗಿ ತೊರವೆಯ ‘ ನರಹರಿ ’ ‘ ನರಕೇಸರಿ ’ ‘ ನೃಕಂಠೀರವ ’ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳೇ ಇಷ್ಟದೈವವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ, ಮೈರಾಘಣನ ಕಾಳೆಗೆ

ದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟದೈವವನ್ನು ' ತೊರವೆಯಧಿಪತಿ ' ' ತೊರವೆಯರಾಯ ' ಎಂದು ವಿಶೇಷಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಬೇರೆಬೇರೆಯೆಂದು ಊಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಹಾಗಿದ್ದರೂ ಹರಿ, ನರಹರಿ, ಎಂಬುವು ಪರ್ವಾಯಪದಗಳಾದುದರಿಂದ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೊಂದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಭಿನ್ನ ಕೃತಿಗಳೆಂದು ಉಪಪಾದಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೈರಾವಣನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಿರುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದು ಆತನು ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ರಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥವಾಗಿ ಇರಬಹುದು.

ತೊರವೆಯ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಬರೆದ ಕವಿಯು ೧೬ ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಕುವಾರವ್ಯಾಸನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ೧೬ ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಸುಮಾರು ಅಂತ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದು.



ಕಥಾಗರ್ಭ

೧. ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ—

ಕವಿಯು ಮೊದಲು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬಳಿಕ ಗಣಪತಿ, ಶಾರದೆಯರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ತರುವಾಯ ತನ್ನ ಗುರುವಾದ ವಿದ್ಯಾಶಂಕ ರೋತ್ತಮಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಗ್ರಂಥಾರಂಭ ಮಾಡುವನು.

೨. ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ—

ಕಥಾರಂಭ—ರಾವಣನು ರಾಮನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪಾತಾಳ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮೈರಾವಣನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬೇಡುವನು.

೩. ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ—

ಮೈರಾವಣನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಅವರು ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕದ್ದು ಪಾತಾಳಲಂಕೆಗೆ ಒಯ್ದು, ಕಂಕಣಾದೇವಿಯ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಿಡುವನು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹನುಮಂತನು ವಿಭೀಷಣನಿಂದ ತಿಳಿದು ಪಾತಾಳಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗುವನು.

೪. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ—

ಹನುಮಂತನು ರಣದಲ್ಲಿ ಮೈರಾವಣನನ್ನು ಕೊಂದು, ನೀಲಮೇಘನಿಗೆ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ, ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಬೆಳಗಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತಮ್ಮ ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ಕರೆತರುವನು.

ವಿಷಯಸೂಚಿ

		ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ
ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ	...	೧—೨
ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ	...	೨—೧೨
ಮೂಱನೆಯ ಸಂಧಿ	...	೨೧—೪೧
ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ	...	೪೧—೬೮

|| ಶ್ರೀರಸ್ತು ||

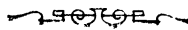
ವೈರಾವಣನ ಕಾಳಿಗ

|| ಭಾಮಿನಿ ಪಟ್ಟಡಿ ||

ಶ್ರೀಮದನುಪಮನಾಮ ಪುಣ್ಯ |
ಸೋಮನಗಣಿತಮಹಿಮ ಭಕ್ತ |
ಪ್ರೇಮ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ಮಂಗಳಚರಿತ ನಿಸ್ಸೀಮ ||
ಕಾಮಸಿತ ಕಮಲಾಕ್ಷು ಸಾಸಿರ |
ನಾಮ ಸುಲಲಿತ ನೀಲಮೇಘ |
ಶ್ಯಾಮ ರಕ್ಷಿಸು ಜಗವ ಸುಮನೋರಾಮ ರಘುರಾಮ || ೧ ||
ಪಿಡಿದ ಡಮರುಗ ಶೂಲ ಹಣೆಯೊಳ |
ಗಡಗಿಸಿದ ಕಿಡಿ ಜಡೆಯ ಗಂಗೆಯ |
ಒಡಲ ಭಸಿತದ ಕರಸಿನಾಕದ ಕರಿಯ ಪುಲಿದೊಪಲ ||
ಉಡುಗೆ ಶಿರದ ಶಶಾಂಕ ವಾಮದ |
ತೊಡೆಯ ಗಿರಿಜಾಲಿಂಗನದ ಜಗ |
ದೊಡೆಯ ಕಡುಚೆಲ್ವಾಂತ ಮೃಡ ನೀಡೆಮಗೆ ಮಂಗಳವ || ೨ ||
ಹರಿಯ ನಾಭೀಕಮಲದೊಳಗವ |
ತರಿಸಿ ಶಿರ ನಾಲ್ಕು ಕೊಳು ವೇದವ |
ಧರಿಸಿ ಸಚರಾಚರದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮೂಲನೆಂದೆನಿಸಿ ||
ಸುರನೋರಗನಮಿತಪಾದಾಂ |
ಬುರುಹ ನಿರ್ಮಲವಸ್ತು ವೆನಿಸಿದ |
ಸರಸಿರುಹಭವ ಬೊಮ್ಮ ಕರುಣಿಸು ಮತಿಗೆ ಮಂಗಳವ || ೩ ||
ಪಿಡಿಡು ಪಾಶಾಂಕುಶವ ಕರದಲಿ |
ಪಡೆದ ವೇದವ ಮುಖದಿ ಸೂಚಿಸಿ |
ಯೊಡಲ ಸುತ್ತಿದ ಘಣಿಪತಿಯ ಮಣಿಸುಯದ ಭೂಷಣದ ||

ಬಿಡದೆ ಭಜಿಸುವ ಸುಜನರಿಷ್ಟವ |
 ಕುಡುವ ಮೂಲೋಕಂಗಳೊಡೆಯನೆ |
 ಕಡುಜೆಲುವ ಗಣನಾಥ ಪಾಲಿಪುದೊಲಿದು ಸಜ್ಜನರ ||೪||
 ವಾಣಿ ಪುಸ್ತಕಲಲಿತವೀಣಾ |
 ಪಾಣಿ ನಿಗಮಾದ್ಯಖಿಕಶಾಸ್ತ್ರ |
 ಶ್ರೇಣಿ ಮಂತ್ರಸುತಂತ್ರಯಂತ್ರಾಕರ್ಷಣತ್ರಾಣಿ ||
 ಜಾಣಿ ವಿದ್ಯಾಕಲೆಗಳೊಳು ಸು |
 ತ್ರಾಣಿ ಸರಸಿಜಭವನ ಪಟ್ಟದ |
 ರಾಣಿಯೊಲವಿಂ ಮಾಡುವುದು ಮನ್ಮತಿಗೆ ಮಂಗಳವ ||೫||
 ನಿರುಪಮಿತ ಸಿರ್ಲೇಪ ನಿರ್ಮದ |
 ನಿರವಯವ ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿರ್ಮಲ |
 ನಿರತಿಶಯ ನಿಷ್ಕಾಮ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಸಿದ್ಧವಂದ್ವ ||
 ಪರಮಹಂಸ ಪರೇಶ ಪಾವನ |
 ಚರಿತ ವಿದ್ಯಾಶಂಕರೋತ್ತಮ |
 ಗುರುಪದಾಂಬುಜಯುಗಳಕಾಂನಮಿಸುವೆನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ||೬||
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ರಾಮಾಯಣಾಖ್ಯೆಯ |
 ವರಕಥೆಯನೊಲವಿದೆ [ಜನಗಳ] |
 ದುರಿತನಾಶನವೆಂದೊರೆದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿರಾಯ ||
 ವರಮುನೀಶನ ಕರುಣೆಯಿಂದಲಿ |
 ವಿರಚಿಸಿದ ಬುಧವಂಶಜನು ನರ |
 ಹರಿಯನಿಪನಿಳೆಯೊಳಗೆ ಮೈರಾವಣನ ಕಾಳಗವ ||೭||

—ಅಂತು ಪೀಠಿಕಾಸಂಧ—



ತನ್ನ ಸಖ ಮೈರಾವಣನು ಸಂ |
 ಪನ್ನಭುಜಬಲನಾತನೆನ್ನೊಳು |
 ಮುನ್ನವಾಡಿದ ಭಾಷೆಯೊಂದುಂಟೆಡರು ಸಂಭವಿಸೆ ||
 ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಸೂಚಿಸಲು ಒಂ |
 ದೆನ್ನನುಲುಹುವೆನೆಂದನದ್ಂ |
 ದಿನ್ನು ಮೈರಾವಣನ ಕರೆತಹನೆಂದ ದಶಕಂ ||೫||
 ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು ದಿವಸ ದಿನಕರ |
 ನಿಜದನಪರಾಂಭೋಧಿಸಿಳಯಕೆ |
 ಬೆಳಗಿದನು ಶಶಿ ನಭದೆ ತಾರಾವಳಿಯ ಗಡಣದಲಿ ||
 ಕಲಿ ದಶಾಸ್ಥನು ಕನಕರತ್ನಾ |
 ವಳಿಯ ಭೂಷಣದೊಟ್ಟು ಕೈದುವ |
 ನಳವಡಿಸಿ ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯ ಪಯಣಕನುವಾದ ||೬||
 ಪುರದ ಮಧ್ಯದೊಳೆಸವ ಕನಕದ |
 ಸರಸಿಜದ ನಾಳದೊಳು ದಶಕಂ |
 ಧರನು ತಾಸಿಜಿದೈದಿದನು ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯನು ||
 ಪುರದ ಕಾಪಿನವರಿಗೆ ತಾಬಂ |
 ದಿರಹವನುಹಲು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ |
 ಜರರು ಬಿನ್ನಿಸಿದರು ಮೈರಾವಣಗೆ ಕೃಮುಗಿದು ||೭||
 ದೇವ ಬಿನ್ನಹವಾತ್ರಿಕೂಟದ |
 ರಾವಣನು ನಡೆತಂದು ಪುರದ ನು |
 ಹಾವನದ ಮಧ್ಯದಲಿ ತಾಸಿರುತಿರ್ದನೆಂದೆನಲು ||
 ಭಾವದೊಳು ನಸುನಗುತಲಾಮೈ |
 ರಾವಣನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಳುಹಲು |
 ತಿಂವಿದುತ್ಸವದಿಂದ ಬಂದನು ಪನವನೀಕ್ಷಿಸುತ ||೮||
 ಜಂಬು ಚೂತ ತಮಾಲ ವಟೆ ದಾ |
 ಳೆಂಬ ಚಂದನ ಪಾರಿಜಾತವು |
 ನಿಂಬ ಪಾವನಪನಸ ವಕುಳವಶೋಕ ಪುನ್ನಾಗ ||

ತುಂಬುರರಳಿ ಲವಂಗ ಪ್ಲಕ್ಕೊ |
 ದುಂಬರಾರ್ಜುನ ಶ್ರೀಕರಾದಿ ಕ |
 ದಂಬತರು ವೊಪ್ಪಿದುವು ಸುಮಫಲಭರಿತಭಾರದಲಿ ||೯||
 ನಾಳೆಕೇರವು ಬಿಳಿಯ ಗುಗ್ಗುಳ |
 ತಾಳಪಂಚಕ ಸುರಗಿ ಹೊನ್ನರು |
 ಟಾಳ ಕವ್ವುರ ಕದಳಿ ವ್ರೂಗ ಪತಂಗ ಕಂಚಾಳ ||
 ಬಾಟಿಯಾ ಮ್ಲಕ ಬಿಲ್ವವುರುಭೂ |
 ತಾಳ ನವ ಕಿತ್ತಳೆಯು ಮೂಡಳ |
 ಜಾಳತರು ವೊಪ್ಪಿದುವು ಸುಮಫಲಭರಿತ ಭಾರದಲಿ ||೧೦||
 ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೊಗ್ಗೆಗಳ ಜಾಜಿಯ |
 ಬಳ್ಳಿಗಳ ಬಿಡಿಮುತ್ತು ಕೇದಗೆ |
 ಸೆಳ್ಳರಳು ಸೇವಂತಿಗೆಯ ನನೆ ದವನ ಪಚ್ಚೆಗಳ ||
 ಫುಲ್ಲನೀಲೋತ್ಪಲದ ತಿಳಿಗೊಳ |
 ನಲ್ಲಿ ಝಂಕಾರವನು ಮಾಡುತ |
 ಮೆಲ್ಲ ಸೂದಿತು ವಾಯುವಾದಶಕಂಠಸಿದಿನಲಿ ||೧೧||
 ಹರಿಯುತಿಹ ಪಾತಾಳಗಂಗಾ |
 ವರನದಿಯ ಕಾಲು ವೆಯನಗಲಕೆ |
 ಜರಿಸುತಿಹ ಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರಯಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸರ ||
 ತರುಣಿಯರ ನಲಿದುಯ್ಯಲಾಡುವ |
 ವರಸುಗಾನದ ರಾಗರಸಬಂ |
 ಧುಂದ ಗೀತವನಾಲಿಸುತ ದಶಗಳನು ನಡೆತಂದ ||೧೨||
 ಪಾಡುತಿಹ ಗಿಳಿವಿಂಡುಗಳ ನಲಿ |
 ದಾಡುತಿಹ ನವಿಲುಗಳ ಮೃದುದಸಿ |
 ಗೂಡುತಿಹ ಸಿಕತತಿಯ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡುವ ಹಂಸೆಗಳ ||
 ಪೀಡಿಸುವ ವರಪಕ್ಷಿಗಳ ತೆಗೆ |
 ದೋಡುತಿಹ ಚಾತಕವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ |
 ಯೋಡುತಿಹ ಪಾಯುವ ವಿಹಂಗಾದಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೧೩||

ಸುಷಿಯುತಿಹ ಕತ್ತುರಿಯ ಮಿಗಗಳ |
 ಬಳಸಿ ಬಲಿವಹ ಚಮರಿಗಳ ಕಂ |
 ಗಳ ಹೊಳಹ ಹರಿಣಿಗಳ ಬಳಗವ ನೋಡುತ್ತೈತಂದ ||
 ಎಳಲತೆಯ ಪಿಡಿದುಯ್ಯಲಾಡುವ |
 ಬಲಿಮುಖದ ಕಂದಗಳ ನೋಡುತ್ತ |
 ಕಲದಶಾನನ ಒರುತ ಕಂಡನು ಪುರದ ಸಂಭ್ರಮವ ||೧೪||
 ಮಿಸುಸ ಮಿಸುಸಿಯ ಕೋಟಿಯೇಜನ |
 ವಸರದುನ್ನತ ನೂಯೋಜನ |
 ಪಸಂಸಿದ ಬಲುರನ್ನದೆನೆಗಳ ಕಳಸಕನ್ನಡಿಯ ||
 ಸಸಿನವಹ ಕೊತ್ತಳದ ಸಾಲನ |
 ನುಸುಳುಗಂಡಿಯ ಮುರುಹುಗಳ ಮುಂ |
 ದೆಸೆವ ಕಲುಮುಳುವೆಲಿ ಬಿಡುಗಂಡಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೧೫||
 ಅಟ್ಟಳೆಯ ಸಾಲುಗಳು ಪವನನ |
 ಬಟ್ಟೆಯನು ಕಟ್ಟಿಹವು ಗಗನದೊ |
 ಳಿಟ್ಟಣಿಸಿದುವು ರಾಯಡಂಕಣಿ ಕವಣಿಗಲ್ಲುಗಳು ||
 ಕಟ್ಟಿರುವ ಕತ್ತರಿಯ ಸೂತ್ರದೊ |
 ಳಿಟ್ಟಿಸುವ ಮಕರದಿಬ್ಬಯ |
 ಬಟ್ಟಿಡೆಳೆಯುವ ಬಹಳ ಪಾಶದ ಬಲೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೬||
 ಬಳಸಿದಗಲುಗಳಲ್ಲ ಶರಧಿಯ |
 ಹಲೆಯ ಕೂರ್ಮನ ಕಂಡಿಹವು ಮೋಣ |
 ನೆಲದೊಳೆಸೆಯುವ ಜೋರಮಾಳಿಗೆ ಕಾಲುಕಣ್ಣಿಗಳ ||
 ಬಿಳಿದ ಕತ್ತರಿವಾಳೆ ಸುತ್ತಲು |
 ತುಳುಕುತಿಹ ನಂಜಿನ ನದಿಯ ಮಡು |
 ಸುಷಿಯುತಿರುತಿಹ ಜಲಪಹಂಗಾದಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೧೭||
 ಹುಲಿಮುಖದ ಮುರುಹುಗಳ ಮಾಲೆಯ |
 ಬಲಿಯೊಳೆಸೆವ ಗಜಾಶ್ವ ಬಂಡಿಯ |
 ಬಲುಭಟರು ಹೊತ್ತಿಲಿದು ಹೊಡುವ ಜೋರದಿಡಿಗಳ ||

ಜೆಲುವ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನ ಒಪ್ಪಿಯಲಿ |
 ಹಲವು ನೆಲೆಯುಪ್ಪಿಗೆ ಹೇಮದ |
 ಕಳಸ ಶೋಷನಕೆಸೆಯುತಿರಲೊಪ್ಪಿದುದು ರಚನೆಯಲಿ ||೧೮||
 ನಿಂದ ಬಾಗಿಲ್ಪಡದುಭಯನೊ |
 ಳಂದವಡೆದ ಕವಾಟುಂಧಗ |
 ಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಿ ಸರಸಣಿಯ ಕೊಂಡಿಗಳ ಬೀಯಗದ ||
 ಹಿಂದೆ ಭಾರಿಯ ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆ |
 ಯಂದವನು ನೋಡುತ್ತ ಹರಹರ |
 ನಂದಿವಾಹನ ! ಬಲ್ಲ ನೆನುತೊಳಹೊಕ್ಕು ದಶಕಂಠ ||೧೯||
 ಪುರದಗಲವಿನ್ನೂಯಯೋಜನ |
 ದಿರವು ನೀಳವಿದೆಸಿತು ಮಂಗಳ |
 ಕಗದ ಹೆಸರಿಗೆ ಬಂದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲುಗಳಹುನೂಯಿ ||
 ಪಿರಿಯ ಸೂರಿಯವೀಧಿ ಮೂವ |
 ತ್ತರಡು ಸಾವಿರ ಸೋಮವೀಧಿಯ |
 ಪುಗಣನ ಪನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರವೆಸೆಯ ಜೆಲುವಿನಲಿ ||೨೦||
 ಮತ್ತೆ ಬೀಟುಗಳೆರಡು ಕೆಲದೊಳು |
 ಬಿತ್ತರದ ಶತಿಕಾಂತ ಜಗತಿಯ |
 ನುತ್ತಮದ ಭಿತ್ತಿಗಳ ತೊಲೆಗಳ ರನ್ನಬೋದಿ ಯ ||
 ಸುತ್ತಿರಿದ ಮಣಿಕಾಂತಜಗತಿಯೊ |
 ಳಾತ್ತ ಮದನನ ಪಸ್ತ ಕೇತನ |
 ಚಿತ್ರತರ ತೋರಣದ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ರಂಜಿಸಿತು ||೨೧||
 ಕೇರಿಕೇರಿಯ ಬಾಗಿಲುಗಳೊಳು |
 ವಾಙ್ ಹೊಳೆಯುವ ವಬ್ರಮಣಿಮಯ |
 ತೋರಣಂಗಳ ಮೇಲೆ ರಚಿಸಿದ ಕಳಸ ಕನ್ನಡಿಯ ||
 ಮೇರುಗಿರಿಯಗ್ರದವೊಪ್ಪುವ |
 ಚಾರುನೆಲೆವಾಡಗಳ ಕುಸುಕದ |
 ಭಾರವಣಿ ಋಗೆ ನಗರವೆನ್ನಿರೆ ಕಂಡು ಭೇಷಗಾಡ ||೨೨||

ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಖೇಡಕುಳಗಳ |
 ಚಂದವಹ ನವಿಲುಯ್ಯಲೆಯ ಘನ |
 ಮಂದಿರದ ಸಾಲೆಸೆದಿಹವು ನವರತ್ನ ರಜನೆಯಲಿ ||
 ಬಂಧುರದ ಹೇಮದ ಕವಾಟಗ |
 ಳಿಂದ ಮೆಱಿದಿಹ ಪಾಳಿಗಳ ಗುಡಿ |
 ಗೊಂದಣದೊಳಿಸೆದಿಪವು ಸ್ವರಿಗೆಗಳಸಂಖ್ಯಾತ || ೨೩ ||
 ರಸದ ಬಾವಿಯ ಗೇಹ ಗೇಹದೊ |
 ಳೆಸೆವ ಚಿಂತಾಮಣಿಗಳಿರುತಿರೆ |
 ಮಿಸುಪ ಪರುಸದ ಕಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ ವೀಧಿವೀಧಿಯೊಳು ||
 ಕುಶಲಕೆಲಸದ ನೀಲಶಿಲೆಗಳ |
 ಪಸರಿಸಿದ ನೆಲಗಟ್ಟು ರಂಜಿಸೆ |
 ಹೊಸಪರಿಯ ಪುರುವೆಸುತ ದಶಶಿರ ಹೊಗಲುತ್ಪೈತಂದ || ೨೪ ||
 ನಿಗಮಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣದರ್ಥಾ |
 ದಿಗಳ ಶಬ್ದವ್ಯಾಕರಣಕಾ |
 ವ್ಯಗಳ ಮೀಮಾಂಸಾದಿ ತರ್ಕಪುರಾಣ ಪಠನೆಗಳ ||
 ಮಿಗೆ ಸುಪಂಜಮಯಜ್ಞ ಒಪಹೋ |
 ಮಗಳ ಹುತವಹ ಶ್ರಾದ್ಧಕರ್ಮಾ |
 ದಿಗಳ ಕಳಕಳವೆಸೆಯೆ ರಾಕ್ಷ ಸಬುಧರ ಕೇರಿಯಲಿ || ೨೫ ||
 ವರಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರದ |
 ಪರಿವಿಡಿಯ ಸಂಧಾನಲಕ್ಷಣ |
 ಹಿರಿಯ ಗರುಡಿಯ ಮನೆಯ ಬತ್ತೀಸಾಯುಧಶ್ರಮದ ||
 ಪರುತವಣಿಯಿಂ ದಾರುಬಂಧನ |
 ಕರಿತುರಗದೇಜುಟದಬ್ಬರ |
 ವುರವಣಿಪ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ವಿಧಿಯ ನೋಡುತ್ಪೈತಂದ || ೨೬ ||
 ಕೃಷಿಯು ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಮೊದಲಾ |
 ಗೆಸೆವಲಾಭದ ಗಣನೆ ಲೆಕ್ಕದ |
 ಕೃಷಲಗಳು ಕೊಡಬಲ್ಲ ಕ್ರಯವಿಕ್ರಯದ ಮುಂಗಡವ ||

ಮೈರಾವಣನ ಕಾಳಿಗ

ಹಸರವಿಕ್ಕುವ ರತ್ನಧಾನ್ಯ |
ಪ್ರಸರವಳತೆಯ ಬೆಲೆಯ ನಿಶ್ಚಯ |
ದೆಸೆವ ವೈಶ್ಯರ ಬೀದಿಯೊಳು ದಶವದನನೈತಂದ || ೨೭ ||
ಅಲಸದನುದಿನ ಜಾತಿ ಮೂಱರ |
ನೆಲೆಯಱಿ ದು ಸೇವೆಯನು ಮಾಡು |
ತ್ತೊಲಿದು ಕೃಷಿಕಾರ್ಯಗಳಲಿ ಸಂತುಷ್ಟಮನರಾಗಿ ||
ಹಲವರೊಳಗಾಲಸ್ಯಮಿಲ್ಲದೆ |
ಬೆಳೆದು ಭೂಪರಿಗೀವ ಶೂದ್ರರ |
ಹಲವು ಕೇರಿಯನೀಕ್ಷಿ ಸುತೆ ಬರುತಿರ್ದ ದಶಕಂಠ || ೨೮ ||
ಮಾವುತರ ಮಂಡಳಿಕ ಮನ್ನೆಯ |
ರಾವುತರ ರಥಿಕರರು ಧೀರರ |
ಕೋವಿದರ ಸಾಮಂತ ಮಂತ್ರಿ ನಿಯೋಗ ಕರಣಿಕರ ||
ಹಾವಡಿಗರಾಕೇರಿ ನಟ್ಟುವ |
ಕೇವಣಿಗ ಸರವಂತ ಮಾಯಾ |
ಕೋವಿದರ ಬೀದಿಗಳ ನೋಡುತ ಒಂದ ದಶಕಂಠ || ೨೯ ||
ಹೆಸರಿಸಿದ ಪಾಂಚಾಲ ಚಿಷ್ಟಿಗ |
ಕುಶಲಕಾರ್ಯದ ಶಿಲ್ಪಿಕ ಮೃಗ |
ವ್ಯಸನಿ ಮಲ್ಲರ ಕೊಲ್ಲಟಿಗರ ಸುಭಟ್ಟಮಾಗಧರ ||
ಅಸಗ ನಾವಿಕ ಬೇಡ ತೈಲಿಗ |
ಕಸವ ತೊಳೆವ ಕುಲಾಲ ಮುಚ್ಚಿಗ |
ರೆಸೆವ ವೀಧಿಗಳೊಳಗೆ ಬರುತಿರ್ದನು ದಶಗ್ರೀವ || ೩೦ ||
ಉಲಿವ ಶಕುನಿಯ ಮಂಜ ಬೇಟವ |
ಬಳೆಯುತಿಹ ಖಗವಿತತಿ ಹಕ್ಕಿಯ |
ಗಳದುಲುಹು ಕೊಕ್ಕೋಕಶಾಸ್ತ್ರದ ಕಾಮಬಂಧಗಳ ||
ಕಲಿಸುತಿಹ ದೂತಿಯರ ಏಟಸಂ |
ಕುಲದ ಸರಸವಿನೋದದಿರವಿನ |
ನಿಳಯವೆನಿಸುವ ಸೂಳೆಗೇರಿಯ ನೋಡುತೈತಂದ || ೩೧ ||

ಚರಣಯುಗಳದ ನೇವುರಂಗಳ |
 ಕರದ ಕಂಕಣ ತೋಳ ಬಳಗಳ |
 ಬೆರಳ ಮುದ್ರಿಕೆ ಹಾರಸದಕದ ರತ್ನ ದೋಲಿಗಳ ||
 ತಿರದ ನೀಸಕ ಮೂಗುತಿಯ ಹೊಸ |
 ಪರಿಯ ನೇಷವ ಧರಿಸಿದಂದದಿ |
 ತರುಣಿಯರು ಸುಷಿ[ಃ]ದಾಡುತಿರ್ದರು ಕೇರಿಕೇರಿಯಲಿ || ೨೨ ||
 ಅಂದಣದ ಕರಿ ತುರಗ ರಥಗಳ |
 ಸಂದಣಿಯ ಕಾಲಾಳ ಸುಭಟರ |
 ಗೊಂದಣದ ಶುಭಕರದ ಮಂಗಳವಾದ್ಯರಭಗಳ ||
 ಮಂದಿ ನೆರೆದಿಹ ವೀಧಿ ವೀಧಿಯೊ |
 ಳಂದ ಮಿಗೆ ಬರಬರಲು ಮೋದದಿ |
 ಮುಂದೆ ಕಂಡನು ಕಂಕಣಾದೇವಿಯರ ದೇಗುಲವ || ೨೩ ||
 ಹೊಳೆವ ಮಣಿಮಾಡಗಳ ಚಿತ್ರಾ |
 ವಳಿಯ ಭಿತ್ತಿಯ ಭದ್ರಮಂಟಪ |
 ಕಳಸ ಕನ್ನಡಿ ತೋರಣಂಗಳ ಗುಡಿಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ ||
 ಬಳಸಿ ನೋಡಲು ನವಿಲ ಕೊರಳಿನ |
 ಹಲವು ವರಗಳ ಕೊಡುವೆ ಬಾರೆಂ |
 ದೊಲಿದು ಕರೆವಂದದಲಿ ಪಾರ್ವರ ನಿಕರವೊಪ್ಪಿದುದು || ೨೪ ||
 ಬಳಸಿ ಬೆಳೆವಹ ತೋಟದೊಳು ಸುಮ |
 ಫಲಗಳಿಂದಿಹ ಭೂರಿ ಭೂರುಹ |
 ದುಲಿವ ಬಗಸಂಕುಳದ ಹಗೆಯುಷಿ[ಃ]ದಿಹ ಮೃಗಾವಳಿಯ ||
 ನಳಿನ ಕುಮುದೋತ್ಕರದ ಕೊಳಗಳ |
 ಜಳದ ತಂಗಾಳಿಗಳ ತಂಪಿನ |
 ಸುಷಿ[ಃ]ಯುವಿಂಪಿನ ಪರಿಮಳದ ಪೂರದಲಿ ರಂಜಿಸಿತು || ೨೫ ||
 ಅಮಹಾದೇವಿಯರ ಮುಂಗಡೆ |
 ಕಾಮಿತವ ಬಯಸಿರ್ಪುದಸುರ |
 ಸ್ತೋಮ ಹರಕೆಯನಿತ್ತು ವರಗಳ ಪಡೆದು ಮರಳುವರ ||

ಭೀಮವಿಕ್ರಮದೈತ್ಯರನು ಕಂ |
 ಡಾಮಹೋತ್ಸವದಿಂದೆ ಬರೆ ಬರೆ |
 ತಾನು ಸದ ಕರ್ಕಶದ ಬಹುರಾದ್ರವನು ನೋಡಿದನು || ೩೬ ||
 ಪಿಡಿದ ಕಂಕರಿಕೆಗಳ ಸೊಸಲಲಿ |
 ತೊಡೆದ ಕುಂಕುಮ ಗಂಧ ಕವಡೆಯ |
 ನಿಡುಸರದ ಸೊಂಪುಡಿಯ ಶಂಖದ ಮಣಿಯ ಭೂಷಣದ ||
 ಬಿಡದೆ ಬೀಸುವ ನವಿಲ ಚಾಮರ |
 ದಡಿಕೆಗಳ ಬಿಚ್ಚೋಲೆ ರಾಗಟೆ |
 ಗೆಡೆದ ಭೋರಂದೆಂಬ ನಿಡುನೆಗವಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿದ || ೩೭ ||
 ಅರಿದ ಕೋಟಿಯ ತಲೆಯ ರಾಸಿಯ |
 ಮುರಿದ ನವಿಲಿನ ಕೊರಲ ಬಂಬಲ |
 ತರಿದ ಕುಯೊಟ್ಟಲಿನ ಖಂಡಿಸ ಬಿದ್ದ ಹೋತುಗಳ ||
 ತರಿದ ಕೋಣನ ಹಿಂಡುಗಳನು ||
 ಮೆವ ಕೂಟಿನ ಬಲಿಯ ರಾಸಿಯ |
 ಹಿರಿಯ ಮದ್ಯದ ಘಟಗಳನು ನೋಡುತ್ತ ನಡೆತಂದ || ೩೮ ||
 ಕೊಂಡದೋಕುಯಾಡುವರನುರಿ |
 ಗೆಂಡೊಳು ಹೊರಲುನರ ಮಿಗೆ ತರಿ |
 ಗೆಂಡೊಳು ವಿಯಾನರನುರಿಯೊಳು ಹೊಕ್ಕು ಹೊಡುವರ ||
 ಕಂಡಗಳ ಕೊಯ್ದಿಡುವ ಕರುಳಿನ |
 ದಂಡಿಗಳ ತೆಗೆತೆಗೆದು ಮುಡಿಸುವ |
 ಗಂಡುಗಲಿ ದಾನವರ ನೆರವಿಯ ನೋಡುತ್ತೈತಂದ || ೩೯ ||
 ನೆತ್ತಿಗಳ ಕೊರೆಕೊರೆದು ಕರುಳಿನ |
 ಬತ್ತಿಗಳ ಹೊಸೆದಿಕ್ಕಿ ದೀಪವ |
 ಹೊತ್ತಿಸುವ ಹರಕೆಗಳನೀವರು ಕೆಲರು ನಾಲಗೆಯ ||
 ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆದೀವ ಕರುಳನು |
 ಕಿತ್ತು ಗುಡಿಗಳ ಕಟ್ಟಿ ಕುಣಿಯುತೆ |
 ಸುತ್ತಿ ಬಹ ದೈತ್ಯರ ಸಮೂಹವ ನೋಡುತ್ತೈದಿದನು || ೪೦ ||

ಕಾಲು ಕೈಗಳ ಕಡಿದು ಕಾಯವ |
 ಸೀಳಿ ದಿಗುಬಲಿಗೊಡುವ ವೀರರು |
 ಬಾಳುದೊಡ್ಡಿಯ ಕೊಟ್ಟು ನೆತ್ತಿಯೊಳಲಗ ಕೀಲಿಸುವ ||
 ಶೂಲದಲಿ ಬೀಳುವರ ಬಸಿಹನು |
 ಸೀಳಿ ರಕುತವ ತೋಡಿ ಜೆಲ್ಲುವ |
 ಕಾಳರಾಕ್ಷ ಸ ಸಂಕುಲವ ನೆಹಿ ನೋಡುತ್ತೈತಂದ || ೪೧ ||
 ಬೆರಲುಗಳ ಸಮಿಧಗಳ ಕಂಡದ |
 ಚರು ಕಪಾಲದ ಪಾತ್ರದೊಳು ಬಿಸಿ |
 ನೊರೆಯ ರಕ್ತಾಜ್ಯದಲಿ ನರ ದರ್ಭೆಯ ಪವಿತ್ರದಲಿ ||
 ಬಹಿಯೆಲುಪಿನಿಂದಾಗಲಗ್ನಿಯ |
 ನುರುಬಿ ಹೋಮವ ಜೇಳಿ ಕಡೆಯಲಿ |
 ತಿರವ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಗೆ ಕೊಡುವರ ನೋಡುತ್ತೈತಂದ || ೪೨ ||
 ಸಿಡಿದಲೆಯ ಕೊಟ್ಟಿರಿದ ತಲೆ ಜೊ |
 ಫುಡಲು ಕರದಲಿ ಪಿಡಿದ ಮುಂಡವು |
 ನಡೆದು ಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕುತ್ತ ರಿಂಗಣಗುಣೆದು ನಲಿವವರ ||
 ಕಡಿದು ರುಂಡವ ಮುಂಡದಗ್ರದಿ |
 ಬಿಡದೆ ಸುರವರುಣಾಂಬುಧಾರೆಯ |
 ಹಿಡಿದು ನಿಜಕರಗಳಲಿ ತರ್ಪಣವೀವರನು ಕಂಡ || ೪೩ ||
 ಮನೆದಲಗಿಸಿಂವಿರಿದು ರಕುತವ |
 ಬಸಿಯುತಭಿಷೇಕವನು ಮಾಡುವ |
 ಬಸಿಹ ಬಗಿಯುತೆ ಕರುಳಿನಿಂ ದೇವತೆಯನರ್ಚಿಸುವ ||
 ನಸುನಗುತ ಕೈಗಳನು ತುಂಡಿಸಿ |
 ಬಸಿವ ಮುಂಡವಿ ದಂಡವನು ವಿರ |
 ಚಿಸುವ ದನುಜೇಶ್ವರರ ನೆರವಿಯ ನೋಡುತ್ತೈತಂದ || ೪೪ ||
 ಸಿಚ್ಚೆಟ್ಟದ ಹರಕೆಗಳ ಕಾಣುತ |
 ಮೆಚ್ಚಿ ದೇವತೆಯವರ ಹರಣವ |
 ಬಿಚ್ಚಿದ ವರವಿತ್ತು ಮೈಯ್ಯಳ ತಡಹಲವರೆದ್ದು ||

ತಜ್ಜ ರಣಗಳೊಳವರ ಪುಪರಿ |
 ಯಿಚ್ಚೆಗಳ ವರವಾನುತಿಯುದೊಂ |
 ದಚ್ಚರಿಯ ಕಾಣುತ್ತ ತಲೆದೂಗಿದನು ದಶಕಂಠ || ೪೩ ||
 ಆಸುಖದ ಹರಕೆಗಳನು ಹಿ ಕಂ |
 ಡಾಸುರೇಶ್ವರಸೈರಿ ರೋಮವಿ |
 ಲಾಸದಲಿ ನಡೆತಂದು ಹೊಕ್ಕನು ದೇವಿಯಾಲಯವ ||
 ಭಾಸುರದ ತೂರ್ಯತ್ರಯಂಗಳ |
 ಘೋಷ ತೀವಿದ ಸಂಭ್ರಮವ ಕಂ |
 ಡಾಸಮಯದಲಿ ದೇವಿಯರನವ ನುತಿಸುತ್ತೈತಂದ || ೪೪ ||
 ಬೋಹುಸಿ ರಂಜಿಸುವ ಕನಕದ |
 ಗೇಹಮಧ್ಯದ ಮಂಡಸದೊಳವ |
 ಗಾಹಿಸುವ ನಾಲಗೆಯ ಮಹಿಮೆಯ ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರದಿ ||
 ಮೋಹಿಸುವ ಶೃಂಗಾರ ಕಾಂತಿಯ |
 ದೇಹ ರವಿಕೋಟಿಗಳ ಮಸುಳಿಸೆ |
 ಯೂಹಿಸಲ್ಕಳವಲ್ಲದೆನೆದಳು ಕಂಕಣಾದೇವಿ || ೪೫ ||
 ಗುಡುಗುಡಿಸ ಡಮುರುಗದ ಶೂಲದ |
 ಕಡುಗ ಹಲಗೆಯ ಶಂಖಚಕ್ರದ |
 ಜಡವ ಧನುಶರವೆಸೆವ ವರದಾಭಯದ ಹಸ್ತಗಳ ||
 ಕಡುಚೆಲುವಿನಾಮೂರ್ತಿಯನು ಯೆವೆ |
 ಮಿಡುಕದೀಕ್ಷಿಸಿ ಭಕ್ತಿರಸದೊಳ |
 ಗೊಡಲನೀಡಾಡಿದನು ಕಂಕಣದೇವಿಯಿದಿನಲಿ || ೪೬ ||
 ತ್ರಾಹಿ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯೆ ಶಂಕರಿ |
 ತ್ರಾಹಿ ಭುಕ್ತಿಸುಮುಕ್ತಿದಾಯಕಿ |
 ತ್ರಾಹಿ ಮಾಯಾಶಕ್ತಿ ತ್ರೈಲೋಕಭರಿತೆ ಜಗನಮಿತೆ ||
 ತ್ರಾಹಿ ನಿತ್ಯಾನಂದೆ ನಿರ್ಮಲೆ |
 ತ್ರಾಹಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನರೂಪಿಣಿ |
 ತ್ರಾಹಿ ವಾಲಯ ಮಾಮೆನುತೆ ನುತಿಸಿದನು ದಶಗಳನು || ೪೭ ||

ವೇವತೆಯ ಬಳಸಿನಲಿ ಮೆಚಿದರು |
 ದೇವಿ ಶಾಕಿನಿದೇವಿ ಮುಕ್ತಾ |
 ದೇವಿ ಭದ್ರಾದೇವಿ ಶಲ್ಯಾದೇವಿ ಹರದೇವಿ ||
 ದೇವಿ ಕಂಕಣದೇವಿ ಮಾರುತ |
 ದೇವಿ ರುದ್ರಾದೇವಿ ಗೌತಮಿ |
 ದೇವಿಯರು ನೆಲಸಿದರು ತಮ್ಮೊಂದುಗ್ರತೇಜದಲಿ ||೫೦||

ಕಾಳರಾತ್ರಿ ಕರಾಳಿ ಚಂಡಿಯು |
 ಕಾಳರೂಪಿ ಕರ್ಪಡಿ ಕಾರ್ಮುಕ |
 ಕಾಲಕಕ್ಷು ಕಪಾಲಿ ಜ್ವಾಲಾಮಾಲೆ ಹುಂಕಾರಿ ||
 ಕಾಳಿ ಮಾಹಂಕಾಳಿ ಜಟನೀ |
 ಲೋಲೆ ವಿಷಭಕ್ಷಿಣಿ ಮಹೋದರೆ |
 ಶೂಲಿ ಕಂಕಾಳಿನಿಯು ಧೋಮುಖಿಯೆಂಬರೊಪ್ಪಿದರು ||೫೧||

ಕಂಡು ಹರ್ಷಿತನಾಗಿ ಮುದ ಮುಂ |
 ಕೊಂಡು ದೇವಿಯ ಚರಣಕಮಲದಿ |
 ದಿಂಡುಗೆಡೆದು ದ್ರೇಕಭಕ್ತಿಯೊಳೊಡಲನೀಡಾಡಿ ||
 ಖಂಡಶತಿಮಂಡಲೆ ಮಹೇಶ್ವರಿ |
 ಚಂಡರೂಪಿಣಿ ವರವ ಕರುಣಿಸು |
 ಗಂಡುಗಲಿ ರಾಘವನ ಜಯಿಸಲೆನುತ್ತ ಹೊಪವಂಟ ||೫೨||

ಕಂಕಣಾದೇವಿಯರ ತ್ರೀಪದ |
 ಪಂಕಜವ ಬೀಜಕ್ಕೊಂಡು ರಾವಣ |
 ಭೋಂಕನೈತರುತಿರ್ದನಗ್ಗದ ರಾಜವೀಧಿಯಲಿ ||
 ಮುಂಕಡೆಯ ರವಿಕಿರಣಲಹರಿಯ |
 ಲಂಕರಣರಜನೆಗಳ ಬಹುನಿ |
 ಶೃಂಕ ಮೈರಾವಣನ ಭವನವ ಕಂಡನಸುರೇಂದ್ರ ||೫೩||

ಬಿಗಿದ ಹಿಂಚಯ ವಾರಣದ ಕೈ |
 ದುಗಳ ತೀವಿದ ತೇರಸಂಕುಲ |
 ಮಿಗೆ ಹಯಗಳನು ಕಿತ್ತ ಬತ್ತೀಸಾಯುಧದ ಭಟರ ||

ಅಗಣಿತದ ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆ ಚಕ್ರಾಂ |
 ಗಗಳ ಸಾಲಿನ ಸಂದಣಿಗಳಲಿ |
 ಪುಗುವ ರಾಜದ್ವಾರವನು ತಾ ಕಂಡು ಬೆಱಗಾದ ||೫೪||
 ಸುರವುರಿಗೆ ಹರವುರಿಗೆ ಯಳಕಾ |
 ಪುರಿಗೆ ಲಂಕಾವುರಿಗೆ ವಹ್ನಿಯ |
 ಪುರಿಗೆ ವರುಣನ ಪುರಿಗೆ ನಿರುತಿಯ ಪುರಿಗೆ ಯಮಪುರಿಗೆ ||
 ಭರದೆ ವಾಯುವ ಪುರಿಗೆ ಮೇಣಾ |
 ಸರಸಿಬೋಧವಪುರಿಗೆ ನೂರ್ಮಡಿ |
 ಪರಿಕಿರಲು ಜೆಲುವಿನಲಿ ತಾನೆನೆ ರಂಜಿಸಿತು ನಗಿ ||೫೫||
 ಇಂದುಕಾಂತದ ಕೋಟಿ ರತುನಗ |
 ಕಿಂದಲಂದಂಬಡೆದ ಬಾಗಿಲ |
 ಮುಂದೆಸೆವ ವರಮಕರತೋರಣದಿಂದೆ ಪುರವೆಸೆಯೆ ||
 ಹೊಂದಿಸಿದ ಬಲು ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆ |
 ಸಂಧಿಸಿದ ಸುಗವಾಕ್ಷ ಬೀಗದ |
 ಬಂಧುರದ ಲಂಕಾವುರದ ಬಲುಸೊಗವ ನೋಡಿದನು ||೫೬||
 ಮದಗಜದ ಶಾಲೆಗಳನಗ್ಗದ |
 ಕುದುರೆಗಳ ನವರತ್ನಮಯದ |
 ಭೃದಯ ಮಂದುರತತಿಯ ಕೊಲ್ಲಾಂಗಳ ಲಾಯಗಳ ||
 ಒದವಿದಗಣಿತ ಗೋಮೃಗಂಗಳ |
 ಸದನಶಾಲೆಯ ಜೀನಸಾಲೆಯ |
 ವಿದಳಧಾನ್ಯದ ಕಣಜಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತ ನಡೆತಂದ ||೫೭||
 ಹತ್ತಿಸಿದ ಮಣಿಹೋಮಮಂಟಪ |
 ದುತ್ತಮದ ರವಿಕಾಂತಿಯನು ಜಙ್ಗಿ |
 ಯುತ್ತಲಿರೆ ಮಜ್ಜನದ ಭೋಜನಶಾಲೆಯುಗ್ರಾಣ ||
 ಯುಕ್ತಜಿತ ಭಂಡಾರ ಬೊಕ್ಕಸ |
 ಮತ್ತೆಸೆವ ಕುಡಿನೀರ ಚೌಕಿಗೆ |
 ಯೊತ್ತಿನಲಿ ಫಲನಿಕರಕಜ್ಜಾಯಗಳ ಮನೆಯೆಸೆಯೆ ||೫೮||

ಗರುಡಿಯೋಲಗಸಾಲೆ ಹೋಮದ |
 ಹಿರಿಯ ನೆಲೆಯುಪ್ಪರಿಗೆ ಮಂಗಳ |
 ತರದ ಮಂದಿರ ದೇವಪೂಜೆಯ ನಿಲಯಗಳ ನೋಡಿ ||
 ಅರಸಿಯರ ನೆಲೆವಾಡ ಮಿಕ್ಕಿನ |
 ತರುಣಿಯರ ಸಾಲೆನೆವ ಕೋಟಿಯ |
 ವಿರಚಿಸಿದ ಮಣಿಮಯದ ಶಯ್ಯಾಲಯಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೫೯||
 ಸುಂದರದ ತೋಸಿನಲಿ ಬಿಳಿದಿಹ |
 ಗೊಂದಲದ ಫಲಭರಿತ ಭೂರುಹ |
 ದಿಂದ ನಾನಾವಿಹಗಸಂತತಿಯೊಂದು ಕಳಕಳದ ||
 ಇಂದುಸಖತಾವರೆಯ ಕೊಳಗಳ |
 ಮುಂದೆ ನವಿಲುಯ್ಯಲೆಯ ಕ್ರೀಡಾ |
 ಮಂದಿರದ ಮಣಿವಾಡನೆಸೆದುದನಂತರಚನೆಯಲಿ ||೬೦||
 ಈಪರಿಯೊಳೆಸೆದಿರವಿನರಮನೆ |
 ಯಾಪರಿಯ ಎತ್ತರವನೆಲ್ಲವ |
 ನಾಪರಸ್ಪರವೃತ್ತಿಯುತಂತಸ್ತಿಗರ ವಚನದಲಿ ||
 ಈವುರವ ಹೋಲುವವೆ ವುರಗಳು |
 ಕಾವುರಗಳೆಂದೆನುತ ಮನದೊಳ |
 ಗಾಪರಿಯ ಸಂತಸದೆ ರಾಜಾಲಯವನೊಳವೊಕ್ಕು ||೬೧||
 ಹಲವು ಬಾಗಿಲ ಕಳೆಕಳೆದು ದಶ |
 ಗಳನು ಬರೆ ಮೈರಾವಣನು ಮನ |
 ದೊಳಗೆ ನಲಿಯುತ ಬಂದೆೞಗಿದೊಡೆ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ||
 ಒಳಗಿನೋಲಗಸಾಲೆಗೀತನ |
 ನೊಲವಿಸಿಂ ಕೈವಿಡಿದು ಕೊಂಡು |
 ಯಿಲ್ಲುಹಿದನು ಮಣಿಖಚಿತಸಿಂಹಾಸನದಿ ರಾವಣನ ||೬೨||
 ತರುಣಿಯರ ಕೈಯಿಂದ ಪಡಿಗವ |
 ತರಿಸಿ ಜರಣವ ತೊಳೆದು ದಿವ್ಯಾಂ |
 ಬರದೆ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳೆಂದುಪಚರಿಸಿ ವೀಳೆಯವ ||

ಕರದೊಳೀಯುತ ಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ |
 ನೊರೆಯ ಹೇಜಲು ರಾವಣನು ನಿಜ |
 ಹರುಷ ತುಟ್ಟಿಸಲೈದೆ ನೋಡಿದನಾಗ ಕೆಲಬಲನ ||೬೪||
 ಎತ್ತ ನೋಡಿದೊಡತ್ತ ಮಣಿಗಳು |
 ತೆತ್ತಿಸಿದ ಕುಂಡಲ ಕಿರೀಟದ |
 ಮುತ್ತಿನೆಕ್ಕಾವಳಿಯ ಕಂಕಣ ಬಾಹುಪೂರಗಳ ||
 ರತ್ನಮುದ್ರಿಕೆ ಕಡೆಯ ಹೆಗಲೊಳು |
 ಹೊತ್ತ ಹಿರಿಯುಬ್ಬಣದ ದನುಜರ |
 ಮೊತ್ತ ಕೋಟಿಯ ನೋಡಿದನು ಖಳರಾಯ ಬಳಸಿನಲಿ ||೬೫||
 ಅಳಿಗುರುಳ ಭ್ರೂಲತೆಯ ಕಂಗಳ |
 ಹೊಳಹುಗಳ ವರವದನ ಕಾಂತಿಯ |
 ಕಳಸಕುಜಗಳ ಕಂಬುಗಳ ನಳಿತೋಳ ಸೆಳ್ಳುಗುರ ||
 ತೆಳುವಸಿಹ ಸುಜಿ ನಾಭಿ ಜಘನ |
 ಸ್ತಳದ ಜೆಲುವಿನ ಚರಣಕಾಂತಿಯ |
 ಲಲನೆಯರ ಬೆಳಗಿನಲಿ ರಾಜಾಸ್ಥಾನ ರಂಜಿಸಿತು ||೬೬||
 ಖಳಪತಿಯ ಗದ್ದುಗೆಯ ಬಲದಲಿ |
 ಹೊಳೆವ ನೀಲೋತ್ಪಲದ ಕಾಂತಿಯ |
 ತೊಳಪ ಕಾಯದ ನಗೆವೊಗದ ಖತಿಲಕನಾರೆನುತ ||
 ಲಲಿತ ಕಂಬುಸುರೇಖೆಗಳ ನವ |
 ಜೆಲುವ ಮಂಗಳ ಲಕ್ಷಣದೊಳೆಹ |
 ಲಲಿತಕಾಯವ ಕಂಡು ಬಡದೀಕ್ಷಿಸಿದ ದಶಕಂಠ ||೬೭||
 ಈತನಾರ ಕುಮಾರನತಿವಿ |
 ಖ್ಯಾತನೈ ಲಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಪುರು |
 ಹೂತಗಿಮ್ಮಡಿಯಹನು ಸಾಮುದ್ರಿಕದ ಗಣನೆಯಲಿ ||
 ಈತನೀಪಟ್ಟಣದ ಪಟ್ಟವ |
 ನೋತು ಧರಿಸುವ ಲಕ್ಷಣಜ್ಞ ವಿ |
 ನೀತನಾರೆಂದೆನಲು ಮೈರಾವಣ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೬೮||

ತನ್ನ ನುಜೆ ದುರುದುಂಡಿಸುತನಿವ !
 ನೆನ್ನಳಿಯ ನವನೀಲವರ್ಣನು |
 ಉನ್ನತದ ತೇಜದಲಿ ಸಲಹಿದೆನತಿಪರಾಕ್ರಮಿಯ ||
 ಎನ್ನಲಾಮಾತಿನಲಿ ರಾವಣ |
 ತನ್ನ ತಮ್ಮ ವಿಭೀಷಣನವೋ |
 ಲಿನ್ನು ನಿನಗಿವ ಮಾಡಲುಳ್ಳವನೆನುತೆ ನಸುನಕ್ಕ ||೬೯||
 ಎನಲು ಮೈರಾವಣನು ತನ್ನಯ |
 ಮನದೊಳಗೆ ದಶಕಂಠ ಹೇಳಿದ |
 ಘನತರದ ನೀತಿಯನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು ತತ್‌ಕ್ಷಣದಿ ||
 ಜನಿಸಿದುದು ಮೈರಾಗ್ನಿಯಿನ್ನೀ |
 ದನು ಜಪತಿಯೈತಂದ ಕಾರಿಯ |
 ದನುವ ಕೇಳುವೆನೆಂದು ವಿನಯದಿ ನುಡಿಸಿದನು ಖಳನ ||೭೦||
 ಬಿತ್ತರಿಸು ದಶಕಂಠ ಬರವನ |
 ತತ್ತ ಕಾರ್ಯವದೇನನಿತ್ತಪೆ |
 ನುತ್ತಮವಿದೈಸಲೆ ಮಹಾಪ್ರಿಯತಮರ ದರುಶನವು ||
 ಹೊತ್ತುಗಳೆಯದೆ ಹೇಳಿನಲು ತಲೆ |
 ಗುತ್ತಿ ರಾವಣ ನುಡಿಯೆ ತನ್ನಯ |
 'ಕತ್ತಿಗೊಡ್ಡಿದ ಕದನದಿರವನು ಹೇಳಲೇನೆಂದ ||೭೧||
 ಸೀತೆಯೆಂಬಳ ಕಂಡು ನಾ ಮನ |
 ಸೋತು ಸೆಳೆಯನು ತಂದೆ ಕಪಟದೊ |
 ಳಾತಳೋದರಿಯರಸ ರಾಮನೆನಿಪ್ಪ ಭೂವರನು ||
 ಕಾತರಿಸಿ ತನ್ನ ಸುಜ ವಾನರ |
 ಯೂಧ ಸಹಿತೈತಂದು ಶರಧಿಗೆ |
 ಸೇತುವನು ಕಟ್ಟಿದನು ಮುತ್ತಿದನೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೭೨||
 ಕಾಳೆಗದೆ ಖಯಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ |
 ಕಾಳರಾಕ್ಷಸಸೇನೆ ಸಹಿತವೆ |
 ಹೇಳಲೇನೆನ್ನನು ಜತನುಜರು ಬಿದ್ದರಗಣಿತವು ||

ತಾಳುವವರಿನ್ನಿಲ್ಲ ಒವರವ |
 ಮೇಳವಿಸುತೆನ್ನಾಳು ಸಹಿತವೆ |
 ಕೇಳು ಮೈರಾವಣನೆ ರಣವೃತ್ತಾಂತದೊಂದಿರವ ||೨೩||
 ಇಂದು ಪರಿಯಂತದಲಿ ತನ್ನಯ |
 ನಂದನರು ಸಹ ತನ್ನ ಬಾಂಧವ |
 ವೃಂದ ಸೇನಾನಿಕರವೆಲ್ಲವು ರಾಮನೊಳು ಹಳಚಿ ||
 ಹೊಂದಿಹೋಯಿತು ರಣದೊಳಗೆ ಬಳ |
 ಮಂದಿನರೆ ತಾನೆವೆಯೆ ಕೇಳೈ |
 ಮುಂದೆ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆಯೆಂದನು ಮಿಡಿದು ಕಂಬನಿಯ ||೨೪||
 ಕೇಳಿ ಮೈರಾವಣನು ನುಡಿದನು |
 ಕಾಳುಮಾಡಿದೆ ರಾಜಕಾರ್ಯವ |
 ನಾಳು ಬೀಳದ ಮುನ್ನ ನೀ ಬಂದೆನಗೆ ಸೂಚಿಸದೆ ||
 ಜಾಳು ಮಾಡಿದೆ ಬಲವ ಹಿಂದಣ |
 ಸೋಲವನು ನೆನೆದೇನು ಫಲ ದಿವಿ |
 ಚಾಳಿ ನಗುವಂತಾಯ್ತೆನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ದನುಜ ||೨೫||
 ಪರಸತಿಯ ಕದ್ದುಯ್ದ ದೋಷದೆ |
 ಧುರದ ಜಯಸಿರಿ ಹಿಂಗಿದಳು ಶಂ |
 ಕರನು ನಿನಗಿದಿರಿಲ್ಲ ಕೆಡಿಸಿದೆ ರಾಜಕಾರಿಯವ ||
 ಗೆಲವು ಮುಂದೆಲ್ಲಿಯದು ತನ್ನನು |
 ತಿಳುಹಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಪೇಳಿ ನುತೆ ಕಥೆ |
 ಹೊಲಬುದೋಳುದು ಬುದ್ಧಿ ಕಾಮುಕಗೊಂದನಸುರೇಂದ್ರ ||೨೬||
 ಹಿಂದಣವಗುಣಗಳನು ನೆನೆದರೆ |
 ಚಂದವಲ್ಲದು ನಿಲಲಿ ಕೊರಳಿಗೆ |
 ಬಂದ ವೇಳೆಯನೊಂದು ಮಾಲ್ಪುದು ನಯವೆಯೆ ತಿಳಿದು ||
 ಇಂದು ಸೀತೆಯನಿತ್ತು ರಾಮನ |
 ಸಂಧಿಯನು ಮಾಡಿದಡೆ ಬದುಕುವೆ |
 ಯೆಂದು ನಾನಿದ ನುಡಿಯಲಾಗದು ತುದಿಗೆ ಹಿತವೆಂದ ||೨೭||

ಕೇಳಿದೆವಲಾ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವ |
 ಹೇಳಿ ಯುಜುಹಿದೆ ಸಾಕು ರಣದೊಳು |
 ನಾಳೆ ಹಂಗಿನ ರಾವಣನೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮಾತೇನು ||
 ಖೂಳರಾವೆಂದೆನುತೆ ಖಳಪತಿ |
 ಯೇಳಿ ಮೈರಾವಣನು ದನುಜನ |
 ಕಾಲಿಗೆಱಗುತೆ ನಗುತ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು ದಶಗಳನ ||೨೮||
 ಕಾದಲಾಱದೆ ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ |
 ನಾದರಿಸಿದವನಲ್ಲ ನೀತಿಯ |
 ಗಾದೆವಾತನು ಹೇಳಿ ದೆನು ಮಾಣಹಿತವಾದೊಡದ ||
 ಕಾದುವೆನು ನೀಮೆಚ್ಚೆ ನೀನೇ |
 ನಾದೊಡಾನಂತಹೆನು ನಿನ್ನೊಳು |
 ಭೇದವಿಹುದೇ ತನಗೆನುತ ಖಂಡೆಯವ ಝಳಪಿಸಿದ ||೨೯||
 ಕೇಳು ದಶತಿರ ಭಾಷೆಗಳನೀ |
 ರೇಱುಲೋಕಕೆ ಬಿಹಗ ಬೀಱುವೆ |
 ಗೋಳಿಡಿಸುವೆನು ದುಷ್ಟಸೇನಾನಿಕರವೆಲ್ಲವನು ||
 ಪಾಳೆಯವ ತೆಗೆಸುವೆನು ಬಲುಬಿ |
 ಲ್ಲಾಳುಗಳನಿಬ್ಬರನು ತಮದಲಿ |
 ಚಾಳಿಸುವೆನಿಂ ಸುಖದೊಳಿರುತಿರು ಹಗೆಗಳಿಲ್ಲೆಂದು ||೩೦||
 ಮನದ ಚಿಂತೆಯ ಬಿಸುಡು ನಾಳಿನ |
 ದಿನದ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಳೆದಿ ಬಲ್ಲಿದ |
 ರೆನಿಪರಿಬ್ಬರನುಯ್ದು ಕಂಕಣದೇವಿಗರ್ಪಿಸುವೆ ||
 ದನುಜಮನುಜಾಮರರೊಳಗೆ ತ |
 ನ್ನನು ಧುರದೆ ವಾಱಾಂಪರುಂಟೇ |
 ದನುಜ ಹೇಳಿ ದೆನುತ ಬೀಳಿಕ್ಕೊಟ್ಟನು ದಶಾಸ್ಯನನು ||೩೧||
 ದನುಜರಾಯನು ಬರುತ ಮೈರಾ |
 ವಣನನೆಕ್ಕಟೆಗರೆದು ನುಡಿದನು |
 ಅನುಜನೆಂದು ವಿಭೀಷಣನ ಸಲಹಿದಕೆ ಫಲವಾಯ್ತು ||

ಮುನಿದು ಕೊಡಲಿಯ ಕಾವು ವಂಶದ |
 ವನವ ಕಡಿವಂತಾಯ್ತು ಮುನ್ನವೆ |
 ಮನಕೆ ಬಂದೊಡೆ ಮೇಘವರ್ಣಗೆ ಹರಿವ ನೆನೆಯೆಂದ ||೮೨||
 ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಿ ದಶಶಿರ |
 ನಂದು ಮೈರಾವಣನು ಕಳುಹಲು |
 ಬಂದು ಮುನ್ನಿನ ಪಥವ ಹಿಡಿದಾರಾಜಮಂದಿರಕೆ ||
 ಅಂದಿನಾವೃತ್ತಾಂತವನು ಸಾ |
 ನಂದದಿಂ ಸತಿಗಲುಹೆ ದಿನಕರ |
 ಬಂದನುದಯಾಚಲದ ಸುಂದರಸಿಂಹಪಿಷ್ಟರಕೆ ||೮೩||
 ಅರಳಿದುವು ಕಮಲಗಳು, ಮೋರೆಯ |
 ಮುರುಹಿದುವು ಕುಮುದಗಳು, ತಾರಕೆ |
 ತೆರಳಿದುವು ಗಗನದಲಿ ಹರಿದುವು ತಿಮಿರ ದೆಸೆದಿಸೆಗೆ ||
 ಚರಿಸಿದುವು ಚಕ್ರಾಂಕವಗಲಕೆ |
 ಹರಿಯೆ ರವಿಕಿರಣಗಳು ರಘುಪತಿ |
 ಹರುಷದಲಿ ಮೊಗದೋಳಿ ನಿಜಭಕ್ತರಿಗೆ ಕರುಣದಲಿ ||೮೪||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕ್ಕಂ ಪದ ೯೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ



ಮೂಱನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ದೇವ ರಾಘವಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಮೈ |
 ರಾವಣನು ಕದ್ದೊಯೆ ವಿಭೀಷಣ |
 ದೇವ ಸೂಚನೆ ಪೋದನಾತನ ಪುರಿಗೆ ಕಲಿ ಹನುಮ ||
 ತರುಣ ಕೇಳೈ ಬಂದು ರಾವಣ |
 ಹರುಷದಿಂದೋಲಗವನಿತ್ತನು |
 ಕರೆಸಿದನು ಮೆಯ್ಯಾವಲಿನ ಬಹುದನುಜನಾಯಕರ ||

ಧುರಕೆ ವೀಳಿಯವಿತ್ತು ಸೇನೆಯ |
 ಸರಿಗೆ ತಾನೊತ್ತಾಗಿ ಬರೆ ದಿನ |
 ಕರನು ಪಶ್ಚಿಮಗಿರಿಯ ಶಿಖರದ ನಿಳಯದೊಳವೊಕ್ಕು ||೧||
 ಓಡಿದುದು ರವಿಕಿರಣವಗಲಕೆ |
 ಝಾಡಿಸಿತು ಬಲುತಿಮಿರ ತಾರಕೆ |
 ಮೂಡಿದುವು ಗಗನದಲಿ ವೊಗಗುಂದಿದುವು ಕಮಲಗಳು ||
 ಜೋಡೊಡೆಯೆ ರವಿವಕ್ಕಿ ಖಗಕುಲ |
 ಗೂಡ ಸಾರಲು ಚಂದ್ರಮನ ಗೆಱಿ |
 ಮೂಡೆ ನಕ್ಕುವು ಕುಮುದ ವಾರಿಧಿ ಹಿಗ್ಗೆ ಹರುಷದಲಿ ||೨||
 ವಿಮಳಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯ ಸು |
 ಕ್ರಮದೊಳಾಚರಿಸಿದನು ರಾವಣ |
 ನಮಿತಬಲನೋಲಗವನಿತ್ತನು ದನುಜಸಚಿವರಿಗೆ ||
 ತಮತಮಗೆ ಖಳಭಟರು ದಿವಸದ |
 ಸಮರವಾರ್ತೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸುತಿರೆ |
 ಕುಮತಿ ಹಾರೈಸಿದನು ಮೈರಾವಣನ ಬರವಿಗೆ ||೩||
 ಅತ್ತ ಮೈರಾವಣನು ಮಿಗೆ ನಲಿ |
 ಯುತ್ತ ಮಜ್ಜನಭೋಜನಗಳ |
 ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಮಣಿಮಯವಿಭೂಷಣದೊಟ್ಟು ನಲವಿನಲಿ ||
 ರತ್ನಮಣಿಮಕುಟಂಗಳೈದನು |
 ಮತ್ತಕದೊಳಳವಡಿಸಿ ಬಿರುದಿನ |
 ಚಿತ್ರಮಯಭೂಷಣಗಳಲಿ ಸಿಂಗರಿಸಿದನು ದನುಜ ||೪||
 ಕರದೊಳಗೆ ಕಡುಗವನು ಜಡಿಯುತ |
 ಭರವಶದೆ ಚಾವಡಿಗೆ ಬಂದನು |
 ಹರುಷದಿಂದೊಲಗವನಿತ್ತನು ದನುಜರಾಯರಿಗೆ ||
 ಕರೆಸಿ ಸೋದರದಳಿಯನನು ಕು |
 ಳೈರಿಸಿ ಕೊಂಡನು ಸಿಂಹಪೀಠದೆ |
 ಕರಚರಣಲಕ್ಷಣಗಳನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೫||

ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟವ |
ನುನ್ನತದ ಭಾಳದೊಳು ತಳೆಯುವ |
ನಿನ್ನಿದುವೆ ರಾವಣನು ಹೇಳಿದ ಮಂತ್ರ ತಪ್ಪುವುದೇ ||
ಎನ್ನ ಕೊಂದಿವನೊಡೆಯನಹನೆ |
ದುನ್ನತರ ದಾನವರ ಕರೆಸಿದು |
ಹೊನ್ನ ಸಂಕಲೆಗಳನು ತೊಡಿಸುವುದೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ ||೬||
ರಕ್ಕಸರು ಪಿಡಿದೊಯ್ದು ಮನೆಯೊಳ |
ಗಿಕ್ಕಿದರು ಸಂಕಲೆಯನತ್ತಲು |
ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯಾದುದೆಂದರು ಪುರದ ಜನ ಮಱುಗಿ ||
ಚಿಕ್ಕವರು ಮೊದಲಾಗಿ ಶೋಕದೊ |
ಳುಕ್ಕಿದರು ಜನ ಬಯ್ಯುತ್ತಿರಲಾ |
ಯಿಕ್ಕಲದ ದಾನವರ ಕಳುಹಿದ ಹರೆದುದೊಲಗವು ||೭||
ರಾವಣನು ತಾನೊಬ್ಬನೆಂದೇ |
ಭಾವದಲಿ ನಂಬಿಹನು ಚಿಂತೆಯ |
ಠಾವಿದಾತಗೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೊದಗ ಬೇಕೆನುತ ||
ಓವಿ ಶೃಂಗಾರವನು ಮಾಡಿದ |
ತೀವಿ ಘನಿಯುಡುಗೆಯನು ಬಿಗಿದನು |
ತಾವರೆಯ ಸಖನಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ ಕೈದುಗಳ ಕೊಂಡ ||೮||
ಬಂದು ಕಂಕಣದೇವಿಯರ ಪದ |
ಕಂದು ನಮಿಸಿದು ಹಗೆಗಳನು ಹಿಡಿ |
ತಂದು ದಿಗುಬಲಿಗುಡುವೆ ನಿನಗೆಂದೆನುತೆ ಕೈವಿಡಿದು ||
ಹಿಂದೆ ಕಾವಲ ಬಲಿದು ಭರದಲಿ |
ಬಂದು ಲಂಕಾಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು |
ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಿಹ ರಾವಣನ ವೋಲಗಕೆ ನಡೆತಂದ ||೯||
ತೆಗೆದು ತಕ್ಕೈಸುತ್ತೆ ಮಣಿಗ |
ದ್ದುಗೆಯೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು ಕುಶ |
ಲಗಳ ಬಿಸಗೊಂಡಸಮ ಮೈರಾವಣನ ಸತ್ಕರಿಸಿ ||

ಸೋಗಯಿಸುವ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಂ |
 ಧಗಳನಿತ್ತು ಪಚರಿಸಿ ಹೊಗಿಸಿದ |
 ಜಗದ ಕಂಟಕ ರಾವಣನ ವೋಲಗವನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೧೦||
 ಓಲಗವ ನೋಡಿದರೆ ಮಕುಟದ |
 ಸಾಲ ಮನ್ನೆಯಿಲ್ಲ ತನಯರ |
 ಮೇಳವಡಗಿತು ಸುಭಟಮಂತ್ರಿನಿಕಾಯ ಬಯಲಾಯ್ತು ||
 ಆಳ ಕಾಣೆನು ದನುಜ ಕೀಸಿದ |
 ಕೋಲ ಕಡಿತದೊಳೊಬ್ಬನುಲಿ ದನೆ |
 ಕಾಳುಮಾಡಿದನೆಂದು ಮೈರಾವಣನು ಬಿಸುಸುಯ್ದು ||೧೧||
 ಎತ್ತ ನೋಡಿದೊಡತ್ತ ದನುಜರ |
 ಕಿತ್ತ ಕಡುಗದ ಕಿರಣದಲಿ ರವಿ |
 ತತ್ತಿಹನು ಬಲುಭಟರ ಖಂಡೆಯದೊಂದು ಬಲುಹಿನಲಿ ||
 ಮಿತ್ತು ದೆಸೆಗಿಡುತಿಹಳು ರಾವಣ |
 ನೆತ್ತ ಮೊಗದಿರುಹಿದೊಡೆ ದೇವರ |
 ಮೊತ್ತ ಜೇಯೆಂದೆನಿಸ ಭಾಗ್ಯವು ಬಹುತುಡಕಟಿಂದ ||೧೨||
 ಸುರರಿಗವಸರವಿಲ್ಲ ನರರಿಗೆ |
 ದೊರಕದೀತನ ಸಮಯವಿವದಿರು |
 ನೆರೆದು ಬಾಗಿಲ ಕಾದಿಹರು ದರುಶನವನೇ ಹಾರ್ದು ||
 ಶರಣುಹೊಗದವರಿಲ್ಲ ದಶಕಂ |
 ಧರನ ವೀರಭುಜಪ್ರತಾಪಕೆ |
 ಸರಿದೊರೆಗಳಿಲ್ಲೆಂಬುದಡಗಿತೆ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ||೧೩||
 ಮೃಡನು ಹರಸುವ ಬರಮನಕ್ಷತೆ |
 ಗುಡುವ ಸುರಗುರು ದಿನವ ಹೇಳುವ |
 ಕಡೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳಿದ್ದು ಸೇವೆಯ ಮಾಡುವರು ಸುರರು ||
 ವೋಡವಿಯಣುಗೆಯ ಪಿಡಿದ ಕತದಿಂ |
 ಮಡಮುರಿದರಿವರೆಲ್ಲ ದಶಶಿರ |
 ಕೆಡುವನಕಟಕಟೆಂದು ಮೈರಾವಣನು ಬಿಸುಸುಯ್ದು ||೧೪||

ಬಲಿ ಕಲಾಮೈರಾವಣನು ಖಳ |
 ತಿಳಕ ರಾವಣಗೆಂದನೀಗಳೆ |
 ಯಿಳೆಯೊಡೆಯರಹ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಗಳ ನೆಲೆ ಕದ್ದು ||
 ಇಲಿ ವೆನೆನ್ನಯ ಪುರಿಗೆ ದೇವಿಗೆ |
 ಬಲಿಯನೊಪ್ಪಿಸಿ ಬಲಿ ಕ ಬಂದೀ |
 ಒಲಿಮುಖರ ತಡೆಗಡಿವೆನೆಂದಮರಾರಿ ನಿಂದಿದರ್ ||೧೫||
 ನೇಮಿಸಿದ ಚತುರಂಗಸೇನೆಯ |
 ನಾಮದಸುರರ ಕಳುಹಿದೊಡೆ ನಿ |
 ಸ್ತೀಮ ಮೈರಾವಣನು ಬಲ್ಲೆನೆನುತ್ತೆ ಕೈಯ್ಯುಗಿದು ||
 ತಾಮಸದ ಬಲುಕೈದು ವಿರುತಿರೆ |
 ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೆಂಬರಿಬ್ಬರ |
 ಭೂಮಿಯೊಳ್ಳು ನಿರ್ನಾಮರೆನಿಸುವೆನಿಂದಿನಿರುಳಿನಲಿ ||೧೬||
 ಮುದ್ರಿಯುಂಗುರ ಹೊಳೆಯೆ ನುಡಿದನು |
 ಭದ್ರಮೈರಾವಣನು ಬಲಿಷ್ಠಿಯ |
 ಡವ್ರಿಯಂದದೆ ನಡೆದು ಬಂದನು ಕಸಿಕಟಕದೆಡೆಗೆ ||
 ನಿದ್ರೆಗಳನಾಲಿಸುತೆ ಮೆಲ್ಲನು |
 ಪದ್ರ ಬಾಧೆಯ ಮಾಝ್ಪಿನೆನುತವೆ |
 ರಾದ್ರರೂಪನೆ ತಾಳಜೀಕೆಂದೆನುತೆ ನಿಂದಿದರ್ ||೧೭||
 ಅಂದು ಮೈರಾವಣನು ಭಯವಹು |
 ದೊಂದು ರೂಪನು ತಾಳೆ ತನ್ನಯ |
 ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆಡೆ ಬಲವನಾರೈಯುತ್ತೆ ನಡೆತಂದು ||
 ನಿಂದು ಕಟಕವ ನೋಡಿ ಹಿಮಗಿರಿ |
 ಯಂದದಲಿ ಬಳಸಿದರ್ ಕೋಟಿಯ |
 ಮುಂದೆ ಕಂಠತಿ ಜೋದ್ಯದಿಂ ಚಿಂತಿಸಿದ ಹೊಗುವೆಡೆಯ ||೧೮||
 ರಕ್ಕಸರು ಬಹರೆಂದು ಬಾಲದೊ |
 ಳಿಕ್ಕೆ ಹನುಮನು ಯಂತ್ರಕೋಟಿಯ |
 ದಿಕ್ಕಟವನುಚ್ಚ ಳಿಸಿ ಬಳೆದುವು ವಜ್ರರೋಮಗಳು ||

ಕಿಕ್ಕಿಱ್ಱಿ ದು ನುಸಿ ನುಸುಳಬಾರದು |
 ರಕ್ಕಸರಿಗಳವಡದು ರಾಮನ |
 ನೆಕ್ಕತುಳದಲಿ ನೆನೆಯುತಿರ್ದನು ವೀರ ಹನುಮಂತ ||೧೯||
 ಬಂದು ಮೈರಾವಣನು ಕೋಟಿಯ |
 ನಿಂದು ನೋಡಲು ಜಾಲವತಿ ಬಲು |
 ಹಿಂದೆ ಬಳಿದುದು ನಭಕೆ ರವಿಶಶಿವಂಜಲವ ತುಡುಕಿ ||
 ನಂದಿವಾಹನನಂತೆ ಮೆಱ್ಱಿದನು
 ಜಂದ್ರ.....ಮನಕೋಟಿಯನಿಸಿರೆ |
 ಮಂದರದೊಲಿಹ ವೀರಹನುಮನ ಕಂಡು ಬೆಗ್ಗಾದ ||೨೦||
 ಲೋಕ ಮೂಱರೊಳೊಬ್ಬನೇ ತಾ |
 ನೇಕಮಯಶಿವನೆಂದು ತಾನೇ |
 ಯಾಕಪಟದಿಂದೊಲಿದು ಹನುಮನ ನಾಮವನು ಧರಿಸಿ ||
 ಭೀಕರವ ತಾಳಿದನೊ ಭೂಮಿಯ |
 ಕಾಕುದೈತ್ಯರ ಬಾಧೆಗೋಸುಗ |
 ಲೋಕಕಂಟಕಶಿಕ್ಷಕನೊ ಇವನೆನುತ ಹೂಗಱ್ಱಿದನು ||೨೧||
 ಒಳಹೊಗುವೆ ನಾನೆಂತು ಕಟಕವ |
 ಒಳಸಿ ನೋಡಿದೊಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿಯು |
 ನಿಲುಕಲಸದಳವಿದು ಹರಿಬ್ರಹ್ಮ ದಿದೇವರಿಗೆ ||
 ಉಲುಕಬಾರದು ನುಸುಳುವೊಡೆ ಮೆ |
 ಯ್ವಱ್ಱಿಗೆ ಕಾಣೆನು ಪಥವನೆನುತಾ |
 ಖಳನು ಚಿಂತಿಸಿ ನೋಡಿದನು ಪಾಳೆಯದ ಹೂಗವಣೆಯ||೨೨||
 ಬಲುಮೆಯಿಂದಲಿ ಹೊಗುವ ಠಾವವು |
 ಗಳಿಗೆ ನೂಕದು ಮಾಯೆಯಿಂದವೆ |
 ಗೆಲಲು ಬೇಹುದು ಮಂತ್ರವಿದು ತಾನೆನುತ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ||
 ಖಳನು ತಾ ತಾಳಿದ ವಿಭೀಷಣ |
 ನೊಲಿದು ತೊಟ್ಟಿಹ ರೂಪ ಧರಿಸಿಯೆ |
 ಗೆಲುವೆನಿವದಿರನೆಂದು ನೆನೆದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ || ೨೩||

ಹೊಳೆವ ಮುಖ ತಳತಳಿಸ ಕಾಯದ |
ಯೆಳೆಯ ತುಲಸಿಯ ದಂಡೆ ದ್ವಾದಶ |
ಜೆಲುವ ನಾಮದ ಕಾಂತಿ ಕರುವಿಟ್ಟುಕದಂದದಲಿ ||
ನಳಿನನಾಭನ ಶರಣರೂಪನು |
ತಳೆದು ನಿಶ್ಚಲಭಕ್ತನಂತಾ |
ಜಳರುಹಾಕ್ಷನ ನಾಮವನು ನೆನೆಯುತ್ತಲೈತಂದ ||೨೪||
ಕೇಳಿದನು ಹನುಮಂತನಾವನೊ |
ಪಾಳೆಯದ ಹೊಜವಳಯದೊಳು ಬಹ |
ಖೂಳನವನನು ಸೀಜಿತ್ತ ಬರಲೆಂದೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಲು ||
ಮೇಲುವಾಯದ ಮುನ್ನ ನುಡಿದನು |
ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯ ರಮಣ ರಘುಪತಿ |
ಯಾಳು ನಾನೆ ವಿಭೀಷಣನೆನುತ್ತೆಯ್ವಿ ಕೆಯ್ಯುಗಿದ ||೨೫||
ದಿಬ್ಬನಹ ಹನುಮಂತ ನುಡಿದನು |
ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ |
ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೀಪಾಳೆಯವ ಹೊಗಬಹುದೆ ನೀನೆನಲು ||
ನಟ್ಟಿರುಳು ರಕ್ಕಸರು ಮಾಯವ |
ಸೃಷ್ಟಿಸುತ ಕಗ್ಗೊಲೆಗೆ ಬಹರೆಂ |
ದಟ್ಟಿಸುತಲಿಹೆನೆಂದನಾಮಾಯಾವಿಗಳು ಬರಲು ||೨೬||
ಆವಿಗಡ ಮಾಯಾವಿಭೀಷಣ |
ತೀವಿ ರಚಿಸಿದ ಬಾಗಿಲನು ಸಂ |
ಭಾವಿಸುತಲೊಳವೊಕ್ಕು ಕಂಡನು ಬಹಳ ಪಾಳೆಯವ ||
ಆವ ಕಪಿಗಳೊ ಇವರೆನುತ ಮಿಗೆ |
ಭಾವದೊಳಗೀಕ್ಷಿ ಸುತ ಮನದೊಳ |
ಗಾವ ತೆಂದಿದಿವರ ಗೆಲಲಹುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೨೭||
ಉಗ್ರಸುಗ್ರೀವಾಂಗದಜಸುತ |
ನಿಗ್ರಹರ ನಳ ನೀಲ ಕೇಸರಿ |
ಯಗ್ನಿ ಶತಬಲಿ ಸುಮುಖ ದುರ್ಮುಖ ಕಲಿಸುಷೇಣಕನು ||

ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ಗವಾಕ್ಷು ಗವಯ ಸ |
 ಮಗ್ರದೈಪ್ಪತ್ತೇಽಽಕೋಟಿಯ |
 ನಿಗ್ರಹದ ಕಪಿನಾಯಕರ ಪಾಳೆಯವನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೨೮||
 ಸುರಗಿರಿಗಳೋ ಕಪಿಗಳೋ ಹಿಮ |
 ಗಿರಿಗಳೋ ಮುಃಗಳೋ ವಿನೀಲದ |
 ಗಿರಿಗಳೋ ಕರಡಿಗಳೊ ನಿಷಧವೊ ಸಿಂಗಳೀಕೆಗಳೋ ||
 ಧುರದೊಳಿವರನು ಜಯಿಸುವೊಡೆ ಶಂ |
 ಕರಗೆ ತೀರದು ಮಿಕ್ಕ ದಾನವ |
 ಸುರನರೋರಗರಿರವೆ ಮರು ಭಾಪೆಂದು ಬಿಃಗಾದ ||೨೯||
 ಕರಡಿಗಳ ಕರಿಘಟಿಯ ಮುಸುಗಳ |
 ತುರಗಗಳನುರುಸ್ಯಂದನಂಗಳ |
 ಹಿರಿಯ ದೇಹದ ಸಿಂಗಳೀಕದ ನೆರೆದ ಕಾಲಾಳ ||
 ಪರಿವಿಡಿಯ ವಲಿಮುಖರ ನೋಡುತ |
 ನರಪ ರಾಮನ ಚಾತುರಂಗವ |
 ಹಿರಿದು ಹೊಗಟ್ಟುತ ಮುಂದೆ ಕಂಡನು ರಾಜಮಂದಿರವ||೩೦||
 ಹೊಳೆವ ಕನಕದ ಕೋಟಿ ಬಾಗಿಲ |
 ಕಲವು ನೆಲೆವಾಡಗಳ ಮುಂದೆ ಜ |
 ವಳಿಗವಾಟದ ಬೀಯಗದ ಬಲುಲಾಳವಿಂಡಿಗೆಯ ||
 ಪುಲಿಮುಖದ ಹರಿಯುಗವ ಸುತ್ತಲಾ |
 ನಿಲಿಸಿ ಬಾಂಧವ ತಾಳಿಗಳ ಕಂ |
 ಗೊಳಿಪ ರಾಜಾಲಯದ ಬಲೈಯ ನೋಡಿ ಬಿಃಗಾದ ||೩೧||
 ದನು ಜನಾಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರದ |
 ಘನದ ಮಾಯಾಪಾಶದಿಂದವೆ |
 ವನಚರರ ಸೇನೆಯಲಿ ಬೀಸಿದನೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ವನಜಲೋಚನ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ |
 ರಿನತನಯ ಮುಂತಾದ ಕಪಿಗಳು |
 ಕನಸುಗಳ ಕಾಣುತ್ತ ನಿಧ್ರಾವಸ್ಥೆಗೆಯ್ದರು ||೩೨||

ಬಾಲವನು ತಲೆಗಿಂಬನೆಸೆಗುತೆ |
 ನೀಲಗಿರಿ ಪವಡಿಸಿದ ತೆಹದಲಿ |
 ಕಾಲುಕೈಗಳ ಮಡಿಸಿಯೊತ್ತೋಳುಗಳನಳವಡಿಸಿ ||
 ಆಲಿಗಳ ನೆರೆ ಮುಚ್ಚಿ ಶ್ವಾಸದ |
 ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ಗುರುಗುರಿಸುತೊರೆಯುತ |
 ತಾಳಿ ನಿದ್ಧಿಯೊಳಿಪ್ಪ ಕಟಕವ ಕಂಡು ಬಿಡಗಾದ || ೩೩ ||
 ನೆಗೆದು ವಿದ್ಯಾಧರರ ಗತಿಯಲಿ |
 ಜಗದೊಡೆಯನರಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕನು |
 ಆಗಣಿತದ ಮಣಿಮಯುದ ಶಯ್ಯಾನಿಲಯದೆಡೆಗೈದಿ ||
 ಹೊಗಲಿ ಕಾಣವು ನಿಗವ ತತಿ ಯೋ |
 ಗಿಗಳು ಬಯಸುವ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯ |
 ಹೊಗರುಮೋರೆಯ ದನುಜ ಕಂಡನು ಮಣಿಯ ಮಂಜದಲಿ ||
 ಸುತ್ತುವಳಯದ ಸಕಲ ಕಸಿಗಳು |
 ಮತ್ತರಾಗಿರಲವರ ಕಾಣುತ |
 ಲುತ್ತಮದ ಪರಿಪೂರ್ಣಜಂದ್ರಮರಂತೆ ತೊಳತೊಳಗಿ ||
 ಇತ್ತ ಮಲಗಿಹ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ |
 ರತ್ತ ಚಿತ್ತವನಿತ್ತು ದನುಜನು |
 ಹತ್ತಿರದೆ ನೋಡಿದನು ಬಿಡಗಾದನು ಮಹೀಶ್ವರರ || ೩೪ ||
 ಲೋಕವನು ಕುಕ್ಷಿಯೊಳು ಧರಿಸುವ |
 ಲೋಕವೆಲ್ಲ ವನೊಲಿದು ರಕ್ಷಿಸ |
 ಲೋಕಕೋಟಿಯ ರೋಮರೋಮಂಗಳೊಳಗಿಂಬಡುವ ||
 ಲೋಕಕರ್ತುವೆನಿಸ್ಪ ಮೂರುತಿ |
 ಲೋಕನಾಥನನಂತರೂಪನ |
 ನೇಕಗುಣಮಣಿ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರುಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿದ || ೩೫ ||
 ದನುಜನಳುಕುತ ಮಗುಳೆ ಹಿಗ್ಗುತ |
 ಮನದೊಳಗೆ ಶಂಕಿಸುತ ನಲಿಯುತ |
 ಅನುಚಿತವಿದೆಂದೆಂದವಜ್ಞತೆಗಳನು ಕಲ್ಪಿಸುತ ||

ಮನೆಗೆ ಮಾರಿಯ ಕೊಂಡು ಪೋಪನೊ |
 ಲಿನಶಶಿಯ ಮಂಡಲಕೆ ಕವಿತಹ |
 ಬಿನುಗು ರಾಹುವಿನಂತೆ ತುಡುಕಿದ ಮಂಚವಹ ನೃಪರ ||೩೭||
 ಮಂದಮತಿ ಖಳ ನೃಪರ ವಾಯಾ |
 ಬಂಧದಲಿ ಪಿಡಿದಾವಿಭೀಷಣ |
 ನಂದದಲಿ ನಡೆತಂದು ಹಸುಮಗೆ ನುಡಿದು ದುಗುಡದಲಿ ||
 ಇಂದು ಮಾಯಾಕಾರ್ಯಗಳು ಬಹು |
 ದೆಂದು ಸೂಚಿಸುತದೆ ವಿಚಾರಿಸಿ |
 ಬಂದಪನು ಬಿಡು ಪಥವನೆನೆ ಪೋಷಮಡಿಸಿದನು ಖಳನ ||೩೮||
 ಮುಖೋದುದಿರಲಿ ಹೆಮ್ಮರಂಗಳು |
 ಸುರಿದುವಗಲದೊಳರುಣಜಲ ಬೊ |
 ಬ್ಬಿಷೆಯೆ ಧರೆ ತುಳುಗಿದುವು ನಭದಲಿ ಧೂಮಕೇತುಗಳು ||
 ಒರಲಿದುವು ಬಳ್ಳುಗಳು ಬಹುಸಿಡಿ |
 ಲೆಱಗಿದುವು ಕಟ್ಟಿದಿರಿನಲಿ ಮೆ |
 ಯ್ಯೋದು ಮೈರಾವಣನು ನಡೆದನು ನಿಮಿಷಗತಿಗಳಲಿ ||೩೯||
 ದಿಟ್ಟನಹ ಮೈರಾವಣನು ತಾ |
 ನಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಪಾತಾಳಕಿಱಿದನು |
 ಧಟ್ಟಿಸುವೆನೀಗಿವರನೆನುತಲಿ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕೆ ||
 ಅಟ್ಟಿ ಬೇಗದಿ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು |
 ಮುಟ್ಟಿ ಪುರಜನಮುಖಿಯದೊಲು ಜಗ |
 ಜಟ್ಟಿಗಳನಿಲುಹಿದನು ಕಂಕಣದೇವಿಯಿದಿರಿನಲಿ || ೪೦ ||
 ಸಂಕಲೆಯನಳವಡಿಸಿಯಗಳಿಯ |
 ಭುಂಕರಿಸಿದನು ಒಲಿಕಲೀನಿ |
 ಶೃಂಕರ ಹರಿವರನು ದೇವಿಗೆ ಬಲಿಗುಡುವೆನೆನುತ ||
 ಕಂಕಣಾದೇವಿಯರ ತನುವನ |
 ಲಂಕರಿಸಿದನು ಕಾರ ತೆಱದಲಿ |
 ಕೊಂಕಿಪರ ಖಳ ದೇವತೆಯನಾರಾಧಿಸುತಲಿದರ್ || ೪೧ ||

ಅತ್ತಲು ವಿಭೀಷಣನು ಯೆಚ್ಚು |
 ವತ್ತು ನೋಡೆ ಭಯಂಕರವಿದೆನೆ |
 ಸುತ್ತ ಮೆಯ್ಯ ಹಿಡಿದೊಳಿಗಿಕೊಂಡಿಹ ಕಪಿಗಳನು ಕಂಡು ||
 ಒತ್ತಿ ಹೊಯ್ದೆ ಬೈಸಲು ಕೇಳದೆ |
 ಮತ್ತರಾಗಿಹ ಪ್ಲವಗಸೇನೆಯ |
 ಮೊತ್ತವನು ಕಂಡಿದು ವಿಗುರ್ವಣೆಯೆಂದು ಬಿಳಿಗಾದ || ೪೨ ||
 ಪಸರಿಸಿತು ಕಟಕದಲಿ ತಾಮಸ |
 ಮುಸುಕಿದಂದದಿ ಮಲಗಿಹರು ರ |
 ಕೃಸರ ಮಾಯಾಪಾಶವಲ್ಲದೊಡಿನಿತು ಕ್ರಮವುಂಟೆ ||
 ಬಸವಳಿ ದು ನಾಲ್ದೆಸೆಯ ನೋಡುತ |
 ಲಸಮಕಪಿಗಳು ನಿದ್ಧೆಯೊಗಿರೆ |
 ವಸುಮತೀಶನ ನೋಲ್ಪಿಸೆಂದನು ರಾಮರಾಮೆನುತ || ೪೩ ||
 ರಾಮರಾಮೆಂದೊರಲಿ ಬಿಟ್ಟುತ |
 ರಾಮರೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದರಕಟಾ |
 ಹಾ ! ಮ ಕಾಪೇನೆಂದು ಮೊಳಿಯಿಡಲಾವಿಭೀಷಣನು ||
 ಕಾಮಸಿತ ಮೆಯ್ದೊಳು ಭಕ್ತ |
 ಪ್ರೇಮಿ ಕರುಣಿಸು ದೇವಮಂಗಳ |
 ನಾಮ ನೀ ಕೃಪೆಮಾಡೆನುತ ಬಲಿಮುಖರನೆಬ್ಬಿಸಿದ || ೪೪ ||
 ರಾಮಮಂತ್ರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲೆ |
 ರಾಮಕಟಕವನೆಬ್ಬಿಸಿದ ತ |
 ನ್ನಾಮದಿಂದವೆ ಘನತೆಯೆಂದೆನಲಾವಿಭೀಷಣನು ||
 ರಾಮನನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಪುನರಪಿ |
 ರಾಮನನು ನೆನೆಯುತ್ತ ದುಃಖಿಸಿ |
 ಭೂಮಿಪತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಕಾಣೆನುತ್ತು ಕಟಕದಲಿ || ೪೫ ||
 ಎಂದೊಡಾಸುಗ್ರೀವ ಹನುಮರು |
 ಬಂದು ಕಾಣದೆಮಿರಲು ನಾನಾ |
 ಮಂದಿ ಘೋಳೆಂದೊರಲಿ ಬಿದ್ದರು ಶೋಕವಹಿಯಲಿ ||

ಅಂದಲುತ ಕಂಬನಿಯ ಧಾರೆಗ |
 ಳಿಂದ ನನೆದರು ದುಃಖದಿಂದಲೆ |
 ಕುಂವಿ ಶೋಕಾಂಬುಧಿಯೊಳೊಲಾಡಿದುದು ಕಪಿಕಟಕ || ೪೬ ||
 ಹಾಯೆನುತ ಜಾಂಬವರು ಮಝಗಿದು |
 ಬಾಯ ಬಿಡುತಿರೆ ಯೋಜನೆಗೆ ಮನ |
 ಹಾಯಿತೆನುತಾವಾಯುಜನ ಮೊಗನೋಡಿ ಮೆಯ್ಯುಡದ ||
 ಸಾಯಲೆಸಗಿದ ನೀಲ ನೊಂದನು |
 ಹುಯ್ಯಲಿಲ್ಲದೆ ನಡುವಿನಿರುಳಲಿ |
 ಮಾಯವಾದರೊ ತಾವೆನುತ್ಪೊರಲಿದುದು ಕಪಿಕಟಕ || ೪೭ ||
 ನಿನ್ನ ಪಾದವ ಕರುಣದಿಂದಲಿ |
 ಯೆನ್ನ ಶಿರದೊಳಗಿರಿಸಿ ಹರುಷದೊ |
 ಳುನ್ನತದ ಕೋಮಲದ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಮೆಯ್ಯಡವಿ ||
 ಮನ್ನಣೆಗಳೆಂ ಕರೆದು ಮೋಹದೊ |
 ಳೆನ್ನ ನೀ ಸ್ವೀಕರಿಸೆ ಕೆಯ್ವಿಡಿ |
 ದೆನ್ನ ಪಾಲಿಸದಿರುವುದೊಳ್ಳಿತೆ ದೇವ ಹೇಳಿಸಿಂದ || ೪೮ ||
 ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ತಪದ ಫಲದಲಿ |
 ನಿನ್ನ ಕಿಂಕರರಾದೆವೆಮ್ಮನು |
 ಮನ್ನಿಸದೆ ನೀನೆಲ್ಲಿ ತೆರಳಿದೆ ದೇವ ಹೇಳಿಸುತ ||
 ಇನ್ನೆನಗೆ ಗತಿಯಾವುದೈ ಸಂ |
 ಪನ್ನ ರಾಘವ ಎನುತ ಹಲುಬುತ |
 ತನ್ನ ಹರಣವನುಲಿ ವ್ರದನು ನಿಶ್ಚಿಸಿದನು ಹನುಮ || ೪೯ ||
 ದುಕ್ಕವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಹನುಮನ |
 ತಕ್ಕಯಿಸಿದನು ಹಿರಿಯ ಜಾಂಬವ |
 ಹೊಕ್ಕುಹೊರಟಾಡುವರ ಸುಳುಹನು ನಿಲಿಸಿ ಬೆಸಗೊಂಡ ||
 ಅಕ್ಕಜವನೇನೆಂಬೆನಾಂ ನಿಶಿ |
 ಯೊಕ್ಕಲಿಡೆ ಕಾವಲನೊಳೆರ್ದೆನು |
 ಮಕ್ಕಳು ತೊಲ್ಲಾಡೆನೆಂದಾಹನುಮ ಹೇಳಿದನು || ೫೦ ||

ದಾನವರ ಭಯ ಬಲುಹದೆಂದಾಂ, |
 ಮಾನನಿಧಿ ನಮ್ರಾವಿಭೀಷಣ |
 ತಾನೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರಲು, ಕೇಳಿದೆನಂದು ವಿನಯದಲಿ ||
 ನೀನು ರಾಮನ ನೆನೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ |
 ದಾನವರ ಭಯವುಂಟೆ ಹೋಗಿಂ |
 ದೆನ್ನ ಕಳುಹಲು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕೈನು ನಮ್ಮ ಪಾಳೆಯವ ||೫೧||
 ಮನದೆ ಯೋಚನೆಯೊೞಿದುದು ಬಲು |
 ಘನತರದ ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ ಮನು |
 ಮುನಿಗಳೊಡೆಯನ ಕಾಂಬ ತವಕದೆ ಬಂದೆ ಪಾಳೆಯಕೆ ||
 ವನಜಲೋಚನ ರಾಮಚಂದ್ರನ |
 ನನುಜಲಕ್ಷ್ಮಣವೆರಸಿ ಕಾಣದೆ |
 ವನಚರನೆಚ್ಚುಸಿಯೆ ನಿಮಗಬಿಡೆನು ತಾನೆಂದ ||೫೨||
 ಈಹದನನೆಲ್ಲವನು ತಿಳಿಯುತ್ತೆ |
 ಗಾಹಿನಿಂದವೆ ನಮ್ಮ ಕಟಕದ |
 ಬಾಹೆಯೊಳು ಹೊೞವಟ್ಟು ತಿರುಗಿದುದಿಲ್ಲ ತಾನೆನಲು ||
 ಆಹದನನೊಹಿಸಲು ಕೇಳ್ದೆ |
 ಬೇಕಿಗನು ತಾ ಶರಣುಹೊಕ್ಕನು |
 ಸಾಹಸಿಗನಿವನೆನಲು ದಿಟವೆಂದರು ಬಲೀಮುಖರು ||೫೩||
 ಕೊಂದು ಕೆಳೆವೆವು ನಿನ್ನನೀಗಳೆ |
 ಮಂದರೋದ್ಧರ ರಘುವರನ ತೋ |
 ಉೞೆಂದು ಕಪಿಗಳು ಹಿಡಿದರಂದು ವಿಭೀಷಣನ ಸೇೞಗ ||
 ಜಂದದಲಿ ರಘುರಾಮರನು ತೋರೆ |
 ವಂದವನು ನಿಮ್ಮಾವಿಭೀಷಣ |
 ನಂದದಲಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವು ಹನುಮ ಕೇಳೆಂದ ||೫೪||
 ಎನೆ ವಿಭೀಷಣನೞಿದು ನುಡಿದನು |
 ದನುಜ ಮೈರಾವಣನು ಪೂರ್ವದೊ |
 ಳನುಸರಿಸಿದನು ತನ್ನ ರೂಪವನೊಲಿದು ಬೇಡಿದಡೆ ||

ಮನವೊಲಿದು ತಾನಿತ್ತೆನಾತಗೆ |
 ದನುಜನೆನ್ನಯ ರೂಹಿನಲಿ ಬಂ |
 ದಿನಕುಲೋತ್ತಮರಿಬ್ಬರನು ಕದೊಯ್ದನವನೆಂದ ||೫೫||
 ಎಂದೆನಲು ಕಪಿಕಟಕ ನೀನತಿ |
 ಬಂಧುರದೆ ನುಡಿದಿದುವೆ ಸಮ್ಮತ |
 ವೆಂದು ಕೆಡೆನುಡಿದುತ್ತರವ ಸೈರಿಸಲು ಬೇಕೆನುತೆ ||
 ಎಂದೊಡೆಂದ ವಿಭೀಷಣನು ತಾ |
 ನಿಂದು ಬಲ್ಲೆನೆ ಯಾಖಳನು ನೆರೆ |
 ಬಂದ ಮಾಯೆಯನಹಿಯೆ ನಾನೆನಲೆಂದನಾಹನುಮ ||೫೬||
 ಆದವುರುಷನೆನುಯ್ದ ದನುಜನ |
 ಛೇದಿಸುವೆನೀರೇಳು ಲೋಕದೊ |
 ಳಾದರಿಸಿ ಹೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಹೊಗುವನು ವೈರಿದಾನವನ ||
 ಕಾದಿ ನೊಸಲಕ್ಕರವ ತೊಡೆವೆನು |
 ಹಾದಿದೋಳುವೆ ಯಮನ ನಗರಿಗೆ |
 ಯಾದನುಜಸತಿಯರನು ದುಃಖದೊಳೆಂದು ಮುಲುಗಿಸುವೆ ||
 ಮೆಚ್ಚಿದನು ಮನದೊಳು ವಿಭೀಷಣ, |
 ದುಶ್ಚರಿತನಿದ್ದೆಡೆಯ ವಿವರಿಸೆ |
 ಬೆಚ್ಚುವರು ನಾನೇನ ಹೇಳುವೆ ಕೇಳಲದ್ಭುತವ ||
 ನಿಜ್ಜಟದ ರೂಹಿಂದೆ ಹೊಗೆ ಬಲು |
 ನೊಚ್ಚಿತವು ಹೊಗಬಾರದೆನಲತಿ |
 ಚರ್ಚೆಯಿಂದಿರುತಿಹುದು ಘನಪಾತಾಳದೊಳು ಲಂಕೆ ||೫೭||
 ಇಳೆಯೊಳತಿ ಚೆಲ್ವಿಕೆಗೆ ಯಾವುರ |
 ನೆಲೆಯೆನಿಸಿ ಮಯನಿರ್ಮಿತದ ಬಲು |
 ಬಲುಮೆಯಲಿ ಖಳಜನ್ಮದೆಡೆಯೆಂದೆನಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿದಿಹುದು ||
 ವಿಲಸಿತದಲಂಕಾರರಜನೆಯ |
 ಬೆಳಗಿ ತೋಳುತೆ ಮುದ್ದರವನೊಳ |
 ಕೊಳುತಲುಹಿ ಪ್ರಾತಾಳಲಂಕೆಯೆನಿಪ್ಪ ನಾಮದಲಿ ||೫೮||

ಸುತ್ತ ಬಳಸಿದ ದುರ್ಗ ಕೋಟಿಯ |
 ವಿಸ್ತರದ ನೆಲೆಗಾಣದಗಜನು |
 ಕಿತ್ತ ಬತ್ತಿಸಾಯುಧದ ಶತಕೋಟಿ ರಾಕ್ಷಸರು ||
 ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿಹರೆಂಟುದೆಸೆಯಲಿ |
 ಯೊತ್ತಿಬಂದಡೆ ವೈರಿಜನಗಳ |
 ಕತ್ತ ಕೊಯ್ದಾಡಾವರು ಬಲುಭಟರು ಕೇಳಿಂದ ||೬೦||
 ಆಹೋಲ ಮಧ್ಯದೊಳಗಿರ್ಪುದು |
 ಕಾಹಿನಿಂದರ್ಚಿಸಿದ ಮಂಟಪ, |
 ದೋಹರಿಯೊಳಸೆದಿಸರ್ವಳಾಮಣಿಮಯದ ಕಾಂತಿಯಲಿ ||
 ಬೋಹರಿಸಿ ನೆರೆ ಹೊಳೆವ ಭವನದಿ |
 ಬಾಹುಗಳ ಚಡಿಯುತೆ ನೋಡಲು |
 ನೇಹದಿಂ ನೆಲಸಿಹಳು ನಿಜದಿಂ ಕಂಕಣಾದೇವಿ ||೬೧||
 ಹರನಿಗಿಂ ಬಲ್ಲಿದನು ಬಲದಲಿ |
 ಸಿರಿಸತಿಗೆ ಬಲ್ಲಿದನು ಸಿರಿಯಲಿ
 ಸರಸಿಜಾಸನನಿಂದೆ ಬಲ್ಲಿದ ಸಕಲವಿದ್ಯೆಯಲಿ ||
 ಸ್ಮರನಿಗಿಂ ಬಲ್ಲಿದನು ರೂಪದಿ |
 ಸುರಪನಿಂ ಬಲ್ಲಿದನು ಭೋಗದಿ |
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಮೈರಾವಣನಿಗೆಣೆಯಿಲ್ಲ ಹೊಗಲು ವೊಡೆ ||೬೨||
 ಶಿವನ ನಗರಿಗೆ ದಾಳಿಯಿಡುವಾ |
 ಜವನ ದಂಡವ ತುಡುಕಿ ಸೇವಿಯುವ |
 ಧ್ರುವನ ಮಂಡಲಕುರವಣಿಸಿಯಾತನನು ಭಂಗಿಸುವ ||
 ತವಕದಲಿ ವಡಬನನು ಪಿಡಿಯುವ |
 ಭುವನವೇಳನು ಮುರುಟಿ ನುಂಗುವ |
 ಅವಗಜೆಯ ರಾಕ್ಷಸರ ನಾಯಕರಿಹರು ಶತಕೋಟಿ ||೬೩||
 ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಗುಘುತಿನವರಲಿ |
 ಕೊಬ್ಬಿದಗ್ಗದ ವೀರ ವೀರರ |
 ನಬ್ಬರಿಸ ಕರಿತುರಗರಥಕೋಟಿಗಳ ಲೆಕ್ಕದಲಿ ||

ಉಬ್ಬಿರುವ ವೀರರನು ಹೊಗಳಲು |
 ಗಬ್ಬರಿಸ ಕೂರುಮಗೆ ತೀರದು |
 ಹಬ್ಬುಗೆಯದಸುರಪ್ರತಾಪವು ಹನುಮ ಕೇಳೆಂದ ||೬೪||
 ಅಲ್ಲಿಗುಯ್ದು ನಿಶಾಚರನು ಭೂ |
 ವಲ್ಲಭರನ್ನಿಬ್ಬರನು ಮಾಯದಿ |
 ಕೊಲ್ಲು ವಲೆಯಲಿ ಕೊಂದನೋ ಮೇಣುಬುಹಿದನೊ ನೃಪರ ||
 ಬಲ್ಲಿದರಿಗಸದಳವು ಹೊಗುವೊಡೆ |
 ಸುಳ್ಳುಯೆನದಿರು ನಿನಗಗಾಧವೆ |
 ಪುಲ್ಲನಾಭನ ಕೃಪೆಯೊಳೆಂತಿದು ಸಾಧ್ಯವಹುದೆಂದ ||೬೫||
 ಲಂಕೆಯಾನಡುಗಡೆಯೊಳೆಸೆವುದ |
 ಲಂಕರಣಶೋಭಿತದ ಕೊಳನೊಳು |
 ಪಂಕಜವು ಬೆಳೆದಿಹುದು ಪಾತಾಳದೊಳು ಬೇರೂ ||
 ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೇಮಕಮಲದಿ |
 ಪಂಕಜಾಕ್ಷನ ನೆನೆಯುತಿ || ಯಲು |
 ಮುಂಕೊಳಿಸಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆಯುತಿರ್ಪುದು ಲಂಕೆಪಾತಾಳ ||೬೬||
 ರಾಮನಾಮವ ಮಹಿಯದಿರು ನಿ |
 ಸ್ವಾಮರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೀನಾ |
 ಕಾಮಪಿತ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ವಾರ್ತೆಯ ಹೊಗಳಿ ನೀ ತಿಳಿದು ||
 ಸಾಮಭೇದದೆ ಹೊಕ್ಕು ನಗರದ |
 ನಾಮದಸುರರ ಗೆಲಿದು ಚಿಹ್ನದಿ |
 ಭೂಮಿಪತಿಗಳ ತರಲು ಬೇಕೆಂದನು ವಿಭೀಷಣನು ||೬೭||
 ಅವಿಭೀಷಣ ಕಳುಹೆ ತತ್ಕ್ಷಣ |
 ತೀವಿ ರಾಗದಿ ಹನುಮನಾಸು |
 ಗ್ರೀವ ಮೊದಲಾದವಿಳ ಕಪಿನಾಯಕರ ಬೀಜಿಂ ||
 ದೇವರಾಮನ ನೆನೆದು ಲಂಕೆಯ |
 ಕಾವಲವರಿರುತಿರಲು ಕೋಟಿಯ |
 ಭಾವಿಸದೆಯೊಳವೊಕ್ಕು ಕಂಡನು ತಾವರೆಯ ಕೊಳನ ||೬೮||

ವರರತುನಸೋಪಾನದಿಂದಲಿ |
 ಮೆಹಿವ ಸರಸಿಯ ಕಮಲದಿಂ ಮಧು |
 ಕರನು ಚಿಗಿದುದು ನೋಡೆ ಹನುಮಗೆ ದಾರಿದೋರ್ಪಂತೆ ||
 ಮೆಹಿವ ಚಿಲಿಚಿಮಿನಿಜಯದಿಂದಾ |
 ತರಳಖಗಸಂತಾನದುಲುಹಿಂ |
 ಸರಸಿ ಮೆಹಿದಿರೆ ಕಂಡನಗ್ಗದ ಎರ ಹನುಮಂತ ||೬೯||
 ಹಾಹಿ ದುವು ಹಂಸೆಗಳು ಲತೆಗಳ |
 ನೇಹಿ ದುವು ಚಕ್ರಾಂಕ ಶಿರಗಳ |
 ನೂಹಿ ಮುಲುಗುತ ತಡಿಗೆ ಸಾರ್ದುವು ಹಂಸಪಕ್ಷಿಗಳು ||
 ಚಿಹಿ ದುದು ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿ ಮರಗಳ |
 ನೇಹಿ ಕೊಂಡುವು ಗೂಗೆ ಶುಕಪಿಕ |
 ಬೀಹಿ ದುದು ಪರಿಮಳವ ಮಾರುತ ತನಯನಿದಿನಲಿ ||೭೦||
 ಕಂಡನಾಕೊಳದೊಳಗೆ ಹೇಮದ |
 ಪುಂಡರೀಕವನಡರಿ ಹೊಕ್ಕನು |
 ಗಂಡುಗಲಿ ಹನುಮಂತನಿಹಿ ದನನೇಕಯೋಜನವ ||
 ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನನು ನೆನೆಯುತೆ |
 ಕಂಡನಾಕೆಳಗಿದ್ದ ಸರಸಿಯ |
 ದಂಡೆಯೊಳು ಬರೆ ಮತ್ಸ್ಯಕಪಿ ಪೊಹಿಮಡುವ ಸಮಯದಲಿ ||
 ಉಬ್ಬರಿಸಿ ಒಹ ಸರಸಿಮಧ್ಯದೊ |
 ಳಬ್ಬರಿಸಿ ಬರೆ ಮತ್ಸ್ಯವಾನರ |
 ಗಬ್ಬವೊಡೆದುದು ಬಡಬನಳುಕಿದ ಕಮಠ ತಲ್ಲಣಿಸೆ ||
 ಗರ್ಭ ಬರಿದುದು ಮಲಲ ಶರನಿಧಿ |
 ತಬ್ಬಿದಳು ವಾಸುಕಿಯ ಯೋಗಿಣಿ |
 ಜೊಬ್ಬಿಡುತೆ ನಡೆತಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ಸ್ಯಕಪಿರಾಯ ||೭೧||
 ವಾರಿಜದ ನಾಳದೊಳು ಧೀರರ |
 ದಾರು ಬಂದವರೆನುತೆ ಹನುಮನ |
 ನಾರುಬಟಿಯಲಿ ತೂಗಿ ನುಂಗಿದ ಮತ್ಸ್ಯವಾನರನು ||

ತೋರಗಿರಿಯಂದದಲಿ ಬಳಿದನು |
 ವೀರನುದರದೆ ಹನುಮನಾಜಲ |
 ಚಾರಕಪಿ ಗಿಟಗಿರಿಯೆ ಮುರಿದುವು ವಜ್ರಲೋಮಗಳು ||೨೩||
 ಸಿಕ್ಕಿದನು ಹನುಮಂತ ಕುಟಿಯೊಳು |
 ಸಿಕ್ಕಿದಾನೆಯ ತಂದೆ ಮೆಯ್ಯನು |
 ತೆಕ್ಕಿ ಕೊಳಲಳವಲ್ಲ ಮುರಿದುವು ದೇಹದಸ್ಥಿಗಳು ||
 ಉಕ್ಕಿದುದು ಮೇಲುಸಿರು ಕಂತದ |
 ಬಿಕ್ಕುಳಿನ ಭೀತಿಯಲಿ ತನ್ನೊಂ |
 ದಕ್ಕುಳಿನ ಮನದೊಳಗೆ ರಾಮನ ನೆನದನಾಹನುಮ ||೨೪||
 ತಾನು ಬಳಿದಡೆ ಧರಣಿವಳಯದ |
 ಮಾನಿಸರಲ್ಲ ಗಿರಿಗಳೊಡವುವು |
 ಭಾನುಮಂಡಲನದುರುವುದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನುಗ್ಗುಡು ||
 ಆನಲರಿಯುವು ದಿಗ್ಗಜಂಗಳು |
 ಮಾನನಿಧಿಯಿವನಾರೆನುತೆ ಪವ |
 ಮಾನಸುತ ಚಿಂತಿಸುತಲುತಿ ಬಿಱಗಾದನಡಿಗಡಿಗೆ ||೨೫||
 ಇವನುದರದೊಳು ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿದೆ |
 ರವಿಕುಲರನಿನ್ನು ಯ್ವರಾರೋ |
 ತವಕದಿಂ ಕಪಿಕಟಕ ದಾರಿಯ ನೋಡುತಿಹರಲ್ಲ ||
 ಕವಿಸಿ ಗೆಲಲಾಱುದು ಚತುರ್ದಶ |
 ಭುವನದೊಳಗತಿ ವೀರನಿವ ರಾ |
 ಘವನೆ ಬಲ್ಲನೆನುತ್ತು ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನಡಿಗಡಿಗೆ ||೨೬||
 ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳು ಸಿಕ್ಕಿದುರ್ದ ಬೆದರಿದೆ |
 ಮುಟ್ಟಿ ಕಲಿ ಹನುಮಂತ ನುಡಿದನು |
 ದಿಟ್ಟನಹೆ ಮೂಜಗಕೆ ಬಲ್ಲಿದ ನೀನದಾರೆನಲು ||
 ದಿಟ್ಟ ದಶರಥತನುಜನಹ ಜಗ |
 ಜಟ್ಟಿರಾಮನ ಸೇವೆಗೊರಗುವ |
 ಪಟ್ಟದಾನೆಯನಿಪ್ಪ ಹನುಮನ ಮಗನು ತಾನೆಂದ ||೨೭||

ಎನಲು ನಕ್ಕನು ವೀರಹನುಮನು |
 ಮನದೊಳಗೆ ಸಲೆ ಚಿಂತೆದಾಳಿದ |
 ಹನುಮ ತಾ ದಿಟವಹೆನೊ ಪಲ್ಲಟವಾದೆನೋ ಮೇಣು ||
 ಮನವಚನದೊಳು ಸತಿಯರೆನಗಂ |
 ಜನೆಯ ಸಮವೀಧೂರ್ತ ತನ್ನಲಿ |
 ಜನಿಸಿದಂದವಿದೆಂತೆನುತೆ ನುಡಿಸಿದನು ನಂದನನ ||೨೮||
 ನೀನು ಹನುಮನ ತನಯನೆಂತೈ |
 ಮಾನಿನಿಯರಾತಂಗೆ ತಾಯ್ನುಳು |
 ನೀನು ಜನಿಸಿದ ಪರಿಯ ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿಕಿನಲು ||
 ತಾನು ಜನನಿಯ ನೇಮದಿಂದಲಿ |
 ಭಾನುಮಂಡಲಕುರವಣಿಸಲಾ |
 ವಾನರನ ತನುಬೆವರಿ ಸುರಿದುದು ಕಡಲ ಮಧ್ಯದಲಿ ||೨೯||
 ಅದನು ತಿಮಿಯಾದರಿಸಿ ನುಂಗಿದು |
 ದದಖುದರದೊಳು ಗರ್ಭ ಬಳಿದುದು |
 ಉದಧಿಯೊಳು ಬೆಸಲಾಗಲಾದಿನಕರನ ತೇಜದಲಿ ||
 ವದನ ಮತ್ಸ್ಯಾಕಾರ ದೇಹವು |
 ವಿದಿತ ವನಚರರೂಪಿನಿಂದಲಿ |
 ಮುದದಿ ಜನಿಸಿದೆ ಮತ್ಸ್ಯವಾನರನೆಂದು ಹೆಸರೆನಗೆ ||೩೦||
 ಇನ್ನು ನೀನಾರೆಂಬುದನು ಸಂ |
 ಪನ್ನ ಹೇಳಿಕೆನೆ ಮನದಿ ನಾಚುತೆ |
 ತನ್ನ ತನಯನ ಕೂಡೆ ನುಡಿದನು ಹನುಮ ಏನಯದಲಿ ||
 ನಿನ್ನ ಸಾಹಸವೆನ್ನ ತನುವನು |
 ಬನ್ನ ಬಡಿಸಿದುದೆನಲು ಶೌರ್ಯೋ |
 ತ್ಯನ್ನ ನೀನಹುದೆಂದು ಭಯಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬೆಸಗೊಂಡ ||೩೧||
 ಮೆಚ್ಚಿದನು ಮನದೊಳಗೆ ಪವನಜ |
 ನುತ್ಸವದೊಳಂದಾಕುಮಾರಗೆ |
 ಸಿಶ್ಚಯವ ಕೇಳಿನ್ನು ಕಲಿ ಹನುಮಂತ ತಾನೆನಲು ||

ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆದರುತ ಗಜಕರಣದಿಂ |
 ಮುಚ್ಚಿ ದುದರದಿ ನಿನ್ನ ಬಾಧಿಸಿ |
 ಹೆಚ್ಚಿ ನೋಯಿಸ ಸುತನ ಮೂರ್ಖತೆಗೆಣಿಸದೆಯೆ ದಯದಿ ||
 ದೇವದೇವನ ರೂಪ ಜಯಜಯ |
 ದೇವ ಸಾಹಸಮಲ್ಲ ಜಯಜಯ |
 ದೇವ ದೈತ್ಯಮನೋಭಯಂಕರ ದೇವ ಜಯಜಯತು ||
 ದೇವ ಶಿವಮಯಮೂರ್ತಿ ಜಯಜಯ |
 ದೇವ ರಾಮನ ಭಕ್ತ ಜಯಜಯ |
 ದೇವ ಜಯಜಯನುತ ಹೊಗಳಿ ದ ಪಿತನ ಪದಯುಗವ ||
 ಎತ್ತಿದನು ನಸುನಗುತ ತನಯನ |
 ಮತ್ತೆ ತಕ್ಕವಿಸಿದನು ಮೋಹದೊ |
 ಉತ್ತಮದ ಸಾಹಸಿಕೆಯುಲಿ ದರಿಗುಂಟೆ ಲೇಸೆನಲು ||
 ಇತ್ತ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಿರೇಕೆನೆ |
 ಮತ್ತೆ ನುಡಿದನು ಮರುತನಂದನ |
 ನೊತ್ತಿದಗ್ಗದ ರಾಜಕಾರ್ಯದ ಹದನ ತನಗಾದ ||೮೪||
 ದೇವಿಯರ ಖಳನುಯ್ದ ಕತದಿಂ |
 ದೇವ ರಾಘವಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಮೈ |
 ರಾವಣನು ತಾ ಕೊಂಡು ಬಂದ ಮಹಾತಲದ ಪುರಿಗೆ ||
 ಆವಿಭೀಷಣ ಪೇಲಿ ದಡೆ ತಾ |
 ತಾವರೆಯ ನಾಳದಲಿ ಬಂದೆನು |
 ದೇವರಾಮನನುಯ್ದ ಖಳವಂಶವನು ಬಹಿ ಕೆಯ್ವೆ ||೮೫||
 ನಿಮ್ಮ ನಾ ನುಂಗಿದೆನು ತನ್ನನು |
 ಹಮ್ಮಿನಿಂ ಪಿಡಿದೊಡನೆ ನುಂಗುವ |
 ಬೊಮ್ಮರಕ್ಕ ಸರಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದೆ ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||
 ಬೊಮ್ಮನಯ್ಯನ ಕರುಣದಲಿ ನಿಮ |
 ಗೊಮ್ಮೆ ಜಯವಹುದೆಂದು ಬಟ್ಟಿಯ |
 ಸಮ್ಮತದಿ ಕುಡೆ ರಾಗದಲಿ ಬರುತ್ತಿದನಾಹನುಮ ||೮೬||

ತನಯನನು ಬಿಟ್ಟೊಡು ಕ್ರೇಡಾ |
 ವನಕೆ ಬಂದನು ದನುಜಪುರದೊಳು |
 ಜನವೃಂದನೊಲೆಯ್ದು ಬೇಕೆನುತಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲಿ ||
 ಮನದಿ ತೊರವೆಯ ಹರಿಯ ನೆನೆಯುತ |
 ಹನುಮನಿದ್ದನು ಹರುಷದಲಿ ಸ |
 ಜ್ಜನರುಗಳ ನೆರೆ ಪೊರೆವ ರಘುವರ ಶರಣುಶರಣೆನುತ ||೨೭||
 ಅಂತು ಸಂಧಿ ಮೂಞ್ಕಂ ಪದ ೧೮೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಸಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಸೀಞ್ ಮೈರಾವಣನ ರಣದಲಿ |
 ನೀಲಮೇಘಗೆ ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿ ನೃ |
 ಪಾಲರನು ವಾಳೆಯಕೆ ತಂದನು ವಿರಹನುಮಂತ |,
 ಅವ ಏರನೊ ಕುಶನ, ಹನುಮನು |
 ತೀವಿದುದ್ಯಾನದೊಳಗೈತರೆ |
 ಪಾವನೋನ್ನತಶಕುನಗಳ ಕಾಣುತ್ತಲಿದಿನಲಿ ||
 ದೇವರಾಮನ ಕಾಂಚೆನುತನೆ |
 ಭಾವದಲಿ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ನಲಿಯುತೆ |
 ಪಾವನದ ಕಿಶುಗಪಿಯು ವೇಷವ ಧರಿಸಿ ನಡೆತಂದ ||೧||
 ಬರುತ ಕಂಡನು ದೂರದಲಿ ದಿನ |
 ಕರನ ಕಾಂತಿಯ ಹಞ್ ವ ತೇಜದೆ |
 ಮಞ್ ವ ನಗರಿಯ ನೋಡುತುಞ್ ಬಿಞ್ ಗಾಗಿ ನಿಂದಿರಲು ||
 ಸರಸಿರುಹನಯನಂಗಳಿಂದಲೆ |
 ಸುರಿವ ವಾರಿಸಮೇತದಿಂದಲೆ |
 ಅರಿಯ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಬಹ ದೋರ್ದಂಡಿಯನು ಕಂಡ ||೨||
 ಅಡಸಿದಾಪತ್ತಿನಲಿ ಭಯವನು |
 ಬಿಡಿಸಿ ನುಡಿಸುವರೊಬ್ಬರಿಲ್ಲದೆ |
 ಕೊಡವೆರಸಿ ನಡೆತಂದಳಾನಿಮಲಸರೋವರಕೆ ||

ಕಡುಗಲಿ ಹನೂಮಂತ ಸರಸಿಯ |
 ತಡಿಯೊಳಸುರೆಯ ಕಂಡು ವಿನಯದಿ |
 ನುಡಿಸಿದನು ರಾಮನ ಸುವಾರ್ತೆಯನು^೨ವ ತವಕದಲಿ ||೩||
 ತಾಯೆ ನಿಮಗೀದುಗುಡವೇಕೆನು |
 ತಾಯತದಿ ಬೆಸಗೊಂಡನಾಕೆಯ, |
 ಬಾಯ ಬಿಡುತು^೩ ಹೇಳಿ^೪ ದಳು ದುಃಖಗಳ ದುಸ್ಥಿತಿಯ ||
 ರಾಯರಿಬ್ಬರ ತಂದು ರಕ್ಕಸ |
 ನಾಯಿಯೆನ್ನ ಕುಮಾರಸಹಿತವು |
 ಪಾಯದಲಿ ಮೂವರನು ಕೊಲುವನೆನುತ್ತೆ ಮಱುಗಿದಳು ||೪||
 ಆಕುಮಾರಕನೆನ್ನ ಸುತ ಲೋ |
 ಕೈಕವೀರನು ವೈಷ್ಣವಪ್ರಿಯ |
 ಕಾಕುತನದಲಿ ಕೊಲುವನೆಂದಳು ಹಗೆಗಳೊಡಗೂಡಿ ||
 ಏಕೆ ದುಃಖವೊ ಶಿಶುವಿನಲಿ ಜನ |
 ಲೋಕವಿಂತಿದ ನೋಡಲಮ್ಮದು |
 ಶೋಕರೂಪವು ಕೇಳು ಕಪಿವರಯೆಂದಳಾದನುಜೆ ||೫||
 ಕಂಕಣಾದೇವಾಲಯದೆ ನಿ |
 ಶೃಂಕರಹ ಮೂವರನು ಮಲಗಿಸಿ |
 ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಂತ್ರದಿಂ ದೇವತೆಯನರ್ಚಿಸುತ ||
 ಪಂಕಜವ ನೀ ಹೋಗಿ ಬೇಗದಿ |
 ಶಂಕಿಸದೆ ಭರದಲಿ ತಹುದೆನೆ |
 ಭೋಂಕನೆಯ್ವಿದನೆಂದು ನುಡಿದಳು ಹನುಮಗಾದನುಜೆ ||೬||
 ಕೇಳಿದನು ಹನುಮಂತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ |
 ಲೋಲಲಕ್ಷ್ಮಣರುಗಳ ಕುಶಲವ |
 ತಾಳಿದನು ಹರುಷವನು, ನೊಂದನು ಬಂಧನಸ್ಥಿತಿಗೆ ||
 ಹೇಳಿದೆಯಲಾ ಒಸಗೆಯನು ನೀ |
 ತಾಳದಿರು ಮನದೊಳಗೆ ಚಿಂತೆಯ |
 ಕೇಳು ಭಾಷೆಯನೆನ್ನುತ ನುಡಿದನು ಹನುಮನಂಗನೆಗೆ ||೭||

ಕೊಲುವೆ ಮೈರಾವಣನ ಬಲವನು, |
 ನೆಲದೊಳೊಳಿಸುವೆ, ನಿನ್ನ ತನಯಂ |
 ಗೊಲಿದು ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನೊಡೆಯರನು ಕೊಂಡುಯ್ವೆ ||
 ಲಲನೆ ನೋಡೆಂದೆನಲು ಮಾನಿನಿ |
 ಮೆಲನಗೆಯೊಳಣಕಿಸುತ ನುಡಿರಲು |
 ಕೊಲುವರಿದ ಕೇಳಿದರೆ ದನು ಜರು ಹೋಗು ಹೋಗೆನಲು ||೮||
 ನೊರಜಿನೆಹಕೆಯ ಗಾಯದಲಿ ಕುಲ |
 ಗಿರಿಗಳೋಡುವುವೇ, ದಿನೇಶನ |
 ಕಿಹಿಸೊಡರು ನುಂಗುವುದೆ, ಶರಧಿಯನಿಹುವೆ ದಾಂಟುವುದೇ||
 ತರುಚರನೆ ಮೈರಾವಣನ ನೀ |
 ನೊಹಿಸಿ ನಿಲಿಸುವೆ ನೀಲಮೇಘನ |
 ಹರಸವಾಯಿತು ತನಗೆಸುತ ಗಹಗಹಿಸಿದಳು ದನುಜೆ ||೯||
 ಎಣಿಸನವ ಶಂಕರನ, ಶಕ್ರನ |
 ನೆಣಿಕೆಮಾಡನು, ಹರಿಯ ಮತ್ತೇ |
 ನಣಕಿಸುವನವನಜಮುಖಾಖಿಲಲೋಕಪಾಲಕರ ||
 ಒಣಗರೆಂಬನು ಮನುಜರನು ನೀ |
 ತೃಣವವಗೆ ಹುಲುಕಸಿಯೆ ಹೋಗೆನೆ |
 ವನಿತೆಯಂಜದಿರೆನುತ ನಿಜವನು ತೋಹಿ ದನು ಹನುಮ ||೧೦||
 ಒಡನೆ ಬಳಿದನು ಹನುಮ ಕಲ್ಪದ |
 ಕಡೆಯ ರುದ್ರನೊ ಬಲಿಯ ಬಂಧಿಸಿ |
 ಪೊಡವಿಯಳೆದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೊ ಅದ್ವೈತಮಾರುತಿಯೋ ||
 ನಡುಗಿದಳು ದೋರ್ದಂಡಿ ಕಂಗಳ |
 ನಿಡಿಕಿಹಿ ದು ಭಯದಿಂದ ಪವನಜ |
 ನಡಿಗಿಹಿಗೆ ಹನುಮಂತ ಮುನ್ನಿನ ರೂಹ ಕೈಕೊಂಡ ||೧೧||
 ಮಂಗಳಾತ್ಮಕರಾರು ಪೇಷಿ ಕಪಿ |
 ಪುಂಗವನು ನೀನಾರೆನಲು ದನು |
 ಜಾಂಗನೆಗೆ ವಿವರಿಸಿದನಾಖಳೆ ಕೇಳ್ದು ಪದಕೊಗಿ ||

ತುಂಗವಿಕ್ರಮ ಕೇಳು ದನುಜರು |
 ಸಂಗರಕೆ ಬಹರೆಂದು ಖಳಪತಿ |
 ಯಂಗನೆಯರನು ತೂಗಿ ಬಿಡುವನು ಪುರದ ಬಾಗಿಲಲಿ ||೧೨||
 ತೂಗಿ ಬಿಡುವರು ಮೊದಲು ಪುನರಸಿ |
 ತೂಗಿದರೆ ಘನವಾಗಲವರನು |
 ಬೇಗದಲಿ ಕಡಿಖಂಡವನು ಮಾಡುವರು ಸಿಮಿಷದಲಿ ||
 ನಾಗಭೂಷಣಗರಿದು ಹೊಗುವೊಡೆ |
 ನಾಗರಿಂಗರಿದೆನಲು ನಿಜ್ಜವು |
 ಬಾಗಿಲೊಳು ಕಾದಿಹರು ಬಹುಶತಕೋಟಿದಾನವರು ||೧೩||
 ತೂಗಿ ಬಿಡುವರನೊಪ್ಪಿ ಕೊಲುವೆನು |
 ಬೇಗದಲಿ ಮೈರಾವಣನ ಹಿರಿ |
 ದಾಗಿ ನೊಸಲಕ್ಕರವ ತೊಡೆನೆನು ಸೇನೆಸಹಿತೆನಲು ||
 ರಾಗದಿಂ ದೋರ್ಧಂಡಿ ನುಡಿದಳು |
 ಬಾಗಿಲನು ಕಳೆದೈದಿ ಬರೆ ಹೊ |
 ಕ್ಕಾಗ ತೋಪ್ಪಿ ಸು ದನು ಜವೀರಗೆ ಭುಜಪರಾಕ್ರಮವ ||೧೪||
 ಕುಂಭದೊಳು ಮಹಿಮಾಡಿ ನಿನ್ನವ |
 ಲಂಬಿಸುತ ಕೊಂಡುಯ್ವೆನೆನಲಾ |
 ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯ ಕೊಡನೊಳಗೆ ಕಪಿ ಪುಗಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲಿ ||
 ಸಿಂಬಿಯೊಳು ನೆರೆ ಧರಿಸಿ ನಡೆಯಲು |
 ತುಂಬಿ ಪರಿಮಳಕೆಘನವಂದದಿ |
 ಡಂಭದನುಜರು ನಿಲಿಸಿದರು ಬಾಗಿಲಲಿ ಬಾಲಕಿಯ ||೧೫||
 ಕೊಡವೆರಸಿ ತೂಗಿದರು ಬಾಲೆಯ |
 ಗಡಣದಿಂ ಹನುಮಂತ ಬಳೆದುಪ್ಪಿ |
 ಕೊಡನೊಡೆದು ಕೊಲೆ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದರು ದನುಜಕೋಟಿಗಳು||
 ಮಡಮುರಿದು ಮೊಳಕಾಲ ಕಿಲ್ಲಳು |
 ಪುಡಿವಡೆದು ಕೈಮುರಿದು ಕಾಲುಗ |
 ಳುಡಿದು ಮಸ್ತಕ ಓಡಿದು ಕೆಡೆದುದು ಕೋಟಿ ಖಳನಿಕರ||೧೬||

ಬಿದ್ದು ತಾ ಕೊಲಲತ್ತ ದಾನವ |
 ರೆದ್ದು ಮುತ್ತಿತು ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯೊ |
 ಳದ್ದರಿಸಿ ಕೋಡಗವ ಕಡಿ ಕವಿಯೆನುತಲುಱವಣಿಸೆ ||
 ಒದ್ದು ಕೆಡಹಿದನಿಕ್ಕೆಲದವರ |
 ಗುದ್ದಿ ಬಿಸುಟನು ಮುಂದೆ ಕವಿವರ |
 ಮದ್ದರೆವ ತೆತದಿಂದೆ ಬಾಲದೊಳರೆದನಾಹನುಮ ||೧೭||
 ಬಲುಹು ಕೋಡಗಕೆಂದೆನುತ ಖಳ |
 ರುಲಿದು ಮುತ್ತಿತು ವೀರಹನುಮನ |
 ನೊಲಿದು ಬತ್ತೀಸಾಯುಧಂಗಳೊಳಿಸುತೆ ಬರಬರಲು ||
 ಸೇಷಿದು ಕೈದುಗಳೆಲ್ಲವನು ಕಪಿ |
 ಮುಳಿಸಿನಲಿ ಕೆಲಕೆಲರನರೆದನು |
 ಖಳರ ವದನವ ಸೀಷಿ ಬಿಸುಟನು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೧೮||
 ಕಾಳೆಗವ ಕಂಡಖಿಳರಾಕ್ಷಸ |
 ರಾಳು ಕವಿದುದು ಕರಿ ತುರಗ ಕಾ |
 ಲಾಳು ರಥ ಮುತ್ತಿತು ಜತುರ್ಬಲವಂದು ಲಗ್ನಿಯಲಿ ||
 ಕೇಳುವಡೆ ನಿಸ್ಸಾಳ ಜಮ್ಮಟಿ |
 ಕಾಳೆ ಹೆಗ್ಗಾಳೆಗಳು ತಂಬಟ |
 ಗೀಳೆಡಲು ಬಹುವಾದ್ಯರಭಸವಜಾಂಡವೊಡೆವಂತೆ ||೧೯||
 ಹರಿಗಳನು ಮಹಿವಿಡಿರು ರಕ್ತಸ |
 ರುಷವಣಿಸಿ ಕವಿತರಲು ಕವಿವರ |
 ಮೊರೆದು ಕಿಹಿ ಕಿಹಿ ಗುಟ್ಟಿ ಹಣುಗುತ ತಿರವ ತಪ್ಪಿಸುತ ||
 ಭರದಿ ಭೀತಿಯ ನಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ |
 ಲರಿನಿಶಾಚರಸೇನೆಯನು ಕಪಿ |
 ಹಿರಿದು ಬಾಲದಿ ಸೇದಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಧರೆಗೆ ||೨೦||
 ನೂಕಿದುವು ಕುದುರೆಗಳು ಮೋಹಿಸಿ |
 ನಾಕುದೆಸೆಯಲಿ ಕವಿದು ಬರೆ ಬರೆ |
 ಜೋಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಸುಂಡಿ ಮುದ್ದರ ಛಂಡಿವಾಳದಲಿ ||

ತೋಕಿ ರಾಮನ ಶರಣನನಿಲನ |
 ನೇಕ ಕೈದುವ ಮುರಿದು ಬಿಸುಟನು |
 ಶಾಖೆ ಹೆಮ್ಮರಗಳನು ತಿರುಹುತ್ತಿತ್ತ ಮುಂದಾದ ||೨೧||
 ಹೊಡೆದೊಡಜಿಗಿಜಿಯಾಗಿ ರಾವುತ |
 ರೊಡಲು ತುರಗದ ದೇಹ ಮದ್ದಾ |
 ವೊಡಗಲಿಸಿದುದು ಬಹು ಮಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತು ರಣಭೂಮಿ||
 ಕಡಲುವರಿದುದು ಹರಿವ ರಕುತದ |
 ಮಡುವಿನೊಳು ನೆಲೆಗಾಣಬಾರದು |
 ಮಡಿದುವಾಹಯ ಜೋದರುಗಳಾನೆಗಳ ನೂಂಕಿದರು ||೨೨||
 ಜೋದರಿಸುವತಿಚಿತ್ರಗತಿಗಳ |
 ಭೇದಿಸುತ ಕಂಗಳಲಿ ನೋಡಲು |
 ನಾದಿದರು ಪವಮಾನತನಯನ ಸರಳ ಸೋನೆಯಲಿ ||
 ಭೂಧರದೆ ಬೇಗಾಗಿ ಶರದಂ |
 ಭೋಧಿಯಲಿ ಮುಝಗಾಡಿ ನೋಡುತ |
 ಮೂದಲಿಸುತೆಯ್ವಿದರು ಹರಿಯಂದದಲಿ ಕರಿಘಟಿಯ ||೨೩||
 ಕರಿಯ ದಂತವನುಗಿದು ಕೆಡಹುತ |
 ಭರದಿ ಬರಿಕೈಗಳನು ಕಡಿಯುತ |
 ಕೊರಲ ಬಾಲದಿ ಬಿಗಿದು ಜೋದರಸಿರವ ಮುರಿದೆಸುತ ||
 ನೆರೆದ ಕಾಲಾಳುಗಳು ಕವಿಯಲು |
 ಧುರದೊಳಗೆ ಹೆಣಮಯವ ಮಾಡುತ |
 ತಿರುಗಿ ಬೊಬ್ಬಿ^೫ದಾ^೫ ನಿಂದನು ವೀರಹನುಮಂತ ||೨೪||
 ತೇರುಗಳು ನೂಕಿದುವು ಧುರದೊಳು |
 ವೀರಹನುಮನ ಮೇಲೆ ಬೊಬ್ಬಿ^೫ |
 ದಾ^೫ ಬಾಣಾವಳಿಯ ಸುರಿದರದೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ತೋಱುತಿಹ ವರವಜ್ರದೇಹದೆ |
 ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದೊಲಂಬು ಬಿದ್ದು^೫ |
 ಹಾ^೫ದುವು ಕಿಡಿಸಿಡಿದು ರವಿಕಿರಣಗಳ ತೆ^೫ನಂತೆ ||೨೫||

ಹಿರಿದು ಬೆಳೆದಿಹ ವನದಿ ಮಿಡುಕುವ |
 ಹರಿ ಹರಿದು ಸುಡುವಂತೆ ಗಥಗಳಿ |
 ಗುರವಣಿಸಿದನು ಪದದೆ ಚಿಗಿಚಿಗಿದಾಹ್ ಬೊಬ್ಬಿಹ್‌ದು ||
 ಕರಚರಣವನು ಬಾಲದಲಿ ಸಿಡಿ |
 ದೊಹಿಸಿ ಕೆಡಹಲು ಚಾತುರಂಗವು |
 ಮುರಿಯೆ ಬಲ ಪಡಿತಳಿಸಿ ಮುತ್ತಿತು ಮತ್ತೆಪವನಜನ ||೨೬||
 ಒಂದು ದೆಸೆಯಲಿ ತೇರುಗಳು ಮ |
 ತೊಂದು ದೆಸೆಯಲಿ ಕರಿಯ ಘಟೆಗಳು |
 ಮುಂದೆ ನೂಂಕಿದುವೇನ ಹೇಳುವೆ ಬಹಳ ಕುದುರೆಗಳು ||
 ಹಿಂದೆ ಕವಿದೈದುವ ನಿಶಾಚರ |
 ವೃಂದ ಮುತ್ತಿತು ವಿರ ಹನುಮನ |
 ಸಂದಣಿಸಿ ಮತ್ತಿದರು ಬತ್ತೀಸಾಯುಧಂಗಳಲಿ ||೨೭||
 ಇಟ್ಟನಾನೆಯನಾನೆಯಿಂದಲೆ |
 ಯಟ್ಟಿ ಕುದುರೆಯ ಕಾಲ ಕಟ್ಟುತ |
 ಮೆಟ್ಟಿ ಮುರಿದನು ತೇರುಗಳ ಕಾಲಾಳ ಸಂದಣಿಯ ||
 ಘಟ್ಟಿಸಿದನೊಂದೇ ಕ್ಷಣದೆ ಚಗ |
 ಜಟ್ಟಿ ದಾನವರಾಯರನು ಹುಡಿ |
 ಗುಟ್ಟಿದನು ಹೇಡಿಗಳು ತೆಗೆದೋಡಿದರು ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ||೨೮||
 ಬಾಯ ಬಿಡುತೋಡಿದರು ರಕ್ಕಸ |
 ರಾಯರಿವರನು ಬಲಿಗುಡುವೆನೆಂ |
 ದಾಯುಧವ ಒಡಿದೆತ್ತಿ ಹೊಡೆದಸೆನೆಂಬ ಸಮಯದಲಿ ||
 ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸೊಂದು ಕೋಡಗ |
 ವಾಯದಲಿ ನಡೆತಂದು ಕೋಪಿನ |
 ನಾಯಕರ ಕದನದಲಿ ಕೆಡಹಿತು ಸಕಲಬಲಸಹಿತ ||೨೯||
 ಕೇಳಿದನು ಖಳರಾಯನೆತ್ತಿದ |
 ಬಾಳನಿಳುಹಿದನೆನ್ನ ನಗರಿಗೆ |
 ದಾಹ್‌ಯುಂಟೀ ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗಳವೇ ||

ಹೆಣ್ಣುಹೆಣ್ಣಿನೆ ಜೀಯ ಕೋಡಗ |
ನಾಳುತನಕಿದಿಲ್ಲ ರಣದೊಳು |
ಸೀಲಿ° ಬಿಸುಟುದು ಕಾವಲಿನ ನವಕೋಟಿದಾನವರ ||೩೦||
ಬಿಣ್ಣು ಹೊಯ್ದಾ ಕಪಿಯನವರೊಡ |
ನಾಳುಗಳ ನಾಲ್ವರನು ದೇವಿಗೆ |
ಸೀಲಿ° ದಿಗುಬಲಿಗುಡವೆನೆಂದೆನುತಧಿಕರೋಷದಲಿ ||
ಭಾಳಲೋಚನ ನೋಡಲೀಗಳೆ |
ತೋಳ ಬಲುಹನು ತೋಜಿ° ಸುವನೆನೆ |
ಕಾಳರಾಕ್ಷ ಸ ಗರ್ಜಿಸುತ ಬರಹೇಲಿ° ಹೊಜುವಂಟ ||೩೧||
ಕದನಭೇರಿಗಳುಲಿಯೆ ಕೂರುಮ |
ಹದುಗಿದನು ಫಣಿರಾಯ ಹಡೆಗಳ |
ಬಿದಿದನು ಕರಿಯೆಂಟು ಡೆಂಢಣಿಸಿದುವು ಮೇಲೆಸೆವ ||
ಬೆದರಿದುವು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗ |
ಳದುಭುತವ ಕೇಳಿದನು ಕಪಿ ಪಡೆ |
ಮುದದಿ ನಲಿದಾಡಿದುವು ತಮತಮಗಧಿಕಹರ್ಷದಲಿ ||೩೨||
ನೆರೆದುದಾಕ್ಷಣ ಕರಿಘಟಾವಳಿ |
ಯೆರಡುಕೋಟಿ ತುರಂಗವರ್ಬುದ |
ಹರಿವ ರಥ ಶತಕೋಟಿ ವಿಂಶತಿಪದ್ಮ ಕಾಲಾಳು ||
ಮೊರೆವ ಬಲುನಿಸ್ಸಾಳ ತಂಬಟ |
ಮುರಜ ಭೇರಿ ಮೃದಂಗ ಡಿಂಡಿಮ |
ಬರುದಿನಗ್ಗದ ಕಾಳೆ ಸೂಳ್ಳಿಸಿದುವು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||೩೩||
ಮೋದದಲಿ ಶಿರಕಳವಡಿಸಿ ಮಣಿ |
ಯೈದನನುಪಮಮಕುಟಗಳನೀ |
ರೈದು ಕರದಲಿ ಕೋಟಿಕಂಕಣಮುದ್ರೆ ಪೂರಯದ ||
ಐದು ಕೊರಳಲಿ ರವಿಯ ಕಿರಣವ |
ದೈದೆ ಜರಿವಾಭರಣ ರಿಪುಗಳ |
ಬೈದ ಕಡೆಯವ ಧರಿಸಿ ಪರಿಮಳತಿಗುರನುರೆಗೆಲಿದ ||೩೪||

ಎತ್ತಿದರು ನೋಡರುಗಳ ಸತಿಯರು |
 ಮುತ್ತುಗಳ ಸೇಸೆಯನು ತಳಿದರು |
 ಹೊತ್ತ ಭುಜದಶಕದಲಿ ಬಲುಗೈಯೆನಿಸ ಕೈದುಗಳ ||
 ಸತ್ತಿಗೈಯ ಸಾಲುಗಳ ಸುಭಟರ |
 ಕತ್ತಿ ಬಲು ಹೊಳೆಹೊಳೆಯೆ ಬಡುಗದ |
 ಮೊತ್ತ ಮೆಱಿಯಲು ನಡೆದ ಕೈವಾರಿಗಳ ಗಡಣದಲಿ || ೩೫ ||
 ಕಂಕಣಾದೇವಿಯರ ಶ್ರೀಪದ |
 ಪಂಕಜಕೆ ವೊಡೆವಟ್ಟು ಖಳ ನಿ |
 ಶ್ಯಂಕ ಶುರಗಕೆ ನಮಿಸಿ ಬಲವಂದಡರಿದನು ರಥವ ||
 ಕಂಕಣವ ತಿರುಹುತ್ತಲೆಡಬಲ |
 ವಂಕದಸುರರ ನೋಡಿ ಕದನಭ |
 ಯಂಕರನು ಕರವಾಳ ನೊಸಲಿಗೆ ಚಾಚಿ ಜೀಯೆನಲು || ೩೬ ||
 ಆಹವಕ್ಕನುವಾಗವನ ಮೆ |
 ಯ್ಗಾಹಿನದಟರು ಕಾರ ಮುಗಿಲೋ |
 ದೇಹವೋ ದಾಡೆಗಳೊ ಮಿಂಚುಗಳೋ ಮಹಾದೇವ ||
 ಬಾಹುಗಳ ಪೂರಯದ ಬಿರುದಿನ |
 ಹಾಹೆಗಳ ರಕ್ಕಸರು ಮಾರಿಯು |
 ಸಾಹಸದಿನಿತಿರ್ಪ ಸುಭಟರು ನೆರೆದುಡೊಗ್ಗಿನಲಿ || ೩೭ ||
 ಉರದ ಗಂಟಲ ಬಹಿಯ ಕಿವಿಗಳ |
 ಶಿರದ ಬಾಯ್ಗಳ ಕೊರಲ ನೊಲೆಗಳ |
 ಒರತೊಡೆದ ಮುಡುಹುಗಳ ದಾಡೆಯ ನೊಸಲ ನಾಸಿಕದ ||
 ಹರಿಯ ವದನದ ಶರಭವಕ್ರದ |
 ಉರಗವದನದ ವ್ಯಾಘ್ರವದನದ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಖಳಸುಭಟರೈದಿದರಾಹವಕ್ಕೊಡನೆ || ೩೮ ||
 ಖಳನ ವೊಗಸನ್ನೆಯಲಿ ನಡೆದುದು |
 ಬಳಜಳಧಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ ನಡೆತರೆ |
 ಬಲು ಬಿರುದೊಡನೊಡನೆ ತೂಲ್ದರು ಕಸಿಯ ತೋಱಿನುತ ||

ಹುಲುಗಪಿಯ ರೂ಼ಿನಲಿ ಹನುಮನು |
 ಹಲುಗಿ಼಼ದು ಬರಿದು಼಼ಸಿ ಗಿರಿಗಿರಿ |
 ಗೊಳುತಲಿರೆ ಮುರಿಯೆನುತ ಮುತ್ತಿ ದರಧಟುಪಾಯದಳ||೨೯||
 ಹೊಡೆವ ತಂಬಟ ಭೇರಿ ಬೊಬ್ಬಿಯ |
 ಗಡಬಡೆಯ ನಿಸ್ಸಾಳದಬ್ಬರ |
 ನಿಡುಸರದ ಹೆಗ್ಗಾಳೆ ಕೊಂಬಿನ ಗೌರುಗಾಳೆಗಳ ||
 ಗಡಣದೆಪ್ಪತ್ತೆಱು ಕೋಟಿಯ |
 ಕಡಲು ತಾಗಲು ಮೇಲೆ ದಿವಿಜರು |
 ನಡುಗಿ ಗೂಳಿಯ ತೆಗೆದು ಹೊಕ್ಕುದು ನಳಿನಭವವುರಿಗೆ ||೪೦||
 ನೂಕಿದುದು ಚತುರಂಗಸೇನಾ |
 ನೀಕವೊಂದೇ ಲಗ್ನೆಯಲಿ, ನೆಗೆ |
 ದಾಕಸವ ತೀವಿದುದು ಪದರಜವೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ಆಕಶೀಶ್ವರಬಲದ ಭಾರದ |
 ಜೋಕೆಯನು ನೋಡುತ್ತಲಿರಲಂ |
 ದಾಕೆವಾಳರು ಮುಂದೆ ನಿಂದರು ಹನುಮಗಿದಿರಾಗಿ ||೪೧||
 ಹರಿಚರಣಸೇವಕನು ಬಳೆದು಼಼ತಿ |
 ಮುರಿದನಾಮಣಿಮಾಡ ಕನಕದ |
 ಪಿರಿಯ ಕಂಭವ ಜಡಿದು ಪಿಡಿದನು ದಂಡಧರನಂತೆ ||
 ತಿರುಹಿ ಬೊಬ್ಬಿ಼಼ದಾರ್ದು ಸಮ್ಮುಖ |
 ಕುರವಣಿಪ ಮುಂಗುಡಿಯ ಸುಭಟರ |
 ನೆ಼಼ಗಿದನು ಕರಿಹಿಂಡುಗಳ ಬ಼಼ಸಿಡಿಲು ಹೊಡೆದಂತೆ ||೪೨||
 ಬಿದ್ದುದಾಗಳೆ ಚೂಣಿ ಕಾಲಾ |
 ಳೆದ್ದುದೊಂದೇ ಲಗ್ನೆಯಲಿ ಫಡ |
 ಹೊದ್ದಿ ಹಿಡಿ ಕೋಡಗವನೆಂದುರವಣಿಸಿ ಖಾತಿಯಲಿ ||
 ಭದ್ರ ಕಾಯನನೆಂಟುದೆಸೆಯಲಿ |
 ಣಿದ್ರಮಾಡಿದರೇನನೆಂಜಿ ಸ |
 ಮುದ್ರ ವಡಬನ ಲಗ್ನ ಮುಸಿವಂದದಲಿ ಮೂದಲಿಸಿ ||೪೩||

ಮುತ್ತಿದುದು ಖಳಸೇನೆ ಹನುಮನ |
 ನೊತ್ತಿ ಬಳಸಿ ಮುಸುಂಡಿ ಬಲ್ಲೆಯ |
 ಕಿತ್ತ ಕಡಿತಲೆ ಪರಶು ತೋಮರ ಭಿಂಡಿವಾಳದಲಿ ||
 ಮತ್ತೆ ಕಕ್ಕಡೆ ಸರಳು ಚಕ್ರವ |
 ಮೆತ್ತಿದರು ಪವನಜನ ನಭ ದಿ |
 ಗ್ಹಿತ್ತಿಯೆತ್ತಲೆನಕ್ಕೆ ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದರು ಬಳಸಿನಲಿ || ೪೪ ||
 ದಿಟ್ಟ ಹನುಮನ ಮುಟ್ಟಿದಾಗಳೆ |
 ಕೊಟ್ಟಸೈ ಯಮಪುಗಕೆ ಬಟ್ಟಿಯ |
 ಮಿಟ್ಟಿಯಂದದಿ ಸಿಡಿದು ಬಿದ್ದರುದಾಯುಧಂಗಳಲಿ ||
 ಇಟ್ಟವರನೇ ಮಡುಹುತಿದುದು |
 ಆಟ್ಟಿದನು ಹನುಮಂತ ಕನಕದ |
 ಗಟ್ಟಿಯನು ತಿರುಹುತ್ತ ಬೊಬ್ಬಿಹಿದೆ * ಗಿದನು ಖಳರ || ೪೫ ||
 ಎಳಗಿದನು ಸಿಡಿಲಂತೆ ದನುಜರ |
 ತಿರ ಮುರಿಯೆ ಚರಣದಲಿ ತುಳಿ*ತುಳಿ* |
 ದಿರದೆ ಬಾಲದೆ ಬೀಹಿಯೊಡನಪ್ಪಳಿಸಿದನು ನೆಲದೆ ||
 ಜರುಹಿದನು ಚೌಪಟದ ರಕ್ಕಸ |
 ರಬಿದು ಸಂಹರಿಸಿದನು ಕಾಲಾ |
 ಕರುಣಜಲಹೊನಲೇಹಿ ತೀವಿದುವುರರಟ್ಟಿಗಳು || ೪೬ ||
 ಆಳು ಮುರಿಯಲು ಕುದುರೆಕಾಹರು |
 ಮೇಳವಿಸಿ ನೂಕಿದರು ಕಡಿ ಕಡಿ |
 ಖೂಳ ಕೋಡಗಕನಿತು ಬಲುಹಂದೆನುತೆ ಖಾತಿಯಲಿ ||
 ಬಾಳು ಬಲ್ಲೆಹ ಲೋಡಿ ಶರ ಕರ |
 ವಾಳಗಳ ಜಡಿಯುತ್ತಲಾ ಹೇ |
 ರಾಳರಾವುತರುಬ್ಬಿದರು ಕಪಿವರನನುರವಣಿಸಿ || ೪೭ ||
 ನೀರ ಹನುವನ ಮೇಲೆ ಸರಳಿನ |
 ಸಾರವನು ಸೈಗೆಡೆದ ರಾವುತ |
 ಠಾರುಬಟಿಯಲಿ ಮುತ್ತಿದರು ಮೆತ್ತಿದರು ಹನುಮನನು ||

ಕಾರ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡ ವಣಿ ಪವನನ |
 ಸಾರಿ ಬದುಕುವುದುಂಟಿ ತುರಗದ |
 ಭಾರಣಿಯ ವೋಹರವ ತೊತ್ತಲದುಱಿ ದನಾಹನುಮ || ೪೮ ||
 ತಾಳವೃಕ್ಷವ ಕಿತ್ತು ಧಾಳಾ !
 ಧೂಳಿ ಮಸಗಲು ಹನುಮನೆಱಗಿದು |
 ಧೂಳಿಪಟಮಾಡಿದನು ಖಳರಾವುತರ ಹಯದೊಡನೆ ||
 ಕಾಲುಡಿದು ಶಿರವೊಡೆದು ತುರಗದ |
 ಹೋಱಿಸೆಯೆ ದುರದುರಿಪ ರಕುತದ |
 ಕಾಲುವೆಯೊಳುಱಿ ತೇಲಿದುವು ಹಯರಾವ್ತರಟ್ಟಿಗಳು || ೪೯ ||
 ತುರಗತತಿ ನುಗ್ಗಗೆಯಾಕ್ಷಣ |
 ಕರಿಘಟಾವಳಿ ನೂಂಕಿದುದು ಕರಿ |
 ಕರದ ಬಲ್ಲೆಹ ಲೌಡಿ ಕೊಂತದ ದಂತ ಸೂನಗೆಯ ||
 ಸರಲ ಸಾರದ ಜೋದರೆಸುಗೆಯೊ |
 ಳುರವಣಿಸಿದರನಂತರಾವಣ |
 ರಿರದೆ ಹಳಚಿದರಂದು ಹನುಮನನೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನಲಿ || ೫೦ ||
 ಹನುಮ ನಿರುಕಿಸಿ ದೇವಿಯಿದಿರಲಿ |
 ಕನಕ ದೀಪಸ್ತಂಭವನು ತುದಿ |
 ಮನೆಯ ಜಾಡಿಸಿ ನೋಡಿ ಕಿತ್ತನು ಬಾಲದಂಡದಲಿ ||
 ಕನಲಿ ಸುರಪತಿ ಗಿರಿಗಳೆಱಕೆಯ |
 ಚಿನಕಡಿಯ ವಾಲ್ಪಂತೆ ಜೋದರ |
 ನನುವರದೆ ದಂತಾವಳಂಗಳ ಕೂಡೆಯೊಱಿಸಿದನು || ೫೧ ||
 ಉಡಿದ ದಾಡೆಯ ನೆಲಕೆ ತುಂಡಿಸಿ |
 ಕೆಡೆದ ಬರಿಕೈಗಳನು ಗಾಯದೆ |
 ಕಡಿವಡೆದ ಕಾಲಾಳನಿಬ್ಬಗೆಯಾದ ದೇಹಗಳ ||
 ಮಡಿದ ಜೋದರ ಹರಿವ ರಕುತದ |
 ಕಡಲನೆಗೆ ಸಱಿಯೊಳಗೆ ಹೊರಬುತ |
 ದಡಿಗದಂತಿಯ ಶಿರಗಳೆಸೆದುವು ಕಳನ ಚೌಕದಲಿ || ೫೨ ||

ತೋಹಿ^೩ದುವಾಸೆಯಲದಟು ಪಡೆಯಂ |
 ದುಝಬಿದುವು ತೇಜಿಗಳು ಸಾರಥಿ |
 ಗಝಹೆ ತೇಜಿಯ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ದನಿಗೈಯ್ದು ಚಾಪವನು ||
 ಕಝ^೩ಯುತಗಣಿತ ಶರದ ಸೋನೆಯ |
 ನಿಝ^೩ ಕಪಿಯನೆಂದೆನುತೆ ಮಿಗೆ ಬೊ |
 ಬ್ಬಿಝ^೩ದು ಹನುಮನ ತಝಬಿದರು ಹದಿನೆಂಟು ದಿಕ್ಕಿನಲಿ||೫೩||
 ಕಂಡನುಝಬುವ ರಥಿಕರನು ಮಾ |
 ತಾಂಡಕುಲಜನ ಕಿಂಕರನು ಖತಿ |
 ಗೊಂಡು ನೋಡಿದನುಪ್ಪರಿಗೆಗುಝ^೩ ನೆಗೆದು ಬೊಬ್ಬಿಝ^೩ದು ||
 ಗಂಡುಗಿಡಿಸುವೆನಿವರನೆನುತು |
 ದ್ಧಂಡಬಲ ಹನುಮಂತ ತೇರಿನ |
 ಹಿಂಡುಗಳ ಬಾಲದಲಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಳಿಸಿದನು ನೆಲದೆ ||೫೪||
 ಸಾರಥಿಗಳನು ಸೇಝ^೩ದು ಬಿಸುಟನು |
 ವಾರುವಂಗಳ ನಭಕೆ ಬೀಝತೆ |
 ವೀರಬಿರುದಿನ ಸಿಂಧಸೀಗುರಿ ಮುರಿದು ಗಾಲಿಗಳ ||
 ಬೇರನವ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಚೆಲ್ಲತೆ |
 ಭೂರಿರಥಿಕರ ಧನುವ ತುಂಡಿಸಿ |
 ಕಾರುಗಲಸಿದನಮಮ ಕಡುಹೆಂತುಟೊ ಕಪೀಶ್ವರನ ||೫೫||
 ತೇರುಗಳು ಕಡಿವಡೆದು ರಣದೊಳು |
 ಸಾರಥಿಯ ಶಿರವೊಡೆದು ಹೂಡಿದ |
 ವಾರುವಂಗಳ ತರಿದು ಬಿರುದಿನ ಸಿಂಧ ಗಾಲಿಗಳ ||
 ಭಾರಿಧನುವನು ಮುರಿಯೆ ರಥಿಕರು |
 ಹೋರಿ ಕಡುಗವ ಜಡಿದು ದಿವಿಜರ |
 ನಾರಿಯರ ತೋಳಿನಲಿ ಮೆಝ^೩ದರು ಬೀರಸಿರಿವಡೆದು ||೫೬||
 ನೋಡಿದನು ಮೈರಾವಣನು ಮುರಿ |
 ದೋಡುತಿಹ ಚತುರಂಗಸೇನೆಯ |
 ಕೂಡೆ ಹುಡಿಗುಟ್ಟಿದನು ಕಾರ್ಮುಕಗಳನು ದನಿಗೈಯ್ದು ||

ಮೂಡಿಗೆಯೊಳಂಬುಗಿದು ತಿರುವಿಗೆ |
 ಹೂಡಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ್ತಿಸುತೆ ಕೀಶ |
 ಪ್ರೌಢನನು ತಾಗಿದನು ಖಳ ನಿಜಮೂಲಬಲಸಹಿತ ||೫೭||
 ಕಂಡು ಹನುಮಂತನನು ದೂರದೆ |
 ಗಂಡುಗಲಿ ಮೈರಾವಣನು ಪ್ರ |
 ಜಂಡ ಸಮ್ಮನು ನುಡಿಸದಿವನೊಳಹೊಕ್ಕನೆಂದೆನುತೆ ||
 ದಿಂಡುಗಿಡಹುವೆನಿವನನೆನುತು |
 ದ್ವಂಡ ಮೈರಾವಣನು ನಿಜಬಲ |
 ಮಂಡೆವಡೆಯದೆ ಮೆತ್ತಿದರು ಹನುಮನನು ಬಾಣದಲಿ ||೫೮||
 ಕೆರಳಿ ಕೇಸರಿ ಪುಟನೆಗೆದು ಮದ |
 ಕರಿಗಳನು ಸಿಲ್ವಂತೆ ಹನುಮನು |
 ಕರಚರಣಗಳನೂಹಿ ಪುಟನೆಗೆದಾಹಿ ಬೊಬ್ಬಿಹಿದು ||
 ತುರಗ ಗಜ ವಾದಾತ ರಥಿಕರ |
 ಕರಚರಣ ಬಾಲದಲಿ ಹೊಯ್ ಹೊ |
 ಯ್ದೊರಸಿದನು ಮೈರಾವಣನ ಮೆಯ್ಯಾವಲತಿಭಟರ ||೫೯||
 ತೀರಿಹೋಯಿತು ಸೇನೆ ನಿನಗಿ |
 ನ್ನಾರ ಬಲವುಂಟವರ ಕರೆ ತ್ರಿಪು |
 ರಾರಿಯಡ್ಡೈಸಿದರೆ ಕೊಲುವೆನು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ||
 ತೀರಿತಾಯುಷ ನಿನಗೆನುತೆ ಕಪಿ |
 ನೀರ ಮೂದಲಿಸುತ್ತೆ ಬರಲವ |
 ತೇರ ಸರಿಸಕೆ ಚಾಚಿ ಶರದಲಿ ಮುಸುಕಿದನು ಕಪಿಯು ||೬೦||
 ಎಸೆವ ಕಣಿಗಳ ಮುರಿಮುರಿದು ಲಂ |
 ಘಿಸಿದ ದನುಜರ ರಥಕೆ ಹೊಯ್ ಹೊ |
 ಯ್ದು ಸಮಹಯಗಳ ಶಿರವ ಹಿಡಿದಪ್ಪಳಿಸಿ ಸೂತನನು ||
 ಮಸಗಿ ಕೀಲ್ಗಳನಚ್ಚು ಗಾಲಿಯು |
 ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಹರಿಸಿದನು ಸಿಂಧವ |
 ಕ್ಕುಸುರಿದಹಿದನು ಕರದ ಕೋದಂಡವನು ಖಂಡಿಸಿದ ||೬೧||

ಪಡಿರಥಕೆ ಮೂದಲಿಸಿ ಬರಲವ |
 ನುಡಿದು ಕೆರಳುವ ಮರಳಿ ಬಂದರೆ |
 ಹುಡಿಹುಡಿಯು ಮಾಡಿದನು ಬಿಡದೈನುಝ ಸೂಝಿ ನಲಿ ||
 ಹಿಡಿದ ಸಾವಿರ ಬಿಲ್ಲುಗಳ ಮುರಿ |
 ದೊಡನೆ ಮೈರಾವಣನ ಶಿರ ಮೆ |
 ಯ್ಯುಡಿಯೆ ಮಕುಟವ ಕಿತ್ತು ಪುಟನೆಗೆದೊಡನೆ ಕಲಿಹನುಮ ||
 ನೆಲಕಿಝಿದು ಮೈರಾವಣನು ಬಲು |
 ಹಲಗೆ ಕಡುಗವ ಕೊಂಡು ಗರ್ಜಿಸಿ |
 ಹುಲುಕಸಿಯೆ ಬೀಝಿನುತೆ ಹೊಯ್ದನದೇನನುಸಿರುವೆನು ||
 ಕುಲಿಶರೋಮವನಿಝಿದು ಹನುಮನ |
 ತಲೆಯ ತಾಕಿತು ಖಡ್ಗವರುಣದ |
 ಜಲವೊಡನೆ ಕಡಲಂತೆ ಮಡುಗಟ್ಟಿದುದು ಬೇಗದಲಿ ||೬೩||
 ಕೆರಳಿದನು ಹಮಮಂತನಸುರನ |
 ಕರದ ಕಡಿತಲೆ ಹಲಗೆಗಳನುಝತಿ |
 ಬರಸೆಝಿದು ಬಿಸುಟೊಡನೆ ಶಕ್ತಿಯೊಳಿಡಲದನು ಮುರಿದು ||
 ಭರದೆ ಬಾಲದೊಳ್ಳಿದು ಕೊರಳನು |
 ಮುರಿಯೆ ಸುತ್ತಲು ದನುಜ ಹನುಮನ |
 ಕೊರಲ ಹಿಡಿದೊತ್ತಿದನು ಬಿದ್ದರು ಭಟರು ನೆಲಕಂದು ||೬೪||
 ಎದ್ದರಿಬ್ಬರು ಹೊಝದೆಗೆದು ನೆಲ |
 ಕುದ್ದಿದರು ಕರತಳವ ರೋಷದಿ |
 ಹೊದ್ದಿ ಹೊಡೆನಾಡಿದರು ಮೂರುತಿರಾವಣರು ಭರದೆ ||
 ಭದ್ರದೇಹನ ಭರವಸಕೆ ತಳ |
 ಕದ್ದುದಿಳೆ ಭುಜಯುಗವ ಹೊಯ್ಯುತೆ |
 ರುದ್ರರೂಪರು ಮಸಗಿದರು ಬಹುಮಲ್ಲಯುಧದಲಿ ||೬೫||
 ಎಲವೊ ನಮ್ಮ ವಿಭೀಷಣನ ಕಳ |
 ಕಳಿಸ ರೂಪನು ತಳೆದು ರವಿಕುಲ |
 ತಿಲಕರಿಬ್ಬರ ನಿದ್ರಿಸುವ ವೇಳೆಯಲಿ ತಂದೆಯಲಾ ||

ಖಳ ಏನುತ ಹಲುನೊರೆದು ಜೊಬ್ಬಡೆ |
 ಖಳತಲಕ ಮೈರಾವಣನು ಘಡ |
 ತ್ರೋಲಗೆನುತೆ ಮೂದಲಿಸುತ್ತೈದಿದ ಹನುಮಗಿದಿರಾಗಿ ||೬೬||
 ತ್ರೋಱಿ ದರು ಬಹುಚಿತ್ರಗತಿಗಳ |
 ತ್ರೋಱಿ ದರು ಬಹು ಕೌಶಲಂಗಳ |
 ತ್ರೋಱಿ ದರು ಬಹು ದೃಷ್ಟಿಮುಷ್ಟಿಯ ಪಾಡುಪಂತಗಳ ||
 ತ್ರೋಱಿ ದರು ಬಹು ಲಾಗುವೇಗವ |
 ತ್ರೋಱಿ ದರು ಬಹು ಮುರುಹುಗಳನಿಂ |
 ತ್ರೋಱಿ ದರು ಬಹು ಮಲ್ಲಯುದ್ಧವನೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಲಿ ||೬೭||
 ಆವ ವಹಿಲದಿ ಹೊಕ್ಕು ತಿವಿವರ |
 ದಾವ ವಹಿಲದಿ ಹೊಱದೆಗೆವರಿ |
 ನ್ನಾವ ವಹಿಲದೆ ಹೊಗುವರೋ ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯದಲಿ ||
 ಆವ ಪರಿಯಲಿ ಸಮರವೆಸಗುವ |
 ರಾವನಿದ ವರ್ಣಿಪನೊ ಹರಹರಿ |
 ದಾವ ತೆಱದಾಮಲ್ಲಯುದ್ಧವೊ ತಿಳಿಯೆ ನಾನೆಂದ ||೬೮||
 ರುದ್ರಕೋಪವ ತಾಳಿ ವೀರರ |
 ವುದ್ರಮುಖದಿಂದೆಱಗುತಿರಲಾ |
 ಛಿದ್ರತದಿ ಮೈ ನೆಗ್ಗಿದುದು ತನುಗಳಲಿ ಹೋರಟೆಗೆ ||
 ನಿದ್ರೆ ಕವಿವಂದದಲಿ ಒಜಲುತೆ |
 ಭದ್ರದೇಹದ ಭಟರು ಹೊಱದೆಗೆ |
 ದದ್ರಿ ತಾಗುವ ತೆಱದೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಖಾತಿಯಲಿ ||೬೯||
 ಧುರದ ತಿವಿಗಳ ದನಿಗೆ ಭೂಮಿಯ |
 ಧರಿಸಿದಾನೆಗಳಳುಕಿದುವು ತರ |
 ತರಿಸಿ ಬಸವಾಱಿಯುತೈ ಬಲು ಬವರಿಗಳಲಂಕರಿಸಿ ||
 ಭರದಿ ನೊಂದನು ದಾನವನು ಮದ |
 ಮುರಿದು ಹನುಮನ ಮೇಲುವಾಯಲು |
 ತಿರುಗಿ ಗಿರಿಗಿರಿಗುಟ್ಟಿ ಕರುಣವ ಕೊಂಡು ವುಟನೆಗೆದ ||೭೦||

ನೆಗೆದ ಹನುವನ ಬಾಲವನು ಹಿಡಿ |
ದೊಗೆದು ಮೈರಾವಣನು ಭರದಲಿ |
ಚಿಗಿದನಾಹನುಮಂತ ಮೈರಾವಣನುರವನೊಗೆದು ||
ಗಗನಕ್ಕೆದಲು ಕೆರಳಿ ದಾನವ |
ಮಗುಟಿ ಹನುಮನ ಹಿಡಿದು ತಕ್ಕೆಯ |
ಬಿಗಿದು ಕರವೆರಡು ತಿವಿದನು ಹಸ್ತವೆಂಟು ||೨೧||
ಸಂದುಸಂದನು ತಿವಿಯುತಿರೆ ಖರೆ |
ನೊಂದು ಹನುಮನು ಮನದೊಳಗೆ ದಶ |
ಕಂಧರನಿಗಿಂ ಮಿಗಿಲು ನೂಮಡಿಯೆನುತ ಬಿಣಗಾಗಿ ||
ಮುಂದುವರಿದೊಳಹೊಕ್ಕು ದನುಜನ |
ಕಂಧರವ ತಿವಿಯಲು ಮಹಾಗಿರಿ |
ಯಂದದಲಿ ನೆರೆ ತಿರುಗಿ ಬಸವಾ ಯುತ್ತು ರ್ಘೋಂಸಿದ||೨೨||
ಎದ್ದು ಹನುಮಂತನನು ತಿವಿದರೆ |
ನಿದ್ದೆ ಕವಿದಂದದಲಿ ಮೆಯ್ಯುರಿ |
ದೆದ್ದು ನಿವಿಷಕ ಕಣ್ಣೆಂದು ಹನುಮಂತ ಚೇತರಿಸಿ ||
ಬದ್ದು ಕೆಡಹುವೆನುತ ಸೀತೆಯ |
ಕದ್ದ ಕಳ್ಳನ ಸಖನ ತುಡುಕಲು |
ಹೊದ್ದಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಕರಕಿಡಿಮಸಗೆ ರೋಷದಲಿ ||೨೩||
ಹೊಕ್ಕು ಮೈರಾವಣನ ತಿವಿಯಲಿ |
ಕುಕ್ಕಿನಂದದ ದೇಹ ನೆರೆ ಬಿರಿ |
ದೊಕ್ಕು ದಾಗಳೆ ಕರುಳು ಜೆಲ್ಲಿತು ಖಂಡ ದೆಸೆದಸೆಗೆ ||
ಅಕ್ಕು ದಾಕ್ಷಣ ಮಗುಳೆ ದೇಹವ |
ಹೊಕ್ಕು ಬಲುಹಿಮ್ಮಡಿಸಿ ಹನುಮನ |
ನಿಕ್ಕಿದನು ಖಳರಾಯನುನ್ನತ ಬಾಹುಸತ್ತದಲಿ ||೨೪||
ದಡದಡಿಸಿ ಹನುಮಂತ ಹಿಂದಕೆ |
ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟುತ ಚೇತರಿಸಿ ಕೈ |
ಯೊಡನೆ ತಿವಿದನು ಖಳನ ಬದಿಯೆಲು ನುಗ್ಗು ನುಸಿವುಗಗೆ ||

ಕೆಡಹಿದನು ಕುಸುಕಿಱ್ಱು ಹೊಟ್ಟೆಯ |
 ಮಡದೊಳಗೆ ಘಟ್ಟಿಸಲು ಬಲು ತನು |
 ವೊಡೆದು ಸುರಿದುದು ಕುರುಳು ಖಳ ಕಾಱ್ಱು ದನುಶೋಣಿತವ||
 ಮಡಿದನೈ ಖಳನೆನುತ ಹನುಮನು |
 ಬಿಡಲು ಮತ್ತಾ ಕರುಳು ಮಾಂಸದೊ |
 ಕೊಡನೆ ತನುವನು ತುಂಬಿ ಬೊಬ್ಬಿಱ್ಱು ಸಿಂದಿದು ||
 ಒಡನೆ ಹನುಮನ ತಿವಿಯೆ ಗಾಯವ |
 ತಡೆದು ಜೊಕ್ಕೆಯದೊಳಗೆ ಮುಂದಲೆ |
 ನಿಡಿದು ತಿವಿದಾಡಿದರು ಕೇಶಾಕೇಶಿಯುದ್ಧದಲಿ ||೨೬||
 ಹೊಕ್ಕು ಮೈರಾವಣನು ಕೋಪದೆ |
 ತಕ್ಕವಿಸಿ ಕೆಡಹಿದನು ಹನುಮನ |
 ನಿಕ್ಕಲದ ಯೆಲುಮುರಿಯೆ ತಿವಿದನು ಕೂಡ ತಿವಿತಿವಿದು ||
 ಬಿಕ್ಕುಳಿನ ಮೇಲುಸಿರು ನೂಕಲು |
 ಸಿಕ್ಕಿದನು ಮಗನೆನುತ ಮಾರುತ |
 ನಕ್ಕಾಱ್ಱುಂ ಬಲವೀಯೆ ದನುಜನ ಕೊಡಹಿ ಸಿಂದಿದು ||೨೭||
 ಖಳನ ಬಲವತಿ ಬಲುಹು ದನುಜನ |
 ಗೆಲುವ ಪರಿಯೆಂತೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿ |
 ಕಲಿಹನುಮ ರಾಘವನ ಚರಣವ ನೆನೆದು ಮನದೊಳಗೆ ||
 ಬಲುಹು ನೂರ್ಮಡಿಯಾಗೆ ರೋಷದಿ |
 ಹಲು ಮೊರೆದು ಪುಟನೆಗೆದು ಬೊಬ್ಬಿಱ್ಱು |
 ದಲಘುಭುಜಬಲ ಹನುಮ ನೆನೆದನು ಮನದೆ ಸಿಜಸಿತನ ||
 ಮುಚ್ಚಿದನು ಕಂಗಳನು ರೋಷವ |
 ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ಹೃದಯದಲಿ ಪವನನ |
 ಬೆಚ್ಚ ಬಿಡಿಸಿದ ತಾಸು ಮಾರುತಮಂತ್ರಪಠಣೆಯಲಿ ||
 ಸಚ್ಚರಿತನಾಗಲೆನೆ ತನಯಗೆ |
 ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಜವನು ತೋಱ್ಱು ಕಾರಿಯ |
 ದಿಚ್ಚಿಯನು ತಾನೀವೆ ಬೇಡನೆ ಹನುಮನಂತೆಂದ ||೨೮||

ದೇವ ಬಿನ್ನಹ ಚಿತ್ತವಿಸು ಮೈ |
 ರಾವಣನ ತಡೆಗಡಿದು ರಾಘವ |
 ದೇವ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಬ್ಬರನು ಕೊಂಡುಯ್ವ ಕಾರ್ಯವನು ||
 ನೀವು ಕೃಪೆಮಾಡುವುದೆನಲು ಕರು |
 ಣಾವಲೋಕನದಿಂದೆ ಮಗನೊಳು |
 ತೀವಿದುತ್ತಾಹದಲಿ ಮರ್ಮವನಝಹಿದನು ಮರುತ ||೮೦||
 ಖಳನ ಮಧ್ಯದ ನೆತ್ತಿಯೊಳು ನಿ |
 ಮಳದ ಮಣಿಕವೊಗೆದಿಹುದು ನೀ |
 ನಳುಕದದ ಕಿತ್ತಿಡಲು ದನುಜನ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದುವುದು ||
 ಬಲಿ ಕ ಕೈಕಾಲುಗಳ ತುಂಡಿಸಿ |
 ನೆಲಕೆ ದಿಗುಬಲಿಗುಡಲು ಹರಣವು |
 ಕಱಿ ದುಹೋಹುದು ತಥ್ಯವೆಂದಝಹಿದನು ತನಯಂಗಿ ||೮೧||
 ಮಗನ ಕರ್ಣವ ಸಾರಿ ಮಾರುತ |
 ನಗುತ ಹೇಳಿದ ಮರ್ಮವೆಲ್ಲವ |
 ವಿಗಡ ಮೈರಾವಣನು ಮಾಯಾತತ್ವದಿಂದಝದು ||
 ಜಗದೊಡೆಯ ರಾಘವನ ಕೂಡುವ |
 ಬಗೆಯನೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಮನದೊಳು |
 ತೆಗೆದು ಹರಿಮೂರ್ತಿಯನು ಮುಕುತಿಗೆ ಮನವ ಕೈಕೊಂಡ||
 ಎಝಗಿದನು ಹನುಮಂತದೇವನ |
 ಬಝಸಿಡಿಲು ಹೊಯ್ವಂತೆ ಹೊಯ್ಯಲು |
 ತಝಹರಿಸಿ ಹನುಮಂತ ಹಿಡಿದನು ಖಳನ ಮುಂದಲೆಯ ||
 ಬರಸೆಱಿದು ಕೆಡಹಿದನು ಮಧ್ಯದೆ |
 ಮೆಝವ ರೊಂಡವ ಕಿತ್ತು ರತುನವ |
 ಮುಝದು ಬಿಸುಟನು ಹನುಮ ಶ್ರೀರಘುರಾಮ ಶರಣೆನುತ||
 ಕ್ರೂರ ಕೈಕಾಲುಗಳ ತುಂಡಿಸಿ |
 ಧಾರಿಣಿಗೆ ದಿಗುಬಲಿಯ ಕೊಬ್ಬನು |
 ನೀರದಾನವನೊಡಲಿನಿಂ ವರಕಾಂತಿವೃಂಜವದು ||

ಸೂರಿಯನ ಮಂಡಲವನ್ನೈದಿತು |
 ಧೀರ ಹನುಮನ ಬೆಂಕಿ ಕಾಣಲು |
 ತೋರ ಕಾಯದೆ ರುಧಿರ ಘರಿದುದು ಕಡಲ ಪರಿಯಿಂದ ||
 ಅತ್ತಲಾದೋದೊಂಡಿ ದನುಜರು |
 ಕೃತ್ರಿಮವ ಮಾಡುವರೆನುತ ನಿಜ |
 ಪುತ್ರನನು ಕಾಹಿರಿಸಿ ಬಲಿ ಕಲತೀವವಹಿಲದಲಿ ||
 ಸುತ್ತ ಸೇವಕ ಜನವಿರಿಸಿ ಪುರು |
 ಷೋತ್ತಮನ ಕಿಂಕರನು ಬಲು ನಲಿ |
 ಯುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರೆ ಮುಂದೆ ಕಂಡಳು ಕೊಳುಗುಳದ ಸಿರಿಯ ||
 ಧರೆಗೆ ದಾಡೆಯನೂಜಿ ಕಿಬ್ಬದಿ |
 ಮುರಿದು ಮುಗ್ಗಿದ ದಂತಿಘಟೆಗಳ |
 ಋರವೊಡೆದು ಬಸಿಹಿಹಿ ದು ಕೆಡೆದಿಹ ತೇಜಿವಿಂಡುಗಳ ||
 ಅಹಿ ದ ಶಿರ ಕರಚರಣ ಖಂಡಿಸಿ |
 ಹಹಿ ದು ಕೈಕಾಲುಗಳನಗಲಕೆ |
 ಮುಹಿ ದ ರಥಗಳ ರಾರವದ ರಣಭೂಮಿ ರಂಜಿಸಿತು ||೮೬||
 ಹರಿವ ರಕುತದ ಸುರಿವ ಕರುಳಿನ |
 ದುರುದುರಿಸ ಖಂಡಗಳ ಮುಂದಲೆ |
 ಬಿರಿದ ಗಾಯದ ಮುರಿವುಗಳ ನೆಣವಸೆಯ ತೊರಳೆಗಳ ||
 ತೆರಳಿ ಜೋಲುವ ತೊವಲ ಜಿಗಿಯೊಳು |
 ಹೊರಬುವರೆ ಜೀವದ ಭಟಾಳಿಯ |
 ನೆರಳುವತಿವೇದನೆಯೊಳೊಪ್ಪಿತು ರೌದ್ರರಣರಂಗ ||೮೭||
 ಸತ್ತಿಗೈಯ ಚಾಮರದ ಹಡಪದ |
 ವೃತ್ತಕಾಳಾಂಜಿಗಳ ಗಿಂಡಿಯ |
 ನುತ್ತಮದ ಸೀಗುರಿಯನಗಣಿತ ತಾಳವೃಂದಗಳ ||
 ಮುತ್ತಿನೆಕ್ಕಾವಳಿಯ ಮಕುಟದ |
 ಹತ್ತಸರ ಬಾವುಲಿಯ ಕಡೆಯದ |
 ರತ್ನ ಕಂಕಣಪದಕಮುದ್ರಿಕೆಯೆಸೆಡುವುಗಳುದಲಿ ||೮೮||

ಪರಶು ತೋಮರ ಕುಂತವಸಿ ಮು |
 ದ್ಗರ ಮುಸುಂಡಿ ಗದಾತಿಭಲ್ಯದ |
 ಸರಳ ಧನು ಕಕ್ಕಡೆಯ ಭಾರಿಯ ಭಂಡಿವಾಳಗಳ ||
 ಪರಿಘವಂಕುಶ ಶಕ್ತಿಲಾಡಿಯ |
 ಹರಿಗೆ ಖಂಡೆಯ ಸಬಳ ಮೊದಲಾ |
 ದುರುತರದ ಬತ್ತೀಸ ಕೈದುಗಳೆಂದುವಗಲದಲಿ ||೮೯||
 ಜೋಡು ಸೀಸಕ ಬಾಹು ರಕ್ಷೆಯ |
 ಮೂಡಿಗಿಯ ಮೊಜ್ಜೆಯದ ಸವಗದ |
 ನೀಡುಗಳ ಗಬ್ಬುಗೆಯ ಮೊಗರಂಟಗಳ ಪಲ್ಲಣದ ||
 ಖೇಡಯದ ಗುಳ ಹಿಂಜೆ ಹೊರಜಿಯ |
 ದಾಡೆ ಸೂನಗೆ ನಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯ |
 ನಾಡೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಲಿಗಳನೊಪ್ಪಿದುದು ರಣರಂಗ ||೯೦||
 ಆರೆದೆರೆದ ಕಣ್ಣುಗಳ ತುಡುಕುವ |
 ಸೆರೆದ ವಾಯಸತತಿಯ ಮುಂಡದ |
 ಜರಿವ ಖಂಡದ ಕಿಡಿಕ್ಕಿದ ಕಬ್ಬುಕ್ಕಿಪರ್ಬುಗೆಯ ||
 ಪರಿಪರಿಯ ಹೆಣದಡಗ ಕೀಳುವ |
 ಹಿರಿಯ ಶುನಕನ ಸಂಕುಲಂಗಳ |
 ಕರುಳ ಕಟವಾಯಿಗಳ ಜಂಬುಕನಿಕರವೊಪ್ಪಿದುದು ||೯೧||
 ಉಡಿದ ಕೈಕಾಲುಗಳ ರುಂಡವ |
 ನಡಸುತಿಹ ಶಾಕಿನಿಯ ಮೊತ್ತದ |
 ನಿಡುಗರುಳ ನೆಣವಸೆಯ ನುಂಗುವ ಭೂತಸಂಕುಲದ ||
 ಬಡಲ ಬಗಿಬಗಿದಡಗ ತಿನ್ನುತ |
 ದಡಿಗ ಪ್ರೇತಸಿಶಾಹ ರಕುತವ |
 ಕುಡಿದು ಸೊಕ್ಕಿದ ಭೂತವೇತಾಳಂಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೯೨||
 ನಿಂದ ರಕುತದ ಮಡುವಿನೊಳಗಾ |
 ನಂದದಿಂ ಮುಱುಗಾಡಿ ತನ್ನೊಳು |
 ಸಂದನಿಸಿ ಹೊಯ್ದೊ ಬ್ಬರೊಬ್ಬರನಿಡುತ ಖಂಡದಲಿ ||

ಇಂದಿನಲಿ ಮಾನೋಮಿ ತಮಗಾ |
 ಯ್ತೆಂದು ನಾನಾಭೂತಸಂತತಿ |
 ಯಂದು ಹನುಮನ ಹರಸಿದುವು ತಮತಮಗೆ ಹರ್ಷದಲಿ ||
 ಬಂದಳಾದೋರ್ದಂಡಿ ಹನುಮನ |
 ಮುಂದೆ ನಿಂದಜ್ವರಿಯ ನೋಡುತ |
 ಲಂದು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದಳು ಕಸಿರಾಜೇಂದ್ರವಾದದಲಿ ||
 ತಂದೆ ರಕ್ಷಿಸು ದೇವ ಕರುಣಾ |
 ಸಿಂಧು ರಕ್ಷಿಸು ಶರಣಜನನಿಜ |
 ಬಂಧು ರಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತ ಕೊಂಡಾಡಿದಳು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೯೮||
 ಎತ್ತಿದನು ಹನುಮಂತ ದಾನವಿ |
 ಯುತ್ತಮಾಂಗವ ನುಡಿದ ಭಾಷೆಯ |
 ನಿತ್ತಪೆನು ನೀನಂಜಬೇಡೆನುತಭಯಕರವಿತ್ತ ||
 ಆತ್ತ ಪುರಜನ ಬೆದರುತಿರೆ ಕರ |
 ವೆತ್ತಿ ಭೀತಿಯ ಬಿಡಿಸಿ ನಗರದ |
 ಸುತ್ತ ಡಂಗುರವೊಯ್ದನುತ ಬೆಸಸಿದನು ದಾನವಿಗೆ ||೯೯||
 ಲೀಲೆ ಮಿಗೆ ಹನುಮಂತ ಸೀತಾ |
 ಲೋಲನಾವೆಡೆ ತೋಜಿನಲು ಪಿಳ |
 ಬಾಲೆ ನುಡಿದಳು ಕಂಕಣಾದೇವಿಯರು ನೆಲಸಿರುವ ||
 ಆಲಯದೊಳೊಹಗಿಹರು ದನುಜರ |
 ಗಾಳಿ ಹೊದ್ದದ ತಂದೆ ತನ್ನಯ |
 ನೀಲಮೇಘನನಿರಿಸಿದೆನು ಕಾವಲೆ ಜೀಯೆನಲು ||೧೦೦||
 ಕಾಲ ಧಟ್ಟಣೆಗದುರಲಿಳೆ ನವ |
 ನೀಲಕುಟ್ಟಿಮವೊಡನೆ ಬರಿದುವು |
 ಸಾಲತೋರಣತೋವೆ ಮುರಿದುವು ಮೆಯ್ಯಿ ಸೋಂಕಿನಲಿ ||
 ತೋಳಗಾಳಿಗೆ ಪೈಸರಿಸಿದುವು |
 ಮೇಲುನೆಲೆಯುಪ್ಪರಿಗೆ ನೋಟಕ |
 ರಾಲಿಯಳುಕಲು ಬಂದ ಕಪಿ ದೇವತೆಯ ಮಂದಿರಕೆ ||೧೦೧||

ಆವನದ ಮಧ್ಯದಲಿ ಬೆಳೆದಿಹ |
 ತಾವರೆಯ ಕೊಳದೊಳಗೆ ಮಿಂದನು |
 ದೇವರಾಘವನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕುತ್ತೈತಂದ ||
 ತೀವಿದುತ್ತಾಹದಲಿ ವಂದಿಸಿ |
 ಭಾವಿಸುತಲಾರಾಮೂರ್ತಿಯ |
 ಪಾವನದ ನಾಮವನು ನೆನೆಯುತ್ತಿದನಾಹನುಮು ||೯೮||
 ನೀಲಮೇಘನು ಬಂದು ಹನುಮನ |
 ಕಾಲಿಗೊಗಿದೊಡೆತ್ತಿದನು ತರ |
 ಹೇಳು ಮಂಗಳನಸ್ತುಗಳನೆನೆ ತಂದರಾಕ್ಷಣಕೆ ||
 ಸಾಲಸಚಿವರ ಗಡಣದಲಿ ರಾ |
 ಜಾಲಯಕೆ ಕರೆತಂದು ಸಿಂಹದ |
 ಮೇಲುಸೀತವ ತರಿಸಿದನು ಹನುಮಂತ ಹರ್ಷದಲಿ ||೯೯||
 ಕರೆ ಕುಮಾರನನನುತ ಬೀಗನೆ |
 ಕರೆಸಿದನು ಭೂದೇವತತಿಯನು |
 ವರರತುನಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲಿರಿಸಿ ಖಳಪತಿಯ ||
 ತಿರದೊಳಭಿಷೇಕವನು ವಾಡಲು |
 ಕರವೆಸೆವ ಪಟ್ಟವನು ನೊಸಲೊಳು |
 ಮರುತನಂದನ ಬಿಗಿದ ಶುಭಲಗ್ನದಲಿ ನೆರೆ ಹರಸಿ ||೧೦೦||
 ಮಂಗಳಾರತಿಯೆತ್ತಿದರು ದನು |
 ಜಾಂಗನೆಯರಾನೀಲಮೆಘಗೆ |
 ಕಂಗೊಳಿಸ ಬಹುವಾದ್ಯ ಮೊಳಗಿದುವತುಳಹರ್ಷದಲಿ ||
 ತುಂಗನಿಗಮದ ಭೂಸುರರ ಮಂ |
 ತ್ರಂಗಳಿಂದಕ್ಷತೆಯ ಜೆಲ್ಲಲು |
 ಸಿಂಗರದೊಳಾನೀಲಮೇಘನು ಮೆಹಿದನೊಲವಿನಲಿ ||೧೦೧||
 ತಂದು ಕಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕಿದರು ಜನ |
 ವೃಂದ ಕಂಡುದು ನೀಲಮೇಘನ |
 ಕುಂದದುಡುಗೊಹಿಸಹಿತ ವೀಳಯವಿತ್ತನೊಲವಿನಲಿ ||

ಅಂದು ಹನುಮನ ಚರಣಕಮಲ |
 ದ್ವಂದ್ವದೊಳು ಖಳಲನೆಯರು ನಲ |
 ವಿದೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕುತ್ತೆ ಭಕ್ತಿಯ ಕಡಲೊಳಾಱಿ ದರು ||೧೦೨||
 ಹರೆದುದೊಲಗವಿತ್ತ ದಾನವ |
 ರರಸ ದೋದೃಂಡಿಯರು ದಿವ್ಯಾ |
 ಭರಣವಸ್ತ್ರಸುಗಂಧದಲಿ ಹನುಮಂತನೊಡಗೂಡಿ ||
 ಅರಸರಾಘವ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ವರ |
 ಚರಣಕವ ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತರು |
 ದರುಶನವ ಮಾಡಿದರು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದರು ಪದಯುಗದೆ ||
 ತರಣಿಯುದಯದ ಮುನ್ನ ಪಾಳೆಯ |
 ಕುರವಣಿಸಬೇಕೆಂದು ವಾನರ |
 ರರಸನಾರಘುರಾಮಚಂದ್ರನ ನಿದ್ಧೆಗಿಡದಂತೆ ||
 ಮೆಱಿವ ಮಂಚವನೊಡನೆ ತಿರದೊಳು |
 ಧರಿಸಿ ಕಲಿಹನುಮಂತ ಲಂಕಾ |
 ಪುರವ ದಾಂಟಿದು ಕಂಡ ನಿಜಸುತ ಮತ್ಸ್ಯವಾನರನ ||೧೦೪||
 ಭರದೆ ಕಂಡನು ಮತ್ಸ್ಯವಾನರ |
 ಹರಿಸದಿಂದಿರೆದ್ದು ರಾಮನ |
 ಚರಣಕಭಿವಂದಿಸಿದನಾಕ್ಷಣ ಹನುಮನಿಗೆ ನಮಿಸಿ ||
 ಧುರದ ವೃತ್ತಾಂತವನು ದನುಜನ |
 ನೊರೆಸಿದಂದವ ನೀಲಮೇಘನ |
 ನಿರಿಸಿದಂದವನೊರೆದು ಕಪಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ನಂದನನ ||೧೦೫||
 ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ನೀಲಮೇಘನ |
 ನಾಲಯಕೆ ವಾರಿಜದ ನಾಳದೆ |
 ಮೇಲಕಡರಿದ ಹನುಮ ನಿಮಿಷಕನಂತಯೋಜನವ ||
 ಕಾಲಮೇಘವನೊಡೆದು ದಿನಕರ |
 ನಾಲಿಗುಱಿ ಹೊಳೆವಂತೆ ಹನುಮನು |
 ಬಾಲರಿಯಂತೆದ್ದು ಕಮಲದ ಕರ್ಣಿಕೆಗೆ ಬಂದ ||೧೦೬||

ಹೊಳೆವ ಬೆಳುದಿಂಗಳನು ಕಂಡನು |
ಬಲುಭುಜದ ಹನುಮಂತದೇವನು |
ಗಳೆಗಿಯಿನ್ನೆ ರಡುಂಟು ದಿನಕರನುದಯಕೆಂದೆನುತ ||
ಕೊಳನ ತಡಗೈತರಲು ಖಗಸಂ |
ಕುಲ ನಲಿದು ದನಿಗೊಡಲು ತನಯನ |
ಬಜಲಿಕೆಯನಾಹಿ ಸಲು ಸುಜಿ ದನು ಮರುತನಿದಿರಿನಲಿ||೧೦೨||
ಎಳದಳರ ಸುಜಿ ವಾಲವಟ್ಟದ |
ಕೊಳನ ತೆರೆ ತುಂತುರ ತುಸಾರದ |
ನಳನ ಪತ್ರದೊಳೆವ ಕರ್ಪೂರಗಳ ಹಳುಕುಗಳ ||
ಜಳಜಗಂಧರಸಾಯನಂಗಳ |
ಅಳಿಗಳುಲುಹಿನ ಮೃದುವಜನದಿಂ |
ದೊಲಿದು ಸತ್ಕರಿಸಿದನು ಋತುಪತಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ||೧೦೩||
ಜೆಲುವ ರಾಮನು ಬರಲು ರಜನೀ |
ಲಲನೆ ತಂದಾರತಿಯನೆತ್ತುವ |
ತಳಿಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಯೆಂಬಂದದಲಿ ಶಶಿಬಿಂಬ ||
ಹೊಳೆವ ತಾರಾವಳಿಗಳೆನೆದಿರ |
ಲುಲಿದುವು ರಘುಪ ಸುಮುಖನೋವನು |
ತಳಿಗಳೊಸಗೆಯ ಕೇಳುವೆವ್ವನಡೆಯನುತ ಕಮಲಗಳ||೧೦೪||
ಘನಮಹಿಮ ಶ್ರೀರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ |
ರನು ವಿನತೆಯಾತ್ಮಜನ ತೆಂದಿಂ |
ಹನುಮ ಹೆಗಲಲಿ ಹೊತ್ತು ಬರುತಿರೆ ಕಪಿಕಟಕದೆಡೆಗೆ ||
ದಿನಕರಪ್ರಭಿಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ |
ಲಿನಕುಲರು ಬರುತಿರಲು ಕಂಡಾ |
ವನಚರರು ಪುಟನೆಗೆದು ನಲಿದಾಡಿದರು ಹರುಷದಲಿ ||೧೦೫||
ಕಂಡು ದೂರದಿ ವೀರವಾನರ |
ಮಂಡಳಿಕರಿದಿದ್ದು ಬಂದರು |
ಘಂಡರೀಕಾಕ್ಲಂಗೆ ವಂದಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಿ ||

ಕೊಂಡು ಕೊನೆಯುತ ಹನುಷದೇವನ |
 ಕಂಡು ತಾ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಭೂಷಣ |
 ಕೊಂಡು ಬಂಧನು-ಹನುಮ ಶಯ್ಯಾಗೃಹವ ತುಂಬಿಸಿದ ||
 ಮುನ್ನಿನಂದದಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ |
 ರುನ್ನತದ ಮಣಿಮಂಜುನುಧ್ಯದಿ |
 ಜೆನ್ನೆ ಮಾಯಾಸತಿಯೊಡನೆಯೊಳಗಿರುವ ಸಮಯದಲಿ |
 ಇನ್ನು ರಘುಪತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಬರ |
 ವನ್ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ಬಂದನು |
 ಸನ್ನುತದೆ ರವಿಯೆನಲು ಮೊಗದೋಹಿ ದನು ಪೂರ್ವದಲಿ ||
 ದೇವ ರಾಘವಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಸಹ |
 ದೇವರುಪ್ಪವಡವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು |
 ತಾವಿಭೀಷಣ ರವಿಜನಳ ನೀಲಾಂಗದಾದಿಗಳು ||
 ನಾವಮಾನಿ ಸುಷೇಣ ಜಾಂಬವ |
 ದೇವ ಮುಖ್ಯಸಮಸ್ತರಿರಲಂ |
 ದೋವಿ ಮಾಯಾಮಹಿಮ ಮೆಯ್ಯುಹಿ ದೆದ್ದು ಕಂದೆಹಿದ ||
 ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಜಯಜಯ |
 ಲಯವಿಹೀನ ಮಹಾವಿನೋದನೆ |
 ಜಯಜಯಾಚ್ಯುತ ಸಕಲಚೈತನ್ಯಾತ್ಮರೂಪಕನೆ ||
 ಜಯತು ನಿರ್ಲೇಪಕ ನಿರಂಜನ |
 ಜಯಜಯ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿರೂಪಕ |
 ಜಯಜಯವೆನುತ್ತಡೆಗೆಡೆದು ಕೈಮುಗಿದುದಖಿಳಜನ||೧೧೪||
 ಆತತುಕ್ಷಣ ನಗುತ ಮಾಯಾ |
 ತೀತನುಪ್ಪವಡಿಸುತ ಮೊಳೆನಗೆ |
 ವಾತಿನಲಿ ಸುಗ್ರೀವ ಜಾಂಬವ ಹನುಮರೊಡನೊಲಿದು ||
 ಕೌತುಕವಿದೇನೆನಲು ಕನಸಲಿ |
 ವಾತಳದ ಮೈರಾವಣನು ತಾ |
 ನೋತು ಕೊಂಡೈದಿದನು ಕಂಕಣದೇವಿಯಾಲಯಕ್ಕೆ ||೧೧೫||

ಅಲ್ಲಿಗೈತಂದನಿಲನಂದನ |
 ನೆಲ್ಲರನು ಸದೆಡಿದು ರಾಕ್ಷಸ |
 ವಲ್ಲಭನ ಸಂಹರಿಸಿಯಾತನ ತಂಗೆಯಾತ್ಮಜಿಗೆ ||
 ಘಸ್ತಲಿತ ಪಟ್ಟವನು ಕಟ್ಟಿದ |
 ನುಲ್ಲಸದೊಳತಿಮುದದೆ ಮೊದಲಿಂ |
 ತಿಲ್ಲಿಗೆಮ್ಮನು ಕೊಂಡು ಬಹುದನು ಕಂಡೆವಾವೋದ||೧೧೬||
 ಎನೆ ವಿಭೀಷಣದೇವ ಜಾಂಬವ |
 ರಿನಿತು ನಿಶ್ಚಯವೀಗ ನಿಮ್ಮವ |
 ನನಿಲಸಂಭವ ತಂದನೆಂದನಲಧಿಕಸಮ್ಮದದಿ ||
 ತೊನೆದು ಮಕುಟವನಿದು ನಿದಾನವು |
 ಹನುಮನಿಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆ ಕೇಳುವು |
 ದಿನತನುಜ ನಮಗಹನು ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನಿದು ನಿಜವು||೧೧೭||
 ಕರೆದು ಸನ್ನಿಧಿಗಾಂಜನೇಯನ |
 ನಿರತಿಶಯವಲ್ಲೆಮ್ಮ ಜೀವನ |
 ಸರಿಯದಾರೈ ಬಾರೆನುತ ಬರೆಸೆಳೆದು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ||
 ತೊರವೆಯಧಿಪತಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಬಜ್ಜಿ |
 ಕರಸ ಸುಗ್ರೀವಾದಿಸುಭಟರ |
 ಹರಿಸಜಲದಲಿ ಮುಱುಗೆ ಮನ್ನಿಸಿದನು ಮಹೀರಮಣ||೧೧೮||
 ಈಕತೆಯನತಿಭಕ್ತಿಯಲಿ ತಾ |
 ನೇಕಮಾನಸನಾಗಿ ಕೇಳ್ದಡೆ |
 ಸೋಕಿದತಿಪಾತಕವನೊಡೆದುಱ್ ದತುಳಕರುಣೆಯಲಿ ||
 ಏಕಧರ್ಮಜ್ಞಾನನಯಮುಖ |
 ಲೋಕವಂದಿತನೆನಿಸಿ ಜೀವರ |
 ಸಾಕುವನು ನಯದಿಂದೆ ತೊರವೆಯರಾಯ ರಘುನಾಥ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ನಾಲ್ಕು ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೯೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಮೈರಾವಣನ ಕಾಳೆಗಂ ಸಮಾಪ್ತಂ



ಶೋಧನಪತ್ರ

ಇಲ್ಲಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಪದಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಶೋಧಿತ ಭಾಗಗಳು—

ಸಂಧಿ. ೨—೨೩. ರನ್ನಬೋದಿಗೆ | ೨೪ ಪುರವೆನುತ | ೨೬. ವಿಧಿಯು | ೩೮. ಕೋಳಿಯು |
೬೦. ಬೆಳೆದಿಹ | ೬೪. ನೆಯ ಪದ್ಯ-೬೩ ಎಂದಿರಬೇಕು ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಪದಗಳು
೮೩. ಸಂಧ್ಯಂತದಲ್ಲಿ ೯೦ ಕ್ಕಂ ಎಂದಿರಬೇಕು.

ಸಂಧಿ. ೩—೧೨. ಅಕಟೆಂದ | ೩೬ ಕೆಯ್ಯುಗಿದು ೨೨. ಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿ | ೨೯. ಮುಸು
ಗಳೋ ಸುರನರೋರಗರಳವೆ | ೩೪. ಅಗಣಿತದ ಮಣಿಮಯದ | ೪೦. ಜಟ್ಟಗಳ |
೫೨. ಆದಿಪುರುಷನನುಯ್ದು |

ಸಂಧಿ. ೪— ೩೫. ಖಡುಗದ | ೪೮. ಹನುಮನ | ೬೪. ಹನುಮಂತ | ೬೫. ಮಾರುತಿ |
೯೮. ರಾಮಮೂರ್ತಿಯು.



